TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
31 JUL 1973
MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1973 மார்ச் 29.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

மதுரை மாவட்டத்தில் முதியோர் உதவித் தொகை பெறுவோர்.

* 551 வினா.—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை மாவட்டத்தில் எத்தனை பேருக்கு தற்போது முதியோர் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 4,087 பேர்களுக்கு (31—1—1973 முடிய).

திரு. ந. தருமலிங்கம் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குழந்தைகள் ஏதும் இல்லாத அனாதை முதியோர்களுக்கு அரசு உதவித் தொகை அளிக்கிறது. ஆனால், குழந்தைகள் இருந்தும் பேணிக் காக்கப்படாமல் தவிக்கும் முதியோர்களுக்கும் உதவித் தொகை அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த முதியோர்க்கு உதவித் தொகை அளிப்பதற்குச் சில தகுதிகள் ஏற்கெனவே வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில்தான் அளிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இப் பொழுது பல வயோதிகர்களுக்குப் பென்ஷன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆதலால், இந்தத் தகுதிகளைப் புனர் பரிசீலனை செய்து இன்னும் அதிகப்படியான பேர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்க அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது தகுதிகள் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருப்பது 65 வயதும் அதற்கு மேற்பட்டும் உள்ள அனாதைகளுக்கும், 60 வயதும் அதற்கு மேற்பட்ட குருடு, தொழு நோய், மன நோய், வாத நோய், முடம் முதலிய காரணத்தினால் உழைத்துப் பிழைக்க முடியாத அனாதைகளுக்கும் முதியோர் பென்ஷன் வழங்கப்படுகிறது. இதை மாற்றுகின்ற உத்தேசம் இப்பொழுது அரசுக்கு இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மதுரை மாவட்டத்தில் 4,000-க்கும் அதிகமான பேர்களுக்குப் பென்ஷன் கிடைக்கிறது என்றாலும் வயது முதிர்ந்த பெண்கள் மனு போடுவதற்குத் தெரியாமல் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கும்படி அங்கிருக்கக்கூடிய மாவட்ட ஆட்சியாளருக்கு ஒரு டைரக்டிவ் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுபோன்ற சங்கடங்கள் வயதான மூதாட்டியர்களுக்கு இருக்குமானால், அவர்களுக்கு உதவி புரியும் வகையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அது சம்பந்தமாக ஆராய்ந்து முடிவுகளை எடுக்குமாறும், அவர்களுக்கு உதவிகரமாகப் பணியாற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி : ஒரு மாவட்டத்திற்கு இத்தனை பேருக்குத்தான் இந்த உதவித் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்ற வரையறை இருப்பதால், எத்தனை தகுதி இருந்தாலுங்கூட, உதவித் தொகை பெறாமல் அனாதை முதியோர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். தகுதி இல்லாவிட்டாலுங்கூட அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வரையறுக்கப்பட்ட தகுதிகள் உள்ளவர்களுக்கு 1972–73-ஆம் ஆண்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 95 லட்சம் ஆகும். ஆனால், 31—1—1973 வரை ரூ. 71,93,528 தான் அதற்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தகுதிகள் அடிப்படையில் போட்டுவந்த எல்லா மனுக்களும் கவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றுதான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இந்தத் தகுதி அடிப்படையில் இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. தகுதியை மாற்றுவதற்கு எந்த உத்தேசமும் இல்லை. ஏனென்றால், ரூ. 95 லட்சம் ஒதுக்கியும் தகுதி அடிப்படையிலே அந்தத் தொகைக்கு வரவேண்டிய மனுக்கள் வரவில்லை.

1973 மார்ச் 29]

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, வயதானவர்கள் அலுவலகத்திற்குச் சென்று அந்த உதவித் தொகையைப் பெறுவது கடினமாக இருப்பதால் பண விடைத் தாள் மூலமாக அரசு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது உறுப்பினருக்குத் தெரியாமல் இருப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட வட்டத் தாசில்தார் மணியார்டர் மூலமாக அரசுச் செலவில் இந்தத் தொகையை அனுப்பி வருகிறார்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முதியோர்க்குரிய உதவித் தொகை 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகுதான் அதிகமாகத் தரப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா? இதற்கு ஏதாவது மத்திய சர்க்காருடைய பங்கு இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது 1962-ஆம் ஆண்டு முதல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் எந்த எந்த ஆண்டுகளில் இருக்கின்றன என்றால், 1962-63-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 51 லட்சமாக இருந்தது. பிறகு ரூ. 102 லட்சமாக உயர்ந்தது. பிறகு ரூ. 94 லட்சமாயிற்று. அதற்குப் பிறகு ரூ. 95 லட்சமாகியது. இதில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் முதியோராக இருப்பதால் இடையிடையே அவர்கள் மறைந்துவிடுகிறார்கள் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு சமயத்தில் ஒரு கேள்விதான் கேட்க வேண்டும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது இன்னும் தகுதியுடையவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும், வட்டத்திற்கும், துணை வட்டத்திற்கும் 90, 100 என்று ஒரு உச்சவரம்பு எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தகுதியுடைய அனைவருக்கும் இத்தொகை எல்லா மாவட்டத்திலும் தரப்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாவட்டங்களுக்கு என்று எண்ணிக்கை வரையறுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, சேலம் மாவட்டத்தில் 4,518 பேர்களும், திருச்சி மாவட்டத்தில் 2,202

பேர்களும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 3,814 பேர்களும், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1,584 பேர்களும் முதியோர்க்கான உதவித் தொகை பெறுகிறார்கள். மாவட்டங்களுக்கு இவ்வளவுதான் என்று நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.

திரு. மு. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, முதியோர்கள் உதவித் தொகை பெறுவதில் பலர் தாங்கள் தகுதி உடையவர்கள் என்று தெரிந்து விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதில்லை. நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு அவர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வராத நிலைமை இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்தின் சார் பாகவே தைரியமாக முன்வந்து முதியோர்க்கான உதவித் தொகை பெறத் தகுதி உடையவர்கள் எல்லோரையும் கணக்கெடுத்து அவர் களுக்கெல்லாம் உதவித் தொகை வழங்குவதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உள்ளபடியே சங்கடம் அனுபவிப்பவர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து உதவித் தொகை கேட்பதுதான் முறையானதாக இருக்கும். நாமே சென்று நிலைமை களை ஆராய்ந்து தருவதில் பல தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடக் கூடும்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : இந்த முதியோர் உதவித் தொகை காலத் தோடு கிடைப்பது சங்கடமாக இருக்கிறது. வட்ட ஆட்சித் தலைவர் அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தத் தொகையே காலம் போன காலத்தில்தான் கிடைக்கிறது.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கிற தொகையை நிறுத்திவிட்டு ஆங்காங்கு முதியோர் இல்லங்களைத் திறந்து அவர்களைப் பேண அரசு முற்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது ஒரு நல்ல யோசனை. ஆனால், இப்பொழுது தரப்படுகிற தொகையை உடனடியாக நிறுத்தி விடுவதால் வயதானவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவைகளை யெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 29]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, may I know from the Hon. Chief Minister whether the amount given as pension to the old people will be increased, at least by a little sum?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : இப்பொழுது அதை உயர்த்துவதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. கே. பி. கந்தசாமி : தகுதியுடைய பல ஏழை எளியவர்களுக்கு ஓடி உதவுகிற அரசு, பல வயோதிகர்கள் இருப்பதைக் கருதி, அவர்களுக்கு தகுதி வரம்பு விதிக்காமல், இன்னும் அதிகமான நபர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : தகுதியே இல்லாமல் 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிடுவது என்பது இயலாத காரியம். ஏனென்ருல், அறுபது வயதுக்கு மேற்பட்ட பல பேர் வசதியோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிருர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தத் தொகை தர இயலாது என்ற காரணத்தால் சில தகுதிகள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: முதியோர் பென்ஷன் தொகை ஆங்காங்கு கொடுக்கும்போது மனு கொடுப்பவர்கள், டாக்டரிடம் சர்டிபிகேட் வாங்கித்தான் செய்ய வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதைத் தளர்த்த முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு குருடு, தொழு நோய், மன நோய், வாத நோய், முடம் என்று தகுதிகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பார்த்தாலே தெரியும். இதற்கு டாக்டர் சர்டிபிகேட் தேவை என்பது புரியாமல் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு கட்டுதிட்டம் இருக்குமாஞல் அதைப்பற்றி ஆராய அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. நா. வீராசாமி : 60 வயதுக்கு, மேற்பட்ட ஊனம் உள்ளவர்களுக்கு, மகனே, மகளோ இல்லாதவர்களுக்கு இந்தப் பென்ஷன் வழங்கப்படுகிறது. பென்ஷன் போகிற தேதியில் மகனே, மகளோ இல்லாவிட்டாலும் வேறு சொந்தக்காரர்கள் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்கிருர்கள். இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணுநிதி : குடும்ப விஷயங்களில் நுழைய நான் தயாராக இல்லை.

திரு. த. சோலேயா : 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. வயது குறைந்தவர்களும் அதிகமாக வயதைக் கூறி பணத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த வயதைப் பொருத்துத்தான் டாக்டர் சர்டிபிகேட் கோரப்படுவதாக அறிகிறேன். அதற்கும் டாக்டர் சர்டிபிகேட் இல்லாமல் வேறு அடிப்படையில் ஆராயலாமா என்பதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. என். கணபதி : முதியோர் தொகை வழங்கப்படுவதில் நம்முடைய நாட்டில் அதிகமாக இருக்கும் அரசியலில் இருக்கும் முதியோர்களுக்கும் அந்தச் சலுகை காட்டப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அரசியலில் உள்ள முதியோர்களைப் பற்றிப் பிரச்சினை இல்லை. அனாதை முதியோர்களைப் பற்றித்தான் பிரச்சினை.

திரு. கோவை செழியன் : 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு இப்படி உதவி செய்வது போல் நம்முடைய நாட்டில் 16 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பலர் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நிவர்த்திக்க தமிழ் நாட்டை வெல்ஃபேர் ஸ்டேட்டாக அறிவித்து விட்டால் இந்தப் பிரச்சினைக்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும். இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்தை மாநில அரசு அணுகுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது முதியோர் விவகாரம் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இளையோர் விவகாரத்திற்கு இப்போது இடம் இல்லை.

Tax Structure in the State.

*552 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) whether the State Planning Commission is examining the Tax Structure of the State Government; and

(*b*) if so, the details thereof?

1973 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) தமிழ் நாட்டிற்கு 1984-ஆம் ஆண்டு முடிய நீண்ட கால நோக்கில் திட்டம் ஒன்றை வகுக்கும் தனது முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக மாநில திட்ட ஆணைக்குழு, தற்போதைய வரி அமைப்பு முறையையும் ஆய்வு செய்து வருகிறது.

திரு. என். டென்னிஸ்: தமிழ் நாட்டில் வர்த்தகம், தொழிற் துறை இவற்றில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி உயர்ந்திருக்கிறதா? ராமெட்டீரியல்சுக்கு உள்ள வரி விதிப்பினால் தொழிற் வளர்ச்சி பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறதா? பொருளாதாரத் துறையில் அதற்கெல்லாம் வரி விதிக்கக்கூடாது என்பது பற்றி ஆராய திட்டக் குழுவுக்கு ஆணை பிறப் பிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தத் திட்டக் குழுவின் துணைக் குழு நிதி வாயில்களைத் திரட்டுதல், வளர்ச்சி வீதம், மாநில வருவாய், வரி விதிப்புக் கொள்கை ஆகிய இந்தத் தலைப்புகளின் அடிப் படையில் ஆய்வு செய்து வருகிறது. அதற்கு மேலான விவரங்களை இப்போது அளிக்க இயலாது.

திரு. கே. கந்தசாமி: இந்தக் கமிஷன் ஆராய்ச்சி செய்கிறபோது சேல்ஸ் டாக்ஸ் போன்றவற்றில் வரி ஏய்ப்புச் செய்வதைத் தடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவைகளையும் இந்தக் குழு ஒருவேளை ஆய்ந்திடக்கூடும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: நேர்முக வரிகளை அதிகப் படுத்தி மறைமுக வரிகளைக் குறைக்க ஆலோசனை கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறதா? விவரங்கள் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அரசியலமைப்புச் சட்டத் தின் 280-வது பிரிவின்கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள நிதி ஆணைக் குழுவின் தீர்ப்பின்படி மத்திய அரசின் எந்த வரி வருவாய்களில் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுடன் சட்டப்படி பங்கிட்டுக் கொள்கிறதோ அவை தொடர்பாகவும், மாநில அரசின் வரி அமைப்பு முறையையும் மாநில திட்ட ஆணைக்குழு ஆய்வு செய்து வருகிறது.

தமிழக அரசின் வரிவிதிப்பு முயற்சிகளைச் சீரமைப்பதன் மூலம் மட்டுமின்றி, மத்திய அரசின் வரி வருவாய்களிலிருந்து பெருமளவு பங்கினைப் பெறுவதன் மூலமாகவும், தமிழ் நாட்டின் வளர்ச்சிக்காக

கூடுதல் நிதிவாயில்களைத் திரட்டுவது குறித்து மதிப்பிடுவதுதான் இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். இந்த ஆய்வு தமிழ் நாடு அரசின் நிதித் துறையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு நடத்தப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஒரு முனை விற்பனை வரி பற்றி ஆராய ஏற்கனவே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே சொன்னார்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரி போடு வதன் மூலம் வெளி மாநிலத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்வது, இந்த மாநிலத் தில் ஏமாற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படு கிறது. இதுபற்றி இந்த இரண்டு குழுக்களும் இணைந்து செயல் படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தனியாக கேள்வி கேட்டால் விளக்கமாகப் பதில் சொல்லலாம். அதற்கான விவரங்கள் தற்போது இல்லை. ஒரு முனை விற்பனை வரிக்கு ஆதரவும், அதே நேரத்தில் பல முனை விற்பனை வரிக்கு எதிர்ப்பும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தும் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் ஆராய்ந்துதான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : வெல்த் டாக்சிலும், இன்கம் டாக்சிலும் எவ்வளவு பங்கு கிடைத்தது? அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று குழு கேட்டதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே நான் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மாநிலங்களுக்கு வரி வருவாயைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கான அடிப்படை விரிவாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், வருமானத்தின்மீது விதிக்கப்படுகின்ற கூட்டு நிறுவன வரி மாநிலங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் வரி வருவாய்த் தொகுதிக்குள் அடங்க வேண்டுமென்றும், ஆயத் தீர்வையில் மாநிலங் கள் பெறுகிற பங்கு 50 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்றும், இத்தகைய மாற்றங்களின் மூலமே மாநிலங்களின் நிதிநிலை, நிச்சய மற்ற தன்மையிலிருந்து விடுபட முடியுமென்றும் நிதி ஆணைக் குழு விடம் நமது அரசு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறது. வெல்த் டாக்ஸ், இன்கம் டாக்சிலிருந்து எவ்வளவு நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று இப்போது சொல்வதற்கு விவரங்கள் இல்லை.

1973 மார்ச் 29]

திரு. நா. வீராசாமி: நாம் விவசாய வருமான வரியைப் போட்டவுடனே மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதேபோல் ஒரு வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்கம் டாக்ஸை சிலர் கட்டாமல் ஏமாற்றுவதை மத்திய அரசால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, நாமே ஒரு இன்கம் டாக்ஸ் முறையைக் கொண்டு வர ஸ்டேட் பிளான்னிங் கமிஷன் யோசனை கூறுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாநில அளவில் வருமான வரி அமைப்பை ஏற்படுத்துவது என்பது கலந்து பேசி எடுக்க வேண்டிய முடிவுகள். அவசரப்பட்டு எதுவும் சொல்லுவதற்கில்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, some time back the Fifth Finance Commission came to our State. May I know from the Hon. the Chief Minister whether the State Planning Commission met the Finance Commission and made suggestions to increase the income of our State?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாநிலங்களுடைய வருமானங்களை உயர்த்துவது பற்றி இதுவரை எவ்வளவோ யோசனைகள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. அதுபற்றிய விவரங்கள் இல்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மாநில ஆணைக் குழு தமிழ் நாட்டில் மட்டுந்தான் திட்டங்கள் சீரோடும், சிறப்போடும் செயல்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறப்படுவது உண்மையா?

(பதில் இல்லை.)

திரு. கோவை செழியன்: மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்துக்கு நிதி ஒதுக்குகின்றபோது மாநிலத்தினுடைய மக்கள் தொகை, மாநிலத்திற்கு வருகின்ற வருமானம், செலவு அனைத்தையும் மனத்தில் கொண்டு தான் ஒதுக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அந்த முறைப்படி தமிழகத்திற்குச் சரியான பங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து வருமான வரியை வசூலிக்கின்ற உரிமையைப் பெற எல்லா மாநிலங்களோடும் சேர்ந்து தமிழகம் போராட முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எந்த அடிப்படையில் நிதிகள் ஒதுக்கிட வேண்டுமென்ற கருத்தைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்படுவதில்லை. அதற்காகத்தான் மாநில அரசு

மத்திய அரசோடு வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறது. வருமான வரித் துறையை மாநிலங்களில் அமைப்பது பற்றி திரு. வீராசாமி அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு ஏற்கனவே பதில் அளித்திருக்கிறேன்.

திரு. ந. தர்மலிங்கம் : இந்த மாநில திட்டக் குழு அங்கத்தினர்கள் எந்த அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிருர்கள்? இதை நியமிப்பது மத்திய அரசா அல்லது மாநில அரசா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி : இவற்றைப் பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஓரளவு தெரிந்து கொண்டு கேட்பதுதான் முறையாகும். மாநிலத் திட்ட ஆணைக் குழு இந்தியாவிலேயே முதல் முதலாக நம்முடைய மாநிலத்தில்தான் நாம்தான் உருவாக்கினேம். நாம்தான் உறுப்பினர்கள், தலைவர், துணைத் தலைவர் ஆகியோரைத் தேர்ந்தெடுக்கிறேம். இந்த மாநில அரசு சார்பில் அமைக்கப்பட்ட திட்டக் குழு இது. மாநிலத் திட்டக் குழுவுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் தொடர்பு இங்கிருந்து பணம் கேட்டு அவர்கள் பணம் கொடுக்கச் சொல்லவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதல் அமைச்சர் அவர்களது கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிறிது கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டின் தலைநகர் எது என்று கூட துணைக் கேள்விகள் கேட்க ஆரம்பித்துவிட வேண்டாம். மாநில திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது எவ்வளவு பெரிய விவகாரம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

Grants for Panchayat Unions

*553 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to increase the grants given to the Panchayat Unions which are financially weak; and

(*b*) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆரம்பக் கல்விச் செலவுக்காக, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவி முறை, ஊராட்சி கல்வி நிதி விசாரணைக் குழுவின் பரிவரையின் அடிப்படையில், 1—4—1972 முதல் மறுவகைப்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. வட்டாரங்களின் மறுவகைப் பாட்டினையொட்டி

[1973 மார்ச் 29

ஒன்றியங்களுக்கு, மிக மிகக் குறைந்த வருமானம் உள்ள ஒன்றியங்களுக்கு அதிகம் செலவழிக்கிற வகையில் 95 சதவீதம் அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது, ஐந்தே ஐந்து பங்குதான் ஒன்றியம் ஏற்கிறது. இதனுல் பல்வேறு ஒன்றியங்கள் வருவாய் தேடிக்கொள்ள வழிவகை ஏற்படுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பழைய சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கும், இணைப்புச் சாலைகள் போடுவதற்கும் இப்போது ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற நிதி, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு போதாது என்ற ஒரு கருத்து இருக்கிறது. ஆதலால் அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் அதிக நிதி உதவி வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆண்டுக்கு ஆண்டு சாலை வசதிகள், மற்றவைகளைச் செய்வதில் நிதி ஒதுக்கீடு ஓரளவிற்கு பெருக்கப்பட்டு வருகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்குத் தருகிற விகிதாசாரம் கூட ஓரளவிற்கு இப்போது 2-50 ரூபாய் வரையில் செஸ் வரி வசூலிக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உயர்த்திக் கொண்டு போகிறார்களோ அந்த அளவிற்கு கொடுக்கப்படுகிற விகிதாசாரத்தையும் உயர்த்துவது என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். ஏற்கனவே ஒரு முறை இருந்தது. 75, 100, 125, 150 என்று இருந்தது. அதை மாற்றி மேற்கொண்டு போகப்போக நாம் கொடுக்கிற விகிதாசாரமும் வளரும் என்று சொல்லியிருப்பதால் ஓரளவிற்கு அதிக நிதி வசதி பெற வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆக, இந்த அடிப்படையில் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : அமைச்சர் அவர்கள் 2-50 ரூபாய் வரை செஸ் வரி விதிக்க உத்தரவிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு ஒன்றியத்தில் ரூ. 1-50 என்றும் இன்னொரு ஒன்றியத்தில், பக்கத்திலுள்ள ஒன்றியத்தில் ரூ. 2 என்றும் இப்படி பல்வேறு மாறுபட்ட வகையில் இருப்பதால் மக்களிடத்தில் ஒரு குழப்பமான நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே ஒரே சீராக வரி வசூலிக்க வேண்டுமென்று உத்தர விடப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஒரே சீராக வசூலிக்க முடியாது. ரூ. 2-50 வரை என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் வருமானம், அதற்குள்ள வசதி வாய்ப்புகள், ஆகியவற்றைக் கணக்கிட்டுத்தான் ஊராட்சி

1973 மார்ச் 29]

கொடுக்கப்படத் தக்க உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானிய வீதமும், உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி வீதத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பான்மையான ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் மானியங்கள் இந் நடவடிக்கைகளினால் உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : பெருவாரியாக வரட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அவை கல்விக்காகச் செலவழிப்பதால் போதுமான நிதி வசதி அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே வரட்சிப் பகுதிகளில் உள்ள யூனியன்களுக்கு அதிக உதவி செய்வது அல்லது அந்த யூனியனினால் நடத்தக்கூடிய கல்வி ஸ்தாபனங்களை சர்க்காரே ஏற்று நடத்துவதற்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கனவே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நான்கு வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது ஆறு வகையாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வழங்கப்படுகிற மானியத்தின் அளவும் ஓரளவிற்கு அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மாற்றியமைக்கப்பட்ட வகைகளில் கல்விக்காகச் செலவழிக்கிற செலவழிப்புக்கு அதிகமாக அரசு தரும் மானியமாக கிட்டத்தட்ட 265 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அமையத் தக்க அளவிற்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாறுதலினால் ஏற்படுகிற விளைவினால் அதிகமான பலன் பெறமுடியும். அவர்களுக்கு வழங்குகிற செஸ் வரிக்கு இணையான மானிய வீதமும் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், கூடுதல் செலவாக ஏழு கோடி ரூபாய்க்கு மேலாகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட வகைகளில் பல்வேறு ஒன்றியங்கள் அதிகப்படியான நிதி வசதியைப் பெறமுடியும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

திரு. எம். இராதாகிருட்டிணன் : நிதி வசதி குறைவாக உள்ள பல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விளக்குகளுக்குக் கூட பணம் கட்ட வழிவகை இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே அவற்றிற்கு மானியம் ஏதாவது அளிக்க வழிவகை உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைப் பற்றித் தான் குறிப்பிட்டேன். நான்கு வகைகளாக இருந்தது ஆறு வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே கொடுக்கப்படும் மானியத்தை விட அதிகமாகும் செலவில் கூட முதல் தரமாக இருப்பவற்றிற்கு அரசாங்கப் பங்கு 60 சதவீதம் ஆகவும் ஊராட்சி ஒன்றியம் 40 சதவீதம் என்று படிப்படியாக ஏறி கடைசி ஆறுவது தர

1973 மார்ச் 29]

ஒன்றிய உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிலையை அறிந்து இந்த விகிதாசாரத்தை நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஒரே சீராக இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால் வசதியுடைய ஒன்றியங்களோடு போட்டி போடும் அளவிற்கு வசதியற்ற ஒன்றியங்களைக் கொண்டுவர இயலாது. ஆகவே அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் அவர்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ளும் ஏற்பாடும் இருந்து வருகிறது.

திரு. த. சோனையா : இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பஞ்சத்தாலும் வரட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டமாகும். அப்படி இருந்தும் கூட அங்கு முதல்தர பஞ்சாயத்து ஒன்றியம், இரண்டாம்தர பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று வைக்கப்பட்டிருப்பதால் முதல்தர அல்லது இரண்டாம்தர ஒன்றியங்கள் அந்தவகையில் செலவழிக்க முடியாமல் உள்ள நிதிநிலையில் அவர்கள் மிகவும் திண்டாடுகிறார்கள், சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் நிலையை மனதில் வைத்து 3-வது, 4-வது, 5-வது, 6-வது என்ற வகையில் ஒப்புக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 7-வது என்று நாங்கள் வைக்காத காரணத்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏழாவதுக்குப் போகாமல் இருக்கிறார்கள். தரம் பிரிப்பதில் ஒரு குறிக்கோள் அல்லது ஒரு முறை வைத்திருக்கிறோம். அதன் அடிப்படையில்தான் தரம் பிரிக்கப்படுகிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வரட்சி நிலை மற்றவைகளுக்கு ஏற்றபடி வேறு பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் நிதி வசதி கிடைக்கிறது பல வகைகளில். வரட்சி நிவாரண பணியின் மூலம் அளிக்கப்பட்ட பெரும் தொகை வேறு எந்த மாவட்டத்தையும் விட இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குத்தான் அதிகமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் சாலை வசதிகளைப் பெருக்கமுடியும், அந்த அளவிற்கு வசதி வாய்ப்பினைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். பெர் காப்பிட்டா லான்ட் ரெவன்யூ ரூ. 4-க்கு மேல் போனால் அது முதல் தர ஒன்றியம் என்றும், ரூ. 3–4 வரையில் உள்ளது இரண்டாம் தரம் என்றும், ரூ. 2–3 வரையில் உள்ளது மூன்றாம் தரம் என்றும், ரூ. 1–2 வரையில் உள்ளது நான்காம் தரம் என்றும், 75 காசிலிருந்து ஒரு ரூபாய் வரை உள்ளது ஐந்தாம் தரம் என்றும், 75 பைசாவிற்குக் கீழே உள்ளது ஆறாம் தரம் என்றும் வைத்திருக்கிறோம். தரம் பிரிப்பதில் அந்த இலக்கணத்தை வைத்து செய்யப்படுகிறது.

வேறு பல வசதிகள் செய்வதில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அவ்வப்போது அறிவார்கள்.

Low-lying areas in Madurai

*554 *Q.*—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the steps taken by the Government to prevent the flooding of the low-lying streets during rainy seasons in the City of Madurai?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதுரையில் மழை தண்ணீர் வடிகால்கள் கட்டுவதற்கு ரூ. 115 லட்சங்கள் செலவாகும் திட்டமொன்று பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இதுமாதிரி சென்னை நகரில் லோ லையிங் ஏரியாக்களில் தண்ணீர் தேங்காமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரையில் மதுரை மத்திய பகுதியிலும் பஸ் ஸ்டாண்டிலும் சிறு மழை பெய்தால் கூட தண்ணீர் அதிகம் தேங்கிவிடுகிறது. இதை, திட்ட அடிப்படையில் என்று சொல்லாமல் இந்த ஆண்டிலாவது அதை ஒரளவிற்குக் குறைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதுரை நகரத்தில் நடுப்பகுதியில் கிட்டத்தட்ட $2\frac{1}{2}$ லட்சம் மக்கள் இருப்பார்கள் என்ற கணக்கின் அடிப்படையில் 1942-ல் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. இப்போது $5\frac{1}{2}$ லட்சம் மக்கள் மதுரை நகரில் வாழ்கிறார்கள். நாள் ஒன்றுக்கு பத்து மில்லியன் காலன் கழிவு நீர் வருகிறது. எனவே அமைந்திருக்கும் வடிகால் திட்டம் கொண்டு இத்தகைய கழிவு நீரையும் மழை நீரையும் இரண்டும் சேரும்போது அதை அப்புறப் படுத்தமுடியாமல் இருக்கிறது. அதை சீர்படுத்தி அமைத்தால்தான் மழை நீரோடு கழிவு நீர் சேருவதை தடுக்க முடியும். வீதிகளில் உள்ள தண்ணீரை அகற்ற நகராட்சி வடிகால் திட்டத்தை நிறை வேற்ற உத்தேசித்துள்ளது. 1968-ல் ரூ. 5,90,000 செலவில் இந்த வடிகால் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இப்போது 115 லட்சம் ரூபாயில் திட்டம் ஒன்று பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மதுரையில் பல்வேறு பகுதிகளில் மழை நீர் தேங்குவதை கொண்டு செல்லும்

வகையில், கழிவு நீரைக் கொண்டு செல்லும் அளவிற்கும் தங்கு தடையில்லாமல் கொண்டு செல்ல திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. படிப் படியாக நிறைவேற்றப்படும்.

திரு. த. சோனையா : மதுரையில் தாழ்வான பகுதிகளில் மழைத் தண்ணீர் தேங்கி இருப்பதை அகற்ற திட்டமிடுகிறார்கள். அதில் திடீர் நகர் காமராஜபுரம் போன்றவை சேர்க்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தப் பகுதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் அறிந்து சொல்லலாம். 115 லட்சம் ரூபாய் திட்டம் ஒன்று தீட்டப்பட்டு பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. படிப்படியாக நிறைவேற்ற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

Bus route roads in Nagapattinam

* 555 Q.—THIRU A. RAJAMANICKAM : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state whether there is any proposal to take over the bus route roads at present maintained by the Nagapattinam Municipality by the Government? மு.ப 9-30

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நகரங்களின் எல்லைக்குள் இருக்கும் பேருந்துகள் செல்லும் சாலைகளை நெடுஞ் சாலைத் துறையின் பொறுப்புக்கு மாற்றுவதென அரசு தீர்மானித் திருக்கிறது.

Poison Information and Treatment Centre at Madras.

* 556 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether there are proposals under the consideration of the Government to open a Poison Information and Treatment Centre at the Madras General Hospital; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) : ஆம். இத்தகைய நிலையம் ஒன்று சென்னை பொது மருத்துவமனையில் ஏற்படுத்துதல் பற்றிய செயற் குறிப்பொன்று மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளார். அது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

THIRU N. DENNIS: May I know from the Hon. Minister whether such centres will be opened in district centres also?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: Even this proposal is yet to be examined. We have to analyse it properly with the financial commitment and then accept it. If it is accepted in principle then we will ask the Director of Health Services to send proposals for some district hospitals.

Students of Madurai Medical College.

*557 *Q.*—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that a number of students of the Medical College, Madurai, were affected by food poison during September 1972; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: (*a*) Yes.

(*b*) Seventy-one students, out of 590 students, who took the mid-day food on 17th September 1972, suffered from vomiting and giddiness two hours after taking food. The affected persons were admitted in the Government Erskine Hospital, Madurai on 17th September 1972. All the affected students except three were discharged from the hospital on 17th September 1972 itself. Out of the remaining three students, two were discharged on 19th September 1972 and the third on 20th September 1972.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தலைவரவர்களே, இந்த விபத்து நடந்ததற்கான காரணம் என்ன என்பதை அரசு தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அவர்கள் உணவுக்குப் பின்னல் உண்ட ஐஸ்கிரீம் காரணமாக அந்த விளைவுகள் ஏற்பட்டு இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிருர்கள். ஆனல் அந்த ஐஸ்கிரீம் மாதிரியை எடுத்து, சப்ளை செய்யப்பட்ட இடத்திலிருந்து கிடைத்ததை கிங் இன்ஸ்டிடியூட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அப்படி அனுப்பப்பட்ட ஐஸ்கிரிம் பரிசோதனை செய்து பார்த்ததில் culture negative for pathogenic organisms என்று தெரிவித்திருக்கிருர்கள். culture negative என்று தெரிவித்துவிட்டு Aerobic spere bearers which are usually harmless grown in culture

1973 மார்ச் 29]

என்று அதைப் பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறூர்கள். ஆனுல் கொஞ்சம் பழைய ஐஸ்கீரிம் சேர்ந்து இருந்ததன் விளைவாக அந்த நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், மதுரைக் கல்லூரியிலே அந்த ஐஸ்கீரிம் அங்குள்ள ஹாஸ்டலிலிருந்து சப்ளை செய்யப்பட்டதா அல்லது வெளியில் வாங்கிச் சாப்பிட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அது "ஓட்டல் தங்கம்" என்ற விடுதியிலிருந்து சப்ளை செய்யப்பட்டது என்று தெரிகிறது.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : தலைவரவர்களே, மதுரையில் இருக்கிற அந்த மாணவர்கள் விடுதி மாணவர்களால் நடத்தப் படுகிறதா அல்லது அங்கே வழங்கப்படும் உணவு காண்டிராக்ட் மூலமாக வழங்கப்படுகிறதா? அப்படி காண்டிராக்ட் மூலம் வழங்கப் படுவதாக இருந்தால், எதிர் காலத்தில் இப்படி மாணவர்கள் விடுதிக்கு வழங்கப்படும் உணவின் தரம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாணவர்கள் விடுதி காண்டி ராக்டரால் நடத்தப்படுகிறதா இல்லையா என்ற விவரம் இல்லை. ஆனுல் ஐஸ்கீரிம் ஓட்டலிலிருந்து வழங்கப்பட்டது என்ற விவரம் இங்கே தரப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இது போன்ற விபத்துக்கள் இதற்கு முன்னுலும் பல இடங்களில் நடைபெற்று இருக்கின்றன. ஆகவே, இது போன்ற விபத்துக்களைத் தவிர்க்க மாணவர்கள் தங்குகிற விடுதியில் உணவு வழங்குவதற்கு முன்னதாக அவற்றை டெஸ்ட் செய்து மாணவர்களுக்கு வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு கேள்வி கேட்கப்படுகிறபோதும், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடை பெறுகிற நிகழ்ச்சியை வைத்துக்கொண்டு, இது போல் விபத்துக்கள் ஏராளமாக ஏற்படுகின்றன என்று ஒரு "அசெம்ப்ஷன்" செய்து கொள்கிறூர்கள். இந்த மாதிரி விபத்துக்கள் மாணவர்கள் விடுதியில் மட்டுமல்ல, நாம் ஓட்டலில் சாப்பிட்டு விட்டுப் போனுலும் ஏற்படுகிறது. வீட்டில் சாப்பிட்டாலும் ஏற்படுகிறது. நாம் கொடுக்கும் சத்துள்ள உணவை பக்குவமாக வைத்துக்கொள்ளவில்லை யென்றுலும் ஏற்படுகிறது. இங்கே கேட்கப்பட்ட கேள்விக்குக்

கொடுக்கப்பட்ட பதிலைத் தொடர்புபடுத்திச் சொல்கிறேன். நச்சுப் பொருள் தகவல் சிகிச்சை நிலையம் இந்த மாதிரி உணவில் நஞ்சு கலந்து விட்டால், எந்தெந்த நஞ்சுக்கு எந்தெந்த வகையில் சிகிச்சை அளிப்பது என்று ஆலோசனை சொல்ல அமைக்கப்பட இருக்கிறது. ஆகவே, சமுதாயத்தில் உள்ள, மிகப் பெரும்பாலான மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக இப்படிச் செய்யக் கருதுகிறோம். இது ஒரு பொதுப் பிரச்னை என்பதை உணர வேண்டும்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவரவர்களே, இந்த மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்குச் சப்ளை செய்யக்கூடிய ஐஸ் கிரீமில் நச்சுப் பொருள் கலக்கும் நிலைமையேற்பட்டதால், அதையெல்லாம், தடுப்பதற்காக "புட் அடல்டிரேஷன் ஆக்டை" தீவிரமாக அமல்படுத்துவதன் மூலமாக இத்தகைய கோளாறுகளைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, "புட் அடல்டிரேஷன் ஆக்ட்" என்பது விரிவான ஒன்று. உணவுப் பண்டத்திலே வேண்டுமென்றே தரக்குறைவான பொருள்களைக் கலந்து மக்கள் மத்தியில் விற்பது ஆகியவற்றைத் தடுப்பதற்குப் பயன்படுத்தப் படுகிறது. வீட்டிலே கூட பாலை 10 மணிக்குக் குடிக்க வேண்டியதை, இரவு 1 மணி அல்லது 2 மணிக்குக் குடித்தால், அந்தப் பால் புளித்துப் போவதால் பலவிதமான விளைவுகளை நாம் கூட அனுபவிக்கிறோம். ஆகவே, அதைப்போல் ஒரு பண்டம் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் கெட்டுவிட்டிருக்கிறது. அது கூட மிகப் பெரிய விளைவை ஒன்றும் ஏற்படுத்திவிடக்கூடிய தன்மை இருந்ததாகவும், விஷம் இருந்ததாகவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இவற்றை ஒவ்வொரு நேரத்திலும் அவரவர்கள் பொறுப்புணர்ச்சியோடு கவனித்து வர வேண்டுமென்று இதன் மூலமாக அந்தந்தத் துறையினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, இந்த நச்சு கலந்த உணவை உண்ட மாணவர்கள் சிகிச்சை செய்யப்பட்டு வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அதன் பின்விளைவுகள் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஏற்பட்டுள்ளதா என்பதை 6 மாதம் கழித்துப் பரிசோதனை செய்து பார்க்கப்பட்டதா? அப்படி ஏதேனும் பின்விளைவுகள் ஏற்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பொதுவாக விஷம் ஒரு முறை உடம்பில் ஏறி முறிந்து விட்டால், பின்னர் விஷத்திற்குப் பலம் இருக்காது. ஆனால் இதைப் பொறுத்த வரையில் கடுமையான நச்சு அல்ல. பின்விளைவுகள் அந்த ஐஸ்கிரீம் உண்ட மாணவர்களுக்கு எதுவும் ஏற்படவில்லை. இனிமேல் அவர்கள் ஐஸ்கிரீம் சாப்பிடுவதில் ஜாக்கிரதையாக இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்விகளையும் பதில்களையும் படித்துப் பார்த்தாலே பயப்படுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

Medical facilities for pensioners at Madurai

*558 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the medical facilities extended to pensioners, have not reached the pensioners in Madurai district; and

(b) if so, the steps taken to give effect to the order?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த ஓய்வு பெற்ற சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு பாஸ்-புக் கொடுக்கப்படுமா? கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விரைவில் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவர்களுக்குப் பென்ஷன் தருகிற அந்த அலுவலகத்திலே இந்த பாஸ் புக் அல்லது அதற்கான புக் வழங்க வேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

The Pay and Accounts Officer or Treasury Officers as the case may be have been authorised to sanction reimbursement of medical expenses incurred by Government officials for their treatment or treatment of members of their families at the instance of the concerned authorised medical attendants by accepting the relevant applications prescribed for the purpose.

என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், அதற்காக "ஐடன்டிடி கார்டு" வழங்குவதையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

Government pensioners eligible for pre-medical concessions will be supplied with identity cards in the form prescribed in the G.O. at Government cost for taking treatment in Government medical institutions. என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது முறைப்படி கொடுக்கப்படும்.

மதுராந்தகத்திலுள்ள அரசு மருத்துவமனை

* 559 வினா.—திரு. சி. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுராந்தகம் நகரிலுள்ள அரசு மருத்துவமனையில் அறுவை சிகிச்சைப் பிரிவு ஒன்று துவக்குவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, தேசிய நெடுஞ்சாலையில் உள்ள மதுராந்தகத்தில் உள்ள மருத்துவமனையில் அறுவை சிகிச்சை நிலையம் இல்லாததால்—அங்கே அடிக்கடி விபத்துகள் ஏற்பட்டு அதனால் பல பேர் உயிர் இழக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது—அங்கே ஒரு அறுவை சிகிச்சை நிலையம் ஏற்படுத்த அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அங்கே அப்படியே ஒரு அறுவை சிகிச்சை நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் ஸ்பெஷலிஸ்ட் சிகிச்சை மதுராந்தகத்தில் வழங்க இயலாது. அதற்காக வேண்டிய எல்லாவிதமான வசதிகளும் மதுராந்தகத் திற்குப் பக்கத்திலுள்ள செங்கல்பட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. விபத்து வராமல் தடுப்பதற்கு அந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள், அந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். அப்படி விபத்து ஏற்பட்டாலும் நண்பர் ஆறுமுகம் போன்றவர்கள் செங்கல் பட்டுக்கு அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் எல்லா விதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும்.

Working Women's Hostels.

* 560 *Q.*—THIRU A. SUBRAMANIAM : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(*a*) the number of Working Women's Hostels in the State;

(*b*) the places where they are located; and

(*c*) the total number of inmates in these Hostels?

1973 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) 26 விடுதிகள்.

(இ) செங்கல்பட்டு மேற்கு, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை நகர், தஞ்சாவூர் கிழக்கு, மேற்கு, கன்னியாகுமரி. சென்னை மாநகர்.

(உ) 1,461 பேர்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, தொழில் துறைகளிலே ஈடுபட்டு சென்னையிலே இருக்கின்ற பெண்களுக்காக நடத்தப்படும் பிரைவேட் ஹாஸ்டலுக்குக் கொடுக்கப்படும் கிராண்ட் எவ்வளவு? கட்டிடத்திற்கு எவ்வளவு grant கொடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அந்தக் கட்டடம் கட்டுவதற்கான நிலம் மற்றவைகளுக்கான தொகையை ஹாஸ்டல் நடத்துபவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் எந்த மாதிரிக் கட்டடம் கட்டப்போகிறார்கள் என்று டிசைன் போட்டு அனுப்பினால் அதைப் பரிசிலித்து 35,000 ரூபாய் மாச்சிங் கிராண்ட் மாத்திரம் கொடுக்கிறோம்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : மகளிர் இல்லம் ஒன்றை வடாற்காடு மாவட்டத்தின் தலைநகராகிய வேலூரிலே அமைக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

Report of Raj Committee.

* 561 *Q.*—THIRU A. PARANDHAMAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) whether the State Government have received a copy of the Raj Committee Report ; and

(*b*) if so, whether it has been examined?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்த அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையில் உள்ள எந்தெந்த திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்வது, எந்தெந்த திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்ற கருத்தை அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறதா? அப்படியானால் அதன் விவரத்தை அமைச்சரவர்கள் அளிப்பார்களா?

LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1973 மார்ச் 29

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அறிக்கையை அரசாங்கம் வருவாய்த் துறை வாரியத்திற்கு அனுப்பி, பரிசீலித்து அவர்கள் கருத்தைக் கேட்டிருக்கிறோம். வருவாய்த் துறை வாரியத்தின் அறிக்கை வந்த பின்னால் அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து, அதற்குப் பின்னால்தான் முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. கோவை. செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்த ராஜ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்படி விவசாயத்தில் வருகின்ற வருமானத்தையும் வருமான வரி ஸ்லாப்போடு சேர்த்துக்கொள்வதற்குப் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். விவசாய வருமானம் 10 வருடத்திற்கு ஒரு முறைதான் வருகிறது. அந்த வருமானத்தை 10 வருடங்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது விவசாயத்தில் வருகின்ற வருமானத்தையும் மற்ற வருமானத்தோடு சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் இன்னும் அதிகக் கடுமையாக இருக்கும். இந்த விவரத்தை மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ராஜ் கமிட்டி ரிப்போர்ட் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இதிலே மத்திய அரசின் கருத்து என்னவென்றால் விவசாயத் துறை ஒன்றுதான் வரி போடவேண்டிய துறையாக இருக்கிறது; இந்த துறையில்தான் வரி நிறையப் போட வேண்டிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வருமான வரி ஸ்லாப்போடு விவசாய வருமானத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அதற்கான சட்டம் வரவிருக்கிறது. சட்டத்தினுடைய முழு வடிவமும் வரவில்லை; வந்த பிறகுதான் அதைப்பற்றிச் சொல்ல முடியும். இந்த அரசு இதுபற்றி இன்னும் கருத்து அறிவிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இன்னும் அதிகமாக மேல் வரி போட வேண்டுமென்று கருதியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மேல் வரி என்று நான் சொல்லவில்லை. விவசாயத் துறை ஒன்றுதான் வரி போடப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது; அதில் அதிக வரி போட வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று ராஜ் கமிட்டியினர் அறிக்கை அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு

1973 மார்ச் 29]

கருத்தை மட்டும் அவர்கள் தெரிவிக்கவில்லை. வேறுபல கருத்துக்களுடன் திரு. செழியன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்தும் ஒன்றாக இருக்கிறது. மத்திய அரசு அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நமது கருத்தையும் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நமது மாநிலத்தில் விவசாய வருமான வரி விதித்திருக்கிறோம். ஆகவே, விவசாயத்திற்கு மேலும் இங்கு வரி விதிக்க வாய்ப்பு இல்லை என்று மத்திய அரசுக்கு நமது அரசு தெரிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : விவசாய வருமான வரி கட்டுபவர்கள் எல்லாம் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதல்ல. வருமான வரி கட்டுகிறவர்களின் விவசாய வருமானத்தையும் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதுதான் பொருள்; அனைவரும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். வருமான வரியை யார் யார் கட்டுகிறார்களோ அவர்களுக்கு விவசாய வருமானத்தையும் கணக்கிட்டு வரி போடப்படும். நாம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் விவசாய வருமானத்திற்குக் கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தவில்லை. ஆனால் இப்போது வரக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எல்லாம் கட்டாயமாகக் கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்ற துர்பாக்கியமான நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், பெரிய பெரிய வியாபாரிகள், முதலாளிகள் எல்லாம் விவசாய வருமானம் என்று சொல்லி வருமான வரி கட்டுவதில் ஏமாற்று செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்கம்டாக்ஸ் கட்டுபவர்களுக்கு இந்த விவசாய வருமானத்தையும் சேர்த்து வரி போடுவது பற்றி சர்க்காரின் அபிப்பிராயம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படிப்பட்டவர்கள் வரி ஏய்ப்பு செய்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். மத்திய அரசாங்கமும் அதைத் தடுப்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவரவிருக்கிறார்கள். பல பணக்காரர்கள் தங்களிடம் இருக்கின்ற கறுப்புப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக்கிக்கொள்வதற்காக, அது விவசாய வருமானத்தில் வந்தது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் அது தடுக்கப்படும்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : விவசாய வருமானத்திற்கு வரி போடவில்லை என்று கருதி ராஜ் கமிட்டி இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறது. ஆனால் நாம் வரி போட்டிருக்கிறோம். ராஜ் கமிட்டியின்

கருத்துப்படி, அந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்தினால் விவசாயிகள் மேலும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க யோசனை சொல்லப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் முன்பு விளக்கியதை அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதை மீண்டும் விளக்குகிறேன். வருமான வரி கட்டுகிற பெரும் பணக்காரர்கள் விவசாயத் துறையிலே வருமானம் வந்ததாகச் சொல்லி, அவர்களிடம் இருக்கின்ற கறுப்புப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக மாற்றிக்கொள்கிறார்கள். அந்த முறையிலே வரி ஏய்ப்புச் செய்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்காக விவசாய வருமானத்தையும் சேர்த்து கணக்கிட்டு, வருமான வரி விதிக்கும்போது இதையும் கணக்கிலே சேர்த்துக்கொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யார் யார் வருமான வரி கட்டுகிறார்களோ அவர்களுக்கு அக்ரிகல்சர் இன்கம் டாக்ஸும் உண்டு. அதனால் எல்லோரும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

திரு. ப. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, கிராமப்புறங்களிலே விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களில் நூற்றுக்கு 99 பேர் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள். அவர்கள் கணக்கு வைத்துக் கொள்வதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற அத்தனை விவசாயிகளும்—99 சதவிகிதம் பேரும் கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்ற நிலை இதனால் ஏற்படவில்லை. யார் யார் வருமான வரி கட்டுகிறார்களோ அவர்களுக்குப் பயிர் செய்யும் நிலம் இருந்தால் அதிலே வருகின்ற வருமானத்திற்கும் கணக்கு வைக்க வேண்டும். இந்த வருமானத்திற்கும் சேர்த்து வரி விதிக்கப்படும்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : வருமான வரி கட்டுகிறவர்கள் அத்தனை பேரும் படித்தவர்கள் என்று என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஓரளவு தொழில் செய்து, வருமான வரி கட்டுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அந்தச் சிக்கல் கட்டாயம் வரும். அதனால்தான் இந்த அரசு கணக்கு வைக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி, "கம்பவுண்டிங்" முறையை வைத்திருக்கிறது.

1973 மார்ச் 29]

அதற்கே இந்த அரசின்மீது எதிர்ப்பு காட்டியவர்கள் இந்தச் சட்டம் வருவதை அறிந்தும் சும்மா இருக்கிறுர்களே என்பதைப் பார்க்கும் போதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். நாங்கள் மூன்று ஆறுமுகம் இருக்கிறேம். நீங்கள் பொதுவாக ஆறுமுகம் என்று சொல்லி விடுகிறீர்கள். அதனுல் எந்த ஆறுமுகம் என்று சந்தேகம் வந்துவிடுகிறது. அதனுல் எடப்பாடி ஆறுமுகம், வீர பாண்டி ஆறுமுகம், மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் என்று அறிவித்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூன்று ஆறுமுகங்களும் அதிக்பாகக் கேள்விகளைக் கேட்காமல் அமைதியாக இருக்கக்கூடியவர் கள்தான். அதனுல் பிரச்னைகள் ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : என்னை மதுராந்தகம் ஆறுமுகம் என்று சொல்லிவிடுங்கள். எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் ஊர் மக்கள் ஆட்சேபணை சொல்லாமல் இருந்தால் போதும்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : சார், வருமான வரி கட்டுகிற வர்கள் வரி ஏய்ப்பில் வைக்கப்படுகின்ற கறுப்புப் பணத்தை விவசாயத்தில் வந்த வருமானம் என்று சொல்லி வெள்ளைப் பணமாக மாற்றிவிடுவதாக அமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொன்னுர்கள். அப்படியானுல் அதுபற்றி ராஜ் கமிட்டி ஆராயுமா? நம்முடைய அரசு அதைப்பற்றி என்ன கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ராஜ் கமிட்டி தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து எங்களைச் சந்தித்தபோது இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பெரும் பணக்காரர்கள் வருமான வரி ஏய்ப்பு செய்வதற்காக ஏதோ கொஞ்சம் நிலத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்து 10,000 ரூபாய், 20,000 ரூபாய், ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வந்தது என்று சொல்லி, தங்களிடம் இருக்கின்ற கறுப்புப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக மாற்றிக்கொள்கிறுர்கள். அதைத் தடுக்கவேண்டுமானுல் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வரவேண்டும் என்று ராஜ் கமிட்டி அறிவித்தது. அதை நமது அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

[1973 மார்ச் 29

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இப்போது வர இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்திஞல் விவசாய வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருப் பவர்களில் எத்தனை பேர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற விவரத்தை நம்முடைய இலாகாவினர் தயாரித்திருக்கிறுர்களா? ஒட்டுமொத்த மாக எத்தனை "அசசீஸ்" இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களாக இருப் பார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அதற்கான விவரம் இல்லை. தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற "பிளாண்டர்ஸ்" எல்லாம் இதில் வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்ட அலுவலகக் கட்டடம்

* 562 வினு.—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடை யளிப்பாரா—

கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்ட அலுவலகத்திற்கான சொந்தக் கட்டடம் கட்டுவதில் ஏற்படும் தாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : செங்கை மாவட்ட ஆட்சி யாளரிடமிருந்து, கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்ட அலுவலகத்திற்கு கட்டடம் கட்டுவதற்கான செயற் குறிப்பு இதுவரை அரசுக்கு வரவில்லையாகையால், கட்டடம் கட்டுவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டது என்ற பிரச்சினைக்கு இடமில்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஏற்கெனவே வாடகைக் கட்டடத்தில் நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை அரசு மறுபரிசீலனை செய்து இந்த ஆண்டே இந்த வேலையைத் துவங்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தமிழ்நாட்டில் 43 துணை வட்டங்களில் 21 துணை வட்ட அலுவலகம் வாடகைக் கட்டடங் களிலேயே இருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் சொந்தக் கட்டடம் கட்ட வேண்டும் என்பது தான் அரசின் நோக்கம். நிதிநிலை இடம் தருகிற நேரத்தில் இவை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

1973 மார்ச் 29]

மணிமுத்தாறு நீர்

* 563 வின.—திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மணிமுத்தார் நீர்த் தேக்கத்தில் மேல் பாசனத்திற்காக 50 அடி தண்ணீர் காக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு ஆணை ஏதேனும் பிறப்பித்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) பெருங்கால் ஆயக்கட்டு நிலங்கட்கு நீர் வழங்குவதற் கென சூன் முதல் மார்ச் மாதம் வரை மணிமுத்தார் நீர்த்தேக்கத்தில் குறைந்தது 50 அடி உயரம் தண்ணீர் வைக்கப்படல் வேண்டும். தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடான காலங்களில் தாம்பிரபரணி ஆயக்கட்டு களின் பயிர்களைக் காப்பாற்ற மணிமுத்தார் நீர்த்தேக்கத்தின் நீர் மட்டத்தை 50 அடிக்குக் கீழே குறைத்தே ஆகவேண்டுமென ஓர் நிலை ஏற்படின் அவ்வாறு செய்வதற்கு முன், அரசின் ஒப்புதல் பெற வேண்டும். இவ்வாறு இந்நீர்த்தேக்கத்தில் 50 அடிக்கும் கீழ் நீர் மட்டம் குறையுங்கால் பெருங்கால் ஆயக்கட்டு நிலங்கட்கு தலையணை அணைக்கட்டிலிருந்து நீர் வழங்கப்படவேண்டும் என அரசாணை 472, (பொதுப்பணித் துறை), தேதி 16—2—1971-ல் அரசு ஆணை யிட்டுள்ளது.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது 50 அடிக்குக்கீழ் அந்த நீர்மட்டம் குறையும் என்ருல் அரசின் அனுமதி பெற வேண்டும் என்று ஆணையிட்டிருப் பதாகச் சொன்ஞர்கள். இன்றைக்குக் கீழ்ப் பாசனத்திற்காகத் தண்ணீர் விடப்படுவதன் காரணமாக மேற்குப் பாசனம் எவ்விதப் பாதுகாப்பும் இல்லாமல் பாதிக்கப்படுகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : ஏற்கனவே, 1965-இல் ஒரு விதி இருந்தது. இந்த நீர்த்தேக்கத்தில், நீர் மட்டத்தின் அளவு பெருங்கால் மதகின் படிக்கட்டுக்குக் கீழே இருக்கும் போதெல்லாம் பெருங்கால் கால்வாய்க்குத் தேவையான நீர், தேவைப்படும்போது, கால்வாயையும் கரைகளையும் தரமாக

வைத்துப் பேணுவதன் மூலம், தலையணை அணைக்கட்டிலிருந்து பிரியும் பழைய நீர்க்கால் வழியாய் நீர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பது அந்த விதியாகும்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மதிப்பீட்டுக் குழுவினர் இதனைப் பரிசீலித்து, இதுபற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியுள்ளது. "தாமிர வருணி பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள பயிர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டி குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளில், தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை களில் மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து கூடுதலாக நீர் பெற வேண்டியிருந்தது என்றும், அவ்வாறு கூடுதலாக நீர்பெறும் ஒவ் வொரு தடவையும் அரசின் ஆணைகளின் கீழ்தான் அவ்வாறு பெறப் பட்டது என்றும் விவாதங்களின்போது குழுவிற்குத் தெரிவிக்கப் பட்டது. இருப்பினும், முன்கார் சாகுபடி குறைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், பெருங்கால் ஆயக்கட்டுதாரர்களின் தற்போதுள்ள உரிமைகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்றும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பெருங்கால் ஆயக்கட்டு பாசனத்திற்குப் பற்றாக்குறை இருக்க மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கத்தில் நீர்மட்டம் 50 அடிக்குக் குறை யாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வலியுறுத்தி வந்துள்ளது. இந்த யோசனைப்படிதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு ச. சங்குமுத்து தேவர் : கோடைக் காலத்தில் ஏப்ரல், மே மாதங்களில் அட்வான்ஸ் கார் பயிருக்குத் தண்ணீர்விடுவதனால்தான் இந்தப் பிரச்சினையே எழுகிறது. ஆகவே ஏப்ரல், மே மாதங்களில் "அட்வான்ஸ் கார்"க்குத் தண்ணீர் தராமல் இருக்கும்படி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : அப்படிச் செய்ய முடியாது. நூறு ஆண்டுகளாக இதுபோல அட்வான்ஸ் காருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : மின்சக்திக்குப் பயன்படுகிற பாபநாசம் நீர்த்தேக்கத்தில் இருந்துதான் "அட்வான்ஸ் கார்"-க்குத் தண்ணீர் கொடுத்தார்களே தவிர இந்த மணிமுத்தாறு அணையில் இருந்து அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : இதுபற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினருக்குச் சந்தேகம் இருந்தால் என்னிடம் வந்தால் விளக்கமாகப் பேசிக்கொள்ளலாம்.

1973 மார்ச் 29]

ஆண்டி ஓடை நீர்த்தேக்கத் திட்டம்

* 564 வினா—திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், லால்குடி வட்டத்தைச் சேர்ந்த கல்லகம் கிராமம், ஆண்டி ஓடை நீர்த்தேக்கத் திட்டம் எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மதிப்பீடு தற்போது மேற்பார்வைப் பொறியாளரின் பரிசிலனையில் உள்ளது.

திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சுமார் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு துவக்கப்பட்டு இந்தத் திட்டம் இடையில் நின்றுவிட்டது. திரும்பவும் இதற்கு 1971-ம் ஆண்டுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. சுமார் 21 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடுடைய இந்தத் திட்டத்தை இவ்வாண்டு நிறைவேற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : நான் ஏற்கனவே சொல்லியதுபோல இது மேற்பார்வைப் பொறியாளரின் பரிசீலனையில் உள்ளது. தலைமைப் பொறியாளர் பரிசிலித்து, ரெவின்யூ போர்டுக்கு வந்து, அரசாங்கத்திற்கு வந்த பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

தேனீ வளர்ப்புக்கான உதவி

* 565 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தேனீ வளர்ப்புக்கு அரசு அளித்துவரும் உதவிகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : கிராமியக்கலை, கைவினை, தொழில் வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் தேனீ வளர்ப்புப் பிரிவுகளை நடத்த அரசு நிதியுதவி அளிக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. மேலும், தேனீ வளர்ப்பதற்கும், அறிவியல் முறையில் தேன் எடுப்பதற்கும் அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட மலைச் சாதியினர் ஆகியோருக்கு அரிசன நலத் திட்டத்தின்கீழ் அரசு பயிற்சியளிக்கிறது.

[1973 மார்ச் 29

தேனீ வளர்க்கும் பணியாளர்களுக்கு அவர்கள் வாங்கும் ஊதியத்தைவிட குறைவான அளவில் கதர்–கிராமத்தொழில் ஆணைக்குழு நிதியுதவி அளிக்கிறது. தேனீ வளர்க்கும் பணியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியத்திற்கும் அவர்களின் ஊதியத்துக்காகக் கதர் ஆணைக்குழு வழங்கும் நிதியுதவிக்கும் உள்ள வித்தியாசத் தொகையை அரசு நிகர செலவு மானியமாக அளிக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தத் தேனீ வளர்ப்புத் திட்டமாவது எல்லா ப்ளாக்கிலும் செயல்படவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் கொண்டுவர அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 132 இடங்களில் கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்க அப்படி ஒரு திட்டம் இருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பெரிய பட்டணங்களில் தேனுக்கு மிகுந்த கிராக்கி இருக்கிறது. அரசாங்க ஆதரவோடு எடுக்கப்படுகிற தேனை பட்டணங்களில் விநியோகம் செய்ய ஆவன செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : இப்போதே காதி இலாக்கா மூலமாக விற்கப்படுகிறது . இன்னும் கண்காட்சிகள் நடத்தும்போதும் விற்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : தேனீ வளர்ப்பு என் தொகுதியில் ஒரு திட்ட அடிப்படையில் நடைபெறுவதாக அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதுபோல அங்கே எதுவும் நடைபெறவில்லை. அந்த அமைப்புக்கும் அரசு மானியம் அளிக்கிறதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : இப்போது விவரம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லப்படும்.

திரு. கோவை செழியன் : தேன் கூட்டில் ராயல்ஜெல்லி என்று இருப்பது, தேனைப்போல சக்தி வாய்ந்தது. அதை உண்டால் என்றைக்கும் இளமையாக இருக்கலாம். முகம் வசீகரமாக இருக்கும்; பெண்கள் முகம் அழகாகும். ஹார்ட் அட்டாக் வராது— இதை எல்லோரும் சாப்பிட விளம்பரப்படுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : உறுப்பினர் அவரும், அவரது துணைவியாரும் பரீட்சித்துப் பார்த்துச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

!973 மார்ச் 29]

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இந்தத் திட்டம் புகுத்தப்பட்டு, இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இதனைப் புகுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதற்கான திட்டம் இருக்கிறது. காதி கமிஷன் இதனை 132 இடங்களில் ஆரம்பித்து அதற்காகப் பணம் செலவிட்டால் ஆண்டுமுடிவில் அவர்கள் அதனைக் கொடுத்துவிடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, எண்ணெய் வித்தான சூரியகாந்தியை, நம்முடைய நாட்டிலே, வருகின்ற அண்டைக் காலத்திலே மிக அதிகமாகப் பயிரிடுவதற்கு அரசு முயற்சி கள் மேற்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சூரிய காந்தி "கிராஸ் பாலி னேஷன்" இல்லாததன் காரணமாக, அதனுடைய மகசூல் குறைந் திருக்கின்றது. இதற்கு ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் ஒரு தேனீப்பெட்டி இருக்க வேண்டுமென்று விவசாய நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அரசு சூரிய காந்தியைப் பயிரிடுகின்ற ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும் பஞ்சாயத்து மூலமாக, இலவசமாகத் தேனீப் பெட்டி கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அது இப்பொழுது கதர் வாரியம் மூலமாக உள்ள திட்டம் என்று சொல்லிவிட்டேன். ஆகவே, அதிகமாக சூரிய காந்தியைத் தயாரிக்க வேண்டிய வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கான முயற்சியை எடுப்பார் களானால், எங்கள் இலாகாவின் மூலம் நாங்களும் முயற்சி செய்வோம்.

திரு. என். டென்னிஸ் : அரசாங்கத்தின்கீழ் தேனீ வளர்ப்பு வேலையில் பல்லாண்டுகளாக ஈடுபட்டிருந்த பலருக்கு வேலை பிரித்து விடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களைத் திரும்பவும் வேலையிலெடுத்து, தேனீ வளர்ப்புப் பணியை அரசு ஊக்குவிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : முன்பொரு கேள் விக்கு நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். எடுத்தவர்களில் மிகுதி யானவர்களைத் திரும்ப எடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டம் மேலும் வளர்ச்சி பெறுமானால், அவர்களையும் திரும்ப எடுத்துக் கொள்வோம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மார்க்கெட்டுக்கு வருகிற தேன்களில் கலப்படங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? கிராமப்புறங்களிலே இது சிறந்த மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே, அக்கறையோடு வருகிறவர்களுக்கு தனிப்பட்டவர்களுக்கு, மானியங்கள் அளிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : கலப்படத்திற்குப் பெயர் போனதே தமிழ் நாடுதான். ஆகவே, எதெதிலே கலப்படம் செய்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதிலே என்ன கலப்படம் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் எனக்குத் தெரியாது. கதர் வாரியம், காந்தி நிகேதன் ஆகிய இரண்டின் மூலமும் தயாரிக்கப்படுகிற தேன் உண்மையானது, சத்தானது என்று அந்த "டிமாண்டி"லே பேசும்பொழுது சொல்லியிருக்கிறேன்.

இதற்கு மானியம் தரப்படுமா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் வளர்ப்பதானால், அவர்களுக்கு இனமாக ரூ. 500-ம் கடனாக ரூ. 250-ம் ஆணைக் குழுவால் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பணம் அந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தரப்படும். இதற்காக 31 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. $87\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் அதற்கான பங்கீடு கொடுக்கிறார்கள். மேலும், அந்தச் சங்கத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையிலே இதற்காக மூலதனக் கடனாக 35 சதவிகிதம் ஆணைக் குழுவிடமிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படித் திட்டத்திலே பல முறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் ஆரம்பிக்கத்தான் காதிக் கமிஷன் இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 41-வது விதியின்கீழ் திரு. சுப்பு அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

(2) அறிக்கை அளித்தல்

சட்டவிதிகள் ஆய்வுக்குழுவின் அறிக்கையை அளித்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவின் தலைவர் சார்பாக, அக்குழுவின் அறிக்கையை திரு. ந. கணபதி சட்டப் பேரவைக்கு அளிப்பார்.

THIRU N. GANAPATHY : Mr. Deputy Speaker, Sir, on behalf of the Chairman, Committee on Subordinate Legislation, I present the Fifth Report (Fifth Assembly) of the Committee.

(3) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1973-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/73).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ஆம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : சட்டமன்ற துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவில் இருக்கிற நிலைகளையும் மொத்தமாக நடைபெற்று வருகின்ற நிலைகளைப் பற்றியும் நான் என்னுடைய கருத்தினைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [1973 மார்ச் 29

இன்றைய ஆட்சியில், ஆட்சி செய்வோர், தங்களுடைய மூலக் கருத்தாகிய சாதிபேதமற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றும், அதன் அடிப்படையிலே நாங்கள் ஆட்சி செய்வோம் என்ற கருத்தையொட்டி ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தி வருகிறார்கள். அதற்கேற்றாற்போல், யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்ற கருத்தும், சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை என்ற கருத்தும், சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா என்று கவிஞர் பாடிய பாட்டும் அப்படிப்பட்ட நிலையிலேயிருந்துதான் அதற்குப் பிறகு இடையிலே புகுந்த சாதி வேற்றுமைகளை அகற்றவேண்டுமென்று கருதிதான் தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் சமுதாய சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளாக, சமுதாயத்தை திருத்துவதற்காக, சமுதாயத்தில் சாதி இருள் கவ்விக் கொண்டிருந்ததை அறிவு என்ற சுடர் கொண்டு நாட்டிலே நல்லதொரு விழுச்சியை ஏற்படுத்தினார்கள்.

அதை ஏற்றுக்கொண்ட அண்ணா அவர்களை மக்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்த்தினார்கள். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதும், எந்தக் கருத்தை நாட்டிலே சொல்லி வந்தார்களோ, அவற்றை நடைமுறையிலே செயல்படுத்த வேண்டுமென்று, சாதிகளை ஒழிக்க வேண்டுமானால், சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் சட்டப்படி செல்லுபடியாக்கப்பட வேண்டுமென்று அதை சட்டமாக்கினார்கள். கலப்புத் திருமணங்களை ஊக்குவிக்க பதக்கங்கள் வழங்கினார்கள். மக்களை மகிழ்வித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் சாதி சமயம் கடந்த சமுதாயப் பூங்காவாக அண்ணா காலத்தில் தி.மு.க. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று மக்களுக்காக செயலாற்றி வந்தது. இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் அண்ணா வழி ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு சுயமரியாதைச் சமுதாயத்திற்கு சவக் குழி தோண்டுகிற வகையிலே ஆட்சியை நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த ஆட்சியாளர்கள் கலப்பு திருமணத்தின்மூலம் பிறக்கிற குழந்தைகளை எந்தப் பிரிவில் சேர்க்க இருக்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம் நமக்கு எழத்தான் செய்கிறது. சமுதாயத்தில் பல சாதிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதிலே உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்றெல்லாம் பிரித்து, இதற்கு அரசாங்கம் நிதி உதவி அதிகமாகக் கொடுக்கும், ஒத்தாசை செய்யும் என்று சொல்கிறது. ஒன்று சாதியை வளர்ப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்று வைத்தால், சாதிக்கு சாதி பிரித்து உதவிகள் வழங்கலாம். இல்லையென்றால், சாதிகளை ஒழிக்கிற வகையில் கொள்கை கடைபிடிக்கிற கலப்புத்

திருமணங்களை, இரண்டு வேறு சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டு இருந்தால், அவர்களுக்குப் பிறக்கிற குழந்தைகளுக்கு எந்த நியதியை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் தந்தை பெரியாருடைய எண்ணத்தையும் அண்ணா அவர்களுடைய எண்ணத்தையும் இந்த ஆட்சியாளர்கள் நிறைவேற்றத் தவறி விட்டார்கள், செய்யத் தவறிவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதி பேதமற்ற......

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்குப் பிறக்கின்ற குழந்தைகளை எந்தப் பிரிவில் சேர்க்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்புகிறார். பெரியார் அவர்கள் சொன்னார் என்று கூறினார். பெரியார் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார், அண்ணா அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்?

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: தந்தை பெரியார் அவர்களும் அண்ணா அவர்களும் சாதியே கூடாது என்றுதான் ஏற்படுத்தினார்கள். நான், என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். சாதிகள் என்பது கூடாது. "பார்வார்ட்", "பாக்வார்ட்" என்று பிரிக்கின்ற நிலை சாதிகளை வளர்ப்பதற்குத் தவறுகளை செய்யத்தான் ஊக்குவிக்குமேயொழிய குறைக்கிற நிலை இல்லை. என்னுடைய கருத்தெல்லாம் நாட்டில் இருக்கிற அத்துணை மக்களும் ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்ற நிலையில் வருமான அடிப்படையில் கருதப்படவேண்டும். நாம் ஒரு சிலரை உயர்ந்த ஜாதி என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த ஜாதியில் இருக்கிறவர்கள் கூடப் பலர் பரம ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசினுடைய நிலை என்ன என்று கேட்கிறேன். இந்த நிலைமையை வளரவிடுவோமானால் இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த ஜாதிகளை விட்டு அவர்களாகவே ஜாதிகளை மாற்றிக்கொண்டோம் என்று இப்படிப்பட்ட தவறான நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைகளில் சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும், அறிவித்திருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, ஜாதியின் பேரால் வேண்டாம், பொருளாதார அடிப்படையிலே எல்லோருக்கும் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்று பேசிக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியாரின் கருத்து எது என்று எனக்குத் தெரியாது. தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆசையினால் இது பெரியாரின் கருத்தா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: தந்தை பெரியாரின் கருத்தின் வழி வந்தது என் கருத்தாகும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, பெரியாரை எங்களுக்கு அதிகம் தெரியாது, இது பெரியாரின் கருத்தா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: எனக்கு அதிகம் பெரியார் அவர்களைத் தெரியாவிட்டாலும் தெரிந்த வரை அந்த ஒழுங்கு முறைப்படி, நடைமுறைப்படி நடப்பவன் என்ற எண்ணத்தில் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, சமுதாயத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டோர், முன்னேறியோர் என்ற பிரிவு இருக்கக் கூடாது. அது எத்தனையோ ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு வரவேண்டிய ஒன்று. பொருளாதார அடிப்படையில் இந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவதைத் தவிர்த்து, இன்றுள்ள பிற்படுத்தப்பட்டோர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவது, தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்குச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவது பெரியார் ஆதரிக்கிற கருத்தல்லவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: நான் சொல்கிற கருத்தில் பிற்பட்டோராக இருந்தாலும், எந்த வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், வருமான அடிப்படையில் வைத்து விட்டால் அவர்களும் இந்த கேட்டகரியில் வந்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட முறையிலே செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பெரியார் அவர்கள் கருத்தையும் அண்ணா அவர்கள் கருத்தையும் நாங்கள் மாற்றி விட்டோம். என்று சொன்னார்கள். இது பெரியார் அவர்களின் கருத்தா என்று கேட்கிறேன். இது பெரியார் கருத்தா அல்லது அவருடைய கருத்தா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: தலைவரவர்களே, பெரியார் அவர்கள் ஜாதிகள் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களும் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதன் அடிப்படையில்தான் ஆட்சி

ஏற்று நடத்துகிறோம். அப்படிப்பட்ட முறையில் அந்த வழி வந்தவர்கள் இன்னும் ஜாதிக்கு ஜாதி பிரித்துக் கொண்டிருப் போமானால் எப்படி ஜாதிகளை ஒழிக்கப் போகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படியானால் ரிசர் வேஷன் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள் இல்லையா?

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: நான் சொல்கிற கருத்தில் எந்த ஜாதியில் இருப்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று கருதுகிறோமோ அந்த ஜாதிகளிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். எல்லா ஜாதிகளிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். பலதரப்பட்ட ஜாதிகளிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். அதை அடிப்படையாக வைத்துச் சொல்கிறேன். ஏழைகள் முன்னேறவேண்டுமானால் அத்தகைய வருமானம் குறைந்த வர்களாக இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் அரசு இப்படிப்பட்ட சலுகை களை அளிக்கும் என்ற நியதியை ஏன் ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பிற்படுத்தப்பட்டோர் ரிசர்வேஷனை பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடாது என்பது தான் உங்க ளுடைய கருத்தா?

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: நான் சொல்கிறபடி பிற்படுத்தப் பட்டோரும் பலன் பெறுகிறார்கள். நீங்கள் யாரை வாழ்க்கையில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்று ஜாதியைப் பிரித்திருக்கிறீர்களோ அவர்களும் பொருளாதாரத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்போதிருக்கிற நிலையில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் மட்டும் சலுகை பெறுகிறார்கள். எல்லோரும் சலுகை பெற வேண்டும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சலுகை கூடாது என்ற உங்களுடைய கொள்கையைப் பெரியோரின் கொள்கை என்று திணிக்கவேண்டாம். பெரியாரை உங்களுக்கு அதிகம் தெரியும், எங்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே உங்களுடைய கொள்கை என்று ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

திரு. சி. வே. வேலப்பன்: ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்களானால், நான் சொல்கிற இந்த கருத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டோர் சலுகை பெறுகிறார்கள். பிற்படுத்தப்

பட்டோரிலும் வசதி படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு விவசாயத் துறையில், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்பது என் கருத்தாகும்.

கூட்டுறவு என்ற துறையை வைத்து அதன் மூலம் பல சலுகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் குறுக்கிடலாம். குறுக்கிடாமல் இருந்தால் என் கருத்தைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். கூட்டுறவு என்ற துறையில் அதற்குச் சலுகை கொடுக்கிறார்கள். நீங்கள் கூட்டுறவுத் துறையை வெறுக்கிறீர்களா என்ற கேள்வி எழக்கூடும். நாங்கள் வெறுக்கவில்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் ஊக்கம் கொடுப்பதைப்போல தனியார் துறையிலும் அவர்கள் ஊக்கம் கொடுத்து நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் செய்யவில்லை. அது மட்டுமல்ல, மந்திரிக்கழகு, வரும் பொருள் உரைத்தல் என்று சொல்வார்கள். இப்போது இந்த நிலையைப் பார்த்தால் அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்றே புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்து வருகிறோம்.

மின்சாரத் தட்டுப்பாடு வருகிற நிலை தெரியாமல் வந்ததற்குப் பிறகுகூட அதைத் தெரிவிக்க வேண்டிய அளவிலே தெரிவித்து விவசாயிகளை, மற்ற துறையில் இருப்பவர்களைக் காப்பதற்கு உஷாராக இருந்து அவர்கள் வைத்த பயிரை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு அவர்களுக்கு ஒத்தாசை, உறுதுணை புரியவில்லை, முன்பே அறிவிக்க வேண்டிய அறிவிப்பை அறிவிக்கவில்லை என்ற நிலையில் சொல்லிக் கொண்டு, இப்படிப்பட்ட நிலையில் விவசாயிகள் பயிர் செய்து இப்போது திடீரென்று மின்சாரத் தட்டுப்பாடு வந்ததனால் அவர்கள் தத்தளிக்கிறார்கள். நான் ஊருக்குச் செல்லவேண்டுமானால் கூட இன்று போவதை விட்டு மறு நாள் போகலாம். ஆனால் பயிருக்கு தினசரி தண்ணீர் விட்டாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையில் மின்சார தட்டுப்பாடு என்பதற்காக அதிகமாகக் குறைப்பதை நிறுத்தி பயிருக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வதோடு, மின்சாரம் கிடைக்காத காரணத்தினால் ஆயில் என்ஜின் வைத்து பயிர் செய்கிறார்கள், அவர்களுக்கு டீசல் போன்ற இப்படிப்பட்ட எண்ணெய் வழங்கப்பட வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

விவசாயி நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்து, விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் குறைந்தது 12 மணி நேரமாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 29] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

என்னுடைய தொகுதியில் இது போன்ற நிலைமை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைகளைச் செய்ய வேண்டும். விவசாயியை ஊக்குவிக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்கிற தவறுகள் இருக்குமானால் பரிசீலித்து முறைப்படி வழங்க வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். செய்ய இந்த அரசு தவறியிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நெசவுத் தொழிலைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, விவசாயம் நாட்டின் முதுகெலும்பு என்றால், அடுத்தது நெசவு என்கிறோம். மனிதனுக்கு உணவு, உடை இருக்கவேண்டும். அடுத்து இருக்க இடம் வேண்டும். உள்ளத்தில் நாணயம், ஒழுக்கம் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருப்பவர்கள் தான் நாட்டில் மனிதர்களாக வாழ முடியும் என்று சொல்கிறோம். மானத்தைக் காக்கிற நெசவாளர்கள் நூல் கிடைக்காமல் அல்லல் படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நிலை போக வேண்டுமானால்,—மாநில அரசு எங்களிடத்தில் அதிகாரம் இல்லையே என்று தப்பித்துக் கொள்வார்கள், அது அல்ல நம் நோக்கம், மத்திய அரசுக்கு அந்த அதிகாரம் இருந்தாலும், மாநில அரசு பெற உரிமை இருக்கிறது.

அதைச் செய்யாமல் நீங்கள் நூல் வேண்டுமானால் மத்திய அரசைக் கேளுங்கள், அல்லது அப்படியில்லையானால் மாநில சுயாட்சி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், கிடைத்ததற்குப் பிறகு எல்லா சலுகைகளையும் செய்வோம் என்று சொல்லி தப்பித்துக் கொள்வதில் பயன் இல்லை. அப்படியானால் மாநில சுயாட்சியை நீங்கள் ஆதரிக்கவில்லையா என்ற கேள்வி எழக்கூடும். நாங்கள் மாநில சுயாட்சி மட்டுமல்ல, தனி மனிதன் சுயாட்சிக்கு பாதுகாப்பு வேண்டுமென்ற கருத்து கொண்டவர்கள். இதுதான் நாங்கள் எப்பொழுதுமே கொண்டிருக்கிற நிலை. ஆகவே, இதைத் தட்டிக் கழிப்பதன் மூலம் ஏதோ மேடைக்கு வருகிற ஒரு நாட்டியக்காரியை ஆட விடுவோமானால் அவள் அப்படி ஆடத் தெரியாத நிலையில் இருந்து, இது மேடையா, அழகாக இல்லையே என்று பார்ப்பது போல அரசுப் பொறுப்பையேற்றிருப்பவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இது போல சொல்லப்படுகிறது.

நெசவாளர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய நூல்களைக் கேட்டு முறையாக அறிக்கைகள் அனுப்பி, போராட்டத்தில் ஈடுபட்டால் அவர்களைக் கைது செய்கிற நிலைமை, அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே என்னைக் கூட கைது செய்திருந்தார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் அப்படிப்பட்ட நிலைகளிலே ஏதோ ஒரு மூலையில் தவறு

ஏற்படுமானல் சேலத்தில் அம்மாபேட்டைப் பகுதியில் ஒரு சில தவறுகள் நடந்து விட்டதற்காக, பஸ் கொளுத்தப்பட்டதற்காக யாரைக் கைது செய்தார்கள், கொளுத்தியவர்களையா என்றால் இல்லை, அவர்கள் கைது செய்து பொய் வழக்கு போட்டவர்கள் யார் என்று பார்ப்போமானல் அவர்கள் வெளியூர்க்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். சிலர் விழுப்புரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், மதுரையைச் சேர்ந்தவர்கள், தர்மபுரியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம் இந்நிலே இருக்கிறார்கள்.

அப்படி உள்ளே இருப்பவர்களை விடுதலை செய்கிற அளவிற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற போது இதையெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இன்றைய நிலையில் அவர்களை நாம் காப்பாற்றியாக வேண்டும். நூல் வழங்குவதில் இந்த அரசு நல்ல நிலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பொறுப்பெடுத்து செய்ய வேண்டும், என்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பினை நல்கிய துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதாவின்கீழ் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு மற்றுமுள்ள பல இனங்களுக்கெல்லாம் கடந்த சில ஆண்டுகளாக என்னென்ன காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறதென்பதை விரிவான அளவிலே விளக்க முடியாவிட்டாலும், உண்மையான சில சாதனைகளை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். மன மாச்சரியங்களோடு அதைப் பார்த்தால், மாமியார் உடைத்தால் மண் குடம், மருமகள் உடைத்தால் பொன் குடம் என்ற அளவிலே பார்க்க முடியுமே தவிர உண்மையான விளக்கங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. நான் இங்கே சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கின்றபோது, அந்தக் கருத்துக்களால் நாட்டுக்கு என்ன நன்மை விளைகிறதென்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்த்துத் தீரவேண்டும். இந்த மசோதாவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி நான் அமர்ந்து விடுகிறேன்.

விவசாயத்துறையைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ செய்திருக்கிறது. சிற்சில தடங்கல்களை மட்டும் உடனடியாக நிவர்த்தி செய்தால் மிக வசதியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கமும், ரிசர்வ் பேங்கும், மற்றுமுள்ள ஸ்தாபனங்களும் நிறைய பணம் தருகிறது.

1973 மார்ச் 29] [திரு. கோவை செழியன்]

அந்தப் பணமெல்லாம் உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எல். டி. பாங்க் மூலமாக கடன் தருகிறார்கள். அந்தக் கடன் தொகை எல்லாம் உடனடியாக கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள் கிறேன். அதே போல் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள் களுக்கு விலை நிர்ணயம், விலை உத்தரவாதம் இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. அந்தப் பொருள்களுக்கு பிரைஸ் கேரண்டி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் மார்க்கெட்டிங் வசதிகளையும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்தி தருவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள் கிறேன். நான் இந்த மன்றத்தில் பல முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கவன ஈர்ப்பு மூலமாகவும் இந்தக் கோரிக்கையைச் சொல்லியிருக் கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் "சொலானம் இலஞ்னி பொலியா" என்ற ஒரு வகை பூண்டு பயங்கரமான விளைவை உண்டாக்கி வருகிறது. பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சொல்லி வருகிறோம். இன்னும் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழகத்திலும் அரசாங் கத்திலும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் போதிய மருந்துகளை மத்திய அரசாங்கம் வெளிநாட்டிலிருந்து தருவித்துத் தரவில்லை என்று. மத்திய அரசாங்கம் இதைச் செய்யாது. ஆண்டுதோறும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள ஸ்காட்ச் விஸ்கியை இறக்குமதி செய்வார்கள். ஆனால் மருந்துகளை வாங்குவதற்கு முற்பட மாட்டார்கள். இதற்குப் பணமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். வெளிநாட்டு விஸ்கி நமக்குத் தேவையில்லை. இந்தியன் விஸ்கியே போதும். ஆனால் மருந்துகள் தேவை. இதை மத்திய அரசாங்கத்தி லிருக்கின்றவர்கள் அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதே போல் தமிழக அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக 15 ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கர் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். 15 ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கர் எப்படி பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று பார்த்தால் தரம் அடிப்படையிலும் தீர்வை அடிப்படையிலும் பிரிக்க வேண்டும். தீர்வை $1\frac{1}{4}$ ரூபாய்க்குக் கீழே இருந்தால் 4 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பி. ஏ. பி. பாய்கின்ற பகுதிகளில் இரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்று சொல்லி ஆண்டில் மூன்று மாதங்களுக்கு மட்டுமே தண்ணீர் வருகின்றது "டெயில் எண்டுக்கு"த்

தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. இந்த பூமிக்கும் 1–60 சாதாரண ஏக்கர் ஒரு ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்து வருகிறது. வருடத்திற்கு 11 மாதம் தண்ணீர் கிடைத்து ஒரு ஏக்கர் $1\frac{1}{4}$ லட்சம் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் என்ற விலை போகின்ற பூமியும் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ஏக்கர் ஒரு ஸ்டேண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஒண்ணுன் முட்டையிடாத பூமிக்கு 1.60 ஏக்கர் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்து நிர்ணயிப்பது கூடாது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார். அவர் இதைக் கொஞ்சம் அனுதாபத்தோடு ஆராய்ந்து எங்களுடைய அமைச்சர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் பி.ஏ.பி. தண்ணீர் அல்லது லோயர் பவானி தண்ணீர் வருடத்திற்கு ஒரு முறை விட வேண்டும் என்று இருக்கும் நிலையை மாற்றி முன்பு போல் மூன்று வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்றே வைத்து அது பாய்கின்ற பகுதிகளை அதிகப்படுத்தினால் மேற்கொண்டு இரண்டு லட்சத்து எழுபத்து ஐயாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களிடமும், ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடமும் பல முறை நான் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த மைனர் இனும் நிலங்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதால் பல ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே அதற்கான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களிலேயுள்ள ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு உடனடியாக வீட்டு நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுப்பதோடு ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 500 வீதம் வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காகக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரூரல் பகுதிகளில் ரோடுகள் போடுகின்றபோது ஜனத்தொகை 1,000-க்கு மேல் இருந்தால் அங்கே தார் ரோடு போடலாம் என்று இருக்கிறது. பத்து மைலுக்கு அந்த ரோட்டில் ஒரு ஆயிரம் பேர் உள்ள கிராமம் ஒன்று மட்டுமே இருந்தால் அங்கு தார் போடப்

1973 மார்ச் 29] [திரு. கோவை செழியன்]

படும். இல்லாவிட்டால் தார் இல்லாமல் அப்படியே விட்டு விடப் படும். அதை விட்டு பத்து இடங்களில் 500, 500 பேராக ஜனத் தொகை உள்ள பல ஊர்கள் இருந்தால் அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அங்கெல்லாம் தார் போட்டுக் கொடுக்கும்படி செய்தால் அது நல்ல முறையில் வசதி செய்ததாகவிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆயிரம் ஜனத்தொகை என்று வைத்தால் பல கிராமங்களுக்குத் தார் ரோடு வசதி கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. இந்த நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும்.

கடைசியாக, இரண்டொரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். எம்பிளாய்மெண்ட் வாய்ப்பை பொறுத்த வரையில் தனியார் துறைகளும், அரசு ஆதரவுடன் நடைபெறுகின்ற நிறுவனங் களும், ஆட்கள் எடுக்கின்றபோது, 1962-ஆம் ஆண்டின் சட்டப்படி, எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சின் மூலமாகத்தான் எடுக்க வேண்டும் ஆனால் நடைமுறையில் அப்படி எடுக்கப்படவில்லை. இங்கே அதிகாரி களாக வருகிறவர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள். உதாரணமாக திருச்சி ஹெவி பாய்லர் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டால், சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் என்பதற்கு இடமேயில்லை. தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த வர்களுக்கு அங்கே வேலையில்லை.

இதை நான் இங்கு சொல்கிறபோது ஏதோ குறுகிய மனப் பான்மையில் பேசுவதாகக் கருதக் கூடாது. பீகார் மாநிலத்தில் அங்குள்ள (மைனஸ்) சுரங்கங்களில் எடுக்கின்ற, அமைகின்ற பணி யாளர்களை எல்லாம் பீகாரிகளாகத்தான் போட வேண்டுமென்று அந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் சொன்னதை பிரதம மந்திரி திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் என்ற அடிப்படையில்தான் என்று சொல்லி யிருக்கிறார். அதே போல் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற எல்லா நிறுவனங்களிலும் தமிழர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும், அதிலும் குறிப்பாக ரூபாய் 500-க்கு கீழ் சம்பளமுள்ள பதவிகள் அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சரவை இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைத் தான் "பூமி புத்திராஸ்" என்று மலேசியாவில் சொல்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களை மட்டுமே நமது அரசாங்கம் மற்ற அமைப்புகள், வாரியங்கள் வாங்க

வேண்டும் என்று அவைகளுக்கு பிரைஸ் பிரபிரன்ஸ் கொடுத்து அதற்கான உத்தரவை தமிழக அரசு அனுப்பி இருக்கிறது. டி. ஓ. 18795/பி.ஓ./51/67, தேதி 28—11—1967. இந்த உத்தரவுப்படி பிரைஸ் பிரிபரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. கேரள அரசாங்கம் அதைக் கடை பிடித்து வருகிறது.

குறிப்பாக, மின்சார வாரியத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். மின்சார வாரியம் வாங்குகின்ற பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களை வாங்கினல் நமக்கு இரு முனையில் விற்பனை வரி கிடைக்கிறது. பிரைஸ் ஒரே பிரைஸ், அந்தப் பொருள் தமிழ்நாட்டிலும், வடநாட்டிலும் உற்பத்தியாகின்றபோது, மின்சார வாரியத்திலிருக்கின்ற சில அதிகாரிகள் இன்றையதினம் வட மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகின்ற சில பொருள்களையே வாங்குகிருர் கள். அதற்கு என்ன காரணமென்று அறிய விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கேயே அந்தப் பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றபோது, வடநாட்டு ஆலைகளைத் தேடிப் போகவேண்டிய அவசியமென்ன? எத்தகைய அதிகாரிகளாக இருந் தாலும் சரி, உடனடியாக அவர்களை வெளியே அனுப்புங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

தயவுசெய்து நான் பேசுகின்ற பேச்சுக்களை அமைச்சர்களாவது கேட்டு பதில் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஏதோ பேசிக்கொண்டே இருக்கிறேன். அமைச்சர்கள் எங்கேயோ எதையோ பேசிக் கொண்டிருக்கிருர்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : கேட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிருர்கள்.

* திரு. கோவை செழியன் : ஆகவே, அத்தகைய முறை கையாளப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலிருக் கின்ற சேஷசாயி மீட்டர்ஸ், இந்தியன் மீட்டர்ஸ் போன்ற நிறுவ னங்கள் இருக்கின்றபோது அவற்றையெல்லாம் விட்டு இங்கு கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களை வெளி மாநிலத்திலிருந்து ஏன் வர வழைக்க வேண்டுமென்று அறிய விரும்புகிறேன். இது உடனடியாக நிறுத்தப்படுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு ஒரே ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றி கூறி

முடித்துக் கொள்கிறேன். தாழ்மையோடு எங்களுடைய கட்சியின் தலைவரும், முதலமைச்சருமான டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. வேலப்பன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை வருத்தத்தோடு மறுக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அண்ணா அவர்களும், பெரியார் அவர்களும் ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் சில உத்தரவாதங்கள் தர வேண்டுமென்பதற்குத்தான் போராடினார்கள். கம்யூனல் ஜீ.ஓ. வந்தது. எல்லோருக்குமாக ஒரு நிலை என்று வைக்கப்படுமேயானால் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட நிலையில் உள்ளோருக்கு எந்தவிதமான மேம்பாட்டிற்கான வழி இல்லாமல் போய்விடுமே என்று செய்யப்பட்ட ஒரு காரியத்தைக் கைவிடுவது நல்லதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே மிகமிகப் பிற்போக்கான ஒரு இனம் இருக்கின்றது என்றால் அது கொங்கு வேளாளர் இனம்தான். Edmund Thurston என்ற ஒரு ஆங்கிலேயர் எழுதியிருக்கின்றார். "இந்தியாவிலேயே இந்த இனம்தான் மிகமிகப் பிற்போக்கான இனம்" என்று. என் வயதுள்ள ஒருவனைப் பார்த்து (அந்த இனத்தில் உள்ள ஒருவரைப் பார்த்து) என் தாத்தா கல்லூரியில் படித்தவர் என்று சொல்ல முடியாது. நேற்று நமது பெருமதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முஸ்லீம் இனத்திற்குச் சில சலுகைகளைக் கொடுப்பதாக அறிவித்தார். மு. ப. 10-30

அது போல, இந்த கொங்கு வேளாளர் இனத்திற்குக் கொடுத்தால் ஏழேழு தலைமுறைக்கும் நமது கலைஞர் அவர்களை அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். என்றென்றும் தங்களை மனத்தில் இருத்தி வாழ்த்துவோம் என்று மிகத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கோவை, திருச்சி, மதுரை மாவட்டங்களிலேயெல்லாம் இந்த இனத்தவர்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். அனைவருமே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள். இவர்களுக்கு இதைத் தாங்கள் செய்தால் உலகம் உள்ளளவும் நமது முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை மறக்க மாட்டார்கள், யாரோ எதையோ சொல்லிவிட்டுப் போகட்டும், ஆனால் நாங்கள் மறக்க மாட்டோம் என்று சொல்லி தயவுசெய்து இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையினை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைத் தூக்கி வைத்துப் பேசி சலுகைகள் கேட்பது என்பது எல்லோருக்கும் பழக்கமாகிவிட்டது. பாயின்டைச் சொல்லுங்கள். இதெல்லாம் அவசியமில்லை.

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே ஒவ்வொரு துறைக்கும் வேண்டிய மானியக் கோரிக்கைகள் வழங்கியாகிவிட்டன. அப்போது விடுபட்டுப் போன சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் அரசாங்கத்தில் பணிபுரியும் ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒருசில முறையீடுகள் வந்திருக்கின்றன. அதுபற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் ஆசிரியர்கள் உட்பட சுமார் ஆறு லட்சம் பேர் அரசு ஊழியர்களாகப் பணிபுரிகின்றனர். அவர்களுக்கு அடிக்கடி அகவிலை ஈட்டுப்படி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இருந்தாலும் அறிவிப்புக்களைத்தான் கொடுத்திருக்கின்றார்களே தவிர பணம் அவர்கள் கைக்கு வரவில்லை. இதுபற்றி அரசு ஊழியர்கள் பல துண்டுப் பிரசுரங்களைக்கூட வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். உதாரணமாக 1970 பிப்ரவரி முதல் 1973 பிப்ரவரி வரையில் 37 மாதங்களுக்கு மாதம் ரூ. 15 வீதம் கொடுத்தால் அது மட்டும் நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 555.

இதுபோன்று 1971 செப்டம்பர் முதல் 1973 பிப்ரவரி வரையில் மாதம் ரூ. 7 வீதம் பதினெட்டு மாதங்களுக்கு நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 126-ம், 1972 ஆகஸ்டு முதல் 1973 பிப்ரவரி முடிய ரூ. 7 வீதம் ரூ. 49-ம் கொடுக்கப் போவதாக அறிவித்திருந்தும் இந்தத் தொகைகளிலிருந்து இது வரையில் அவர்களுக்குக் கொடுத்து இருப்பது ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 110 தான். பாக்கி உள்ளது ரூ. 620 இருக்கின்றது. இதன்படி ஆறு லட்சம் பேருக்குக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் ரூ. 3,20,00,000 என்ற கணக்கு ஆகின்றது. அகவிலை உயர்வினை ஈடுகட்டக் கொடுக்கின்றோம் என்று அரசாங்கத்தில் சொல்லப்பட்டதே தவிர ஊழியர்களுக்கு அது இன்னும் கொடுக்கப் படாமலேயே இருக்கின்றது. விலையோ நாளுக்கு நாள் ஏறிக் கொண்டு போகின்றது. இதை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் "நாங்கள் அதை பிராவிடெண்டு பண்டு நிதியில் சேர்த்து விட்டோம்" என்றால் என்ன அர்த்தம் என்று புரியவில்லை. போட்

டிருப்பது வரியில்லாத பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் இப்படி ரூ. 3,20,00,000-யை விட்டு வைத்திருப்பதானது மறைமுகமான வரி போடுவது போலத்தான். கேரள அரசை நேற்று நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் உதாரணத்திற்குக் காண்பித்தார்கள். அங்கே உள்ள அரசு ஊழியர்களுக்கு, மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு அகவிலே ஈட்டுப்படி என்று கொடுக்கப்படுகின்றதோ அதையே கொடுத்து வருகின்ருர்கள். உறுப்பினர்களுக்கு தினப்படியின் அளவைக் கூட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டபோது அங்கே பத்து ரூபாய்தான் அளிக்கப்படு கின்றது என்று கேரளத்தினேச் சுட்டிக்காண்பித்தார் முதல்வர் அவர்கள்.

நேற்று அங்கத்தினர்கள் சில வசதிகளேக் கோரினர்கள். அவற்றைத் தங்களுடைய சொந்த நன்மைக்காகக் கேட்கின்ருர்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டு விடக்கூடாது. ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர் களுக்கும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகின்றேன், சில வசதிக் குறைவுகள் இருக்கின்றன, அவை போக்கப்பட வேண்டும் என்று. பல சிக்கல் களுக்கிடையில், வசதிக் குறைவுகளுக்கு இடையிலேதான் அங்கத் தினர்கள் பணியாற்றி வருகின்ருர்கள், இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இதைவிடுத்து ஏதோ தங்களுக்காகக் கேட்கின்ருர்கள் என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. அப்படி எண்ணிப் பார்க்கத் தவறி விடும்போதுதான் கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆளும் கட்சியில் கூட ஒருசிலர்தான், செல்வாக்கு உள்ளவர்கள்தான், வாரியத்தின் தலேவராகவோ அல்லது வங்கித் தலேவராகவோ போகலாம். அனேவருக்குமே அந்த வாய்ப்புகள் கிட்டுவதில்லே. எனவே அவற்றைச் சுட்டிக்காண்பித்து, அங்கத்தினர்களுக்குச் சில வசதிகளேச் செய்து தரவேண்டும் என்று நேற்று கேட்டுக்கொண்ட நேரத்தில், கேரளத்தைச் சுட்டிக்காண்பித்து அங்கே பத்து ரூபாய்தான் கொடுக் கின்ருர்கள் என்றுகுறிப்பிட்டார்கள். அங்கே இரயில் பாஸ் கொடுத் திருக்கின்ருர்கள். மேலும் பல வசதிகளேச் செய்து தந்திருக்கின்ருர் கள். ஆகவே இதற்கு கேரளத்தைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும்போது, அங்குள்ள ஊழியர்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கும் அகவிலே உயர்வு ஈட்டுப் படியைக் கொடுக்கின்ருர்களே, அதை இங்கே செயல் படுத்தக்கூடாதா? ரூபாய் மூன்று கோடியே இருபது லட்சம் என்பது ஒரு பெருந்தொகை. இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து அரசுத் துறைகளில் "ஃபேவரிடிஸம்" எந்த ரூபத்தில் வந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. இது அரசுக்குக் கெட்ட பெயரைத்தான் கொண்டுவருகின்றது. நிர்வாகத்தையே இது அழித்துவிடும். ஒருவர் மூன்று ஆண்டுகாலத்திற்குமேலே—கெஜட் பதிவு பெற்றவர்—ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடாது என்று இருக்கின்றது. "எனக்கு வேண்டியவர், ஆகவே அவர் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு மேலும் அங்கேதான் இருப்பார்" என்று சொன்னால், மற்றவர் அங்கே வந்தால் அந்த வேலையைப் பார்க்கமாட்டார்களா? பார்ப்பார். ஆனால் தாங்கள் சொல்லுவதை அப்படியே ஏற்று நடத்தமாட்டார்கள்.

மதுரையில் ட்ரெஷரி ஆபீஸர் ஒருவர், இராமதாஸ் என்று. பெயர். எட்டு ஆண்டுகாலமாக அங்கேயே நிறுத்தி வைத்திருக்கின்றார்கள். இவர்தான் அங்கேயே இருக்க வேண்டும், தன்னை யாரும் மாற்றுவதற்கு யோசனை சொல்லக்கூடாது என்பதற்காக அவர் தன் கீழ் உள்ளவர்களையெல்லாம் மாற்றிக்கொண்டே இருக்கின்றார். அது கூட இல்லை. கல்யாணம் ஆகாத பெண்களையெல்லாம் கண்டபடி மாற்றுகிறார் என்று புகார்கள் இருக்கின்றன. அங்கே உள்ள என்.ஜி.ஓ-க்கள் எல்லாம் இதற்காக நோட்டீஸ் போட்டு மேலதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். ஏன் இப்படிற் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு மேலே அவர் அங்கே இருக்கவேண்டும்? இது பற்றி விண்ணப்பம் ஒன்று முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட வந்திருக்கின்றது. சொல்லுகின்றார்கள், மாண்புமிகு அன்பில் தருமலிங்கத்திற்கு சொந்தக்காரர் என்று. இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. யாராக இருந்தாலும் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலே ஏன் வைத்திருக்க வேண்டும்?

அடுத்து, சில துறைகளில் வேலை சரிவர நடைபெறவில்லை. தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கின்றார்கள். ஆங்கிலத்தில் இருப்பதை. இதற்காக ஒரு துறை இருக்கின்றது. மிகவும் அழகாகத்தான் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கின்றார்கள். இது மேலும் வளர்ச்சி பெறவேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறோம். தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும், தமிழாசிரியர்களுக்கெல்லாம் தலைமை ஆசிரியர் பதவிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படும் இந்த நேரத்தில் இந்தத்துறையில் நிலைமை மிகவும் பரிதாபத்திற்கு உரியதாக இருக்கின்றது.

இங்கே செக்ரடிரியேட்டில் மூன்று அஸிஸ்டெண்டுகள்—ஒரு சூப்பெரிண்டெண்டு என்று இருக்கும்போது அங்கே ஏழு பேருக்கு ஒருவர் என்றுதான் இருக்கின்றது. இவர்களுடைய பிரச்சனைகள் வெளியே வருவதில்லை. அவர்களுக்குப் ப்ரமோஷன் வாய்ப்பும் இல்லை. அங்கே சூப்பெரிண்டெண்டாக உள்ளவர் ஆபீஸராக வர வேண்டுமானால் 15 ஆண்டுகள் ஆகின்றது.

சொல்லப்போனால், ஒரு உயர் நிலையிலுள்ள அதிகாரி அங்கே அதிகாரியாக இருக்கின்றார். அரசியல் பேசுகின்றார் ஊழியர் களிடையே. ஊழியர்களுக்கு அங்கே என்ன மரியாதை ஏற்படும்? அப்படி ஒரு அதிகாரி இருந்துகொண்டிருக்கின்றார். அந்த அதிகாரி யின் பேரிலேகூடத் தவறில்லை.

அங்கே உள்ள டைரெக்டர் ஒரு ஸீனியர்-மோஸ்ட் ஆபீஸர். அவருக்கு ஐ.ஏ.எஸ். "கன்ஃபெர்ம்" ஆகவில்லை. எம்.ஏ. படித்தவர், தமிழ் எம்.ஏ. என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ, அவருக்கு ஐ.ஏ.ஏஸ். "கன்ஃபெர்ம்" ஆகவில்லை. அவருக்கு ஜூனியர்கள் எல்லாம் ஐ.ஏ.எஸ். என்று ஆகிவிட்டார்கள். மாண்புமிகு நாவலருக்கு பி.ஏ.-வாக இருந்தவர்கள் எல்லாம் கலெக்டராக வந்திருக்கின்றார்கள். அதெல்லாம் சரிதான். ஆனால் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனவே இவருக்கு ஒரு "ஃபரஸ்ட்ரேஷன்" இருக் கின்றது. இவருக்குக் கீழே வேலை பார்ப்பவர்கள் எல்லாம் பின் எப்படி இருப்பார்கள்?

அங்குள்ள ஊழியர்களுக்கு அதிக வேலைப்பளுவும் இருக்கின்றது. ஆனால் அதிக நேரம் உழைத்தாலும் ஓவர்டைம் அலவன்ஸ் என்று ஒன்றும் கிடையாது அவர்களுக்கு, மிகவும் சிரமப்பட்டு வேலை பார்க்கின்றார்கள். ப்ரமோஷன் ஆப்பர்சூனிட்டீஸ் ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் மேல்படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கும் பெரிமிஷன் கிடைப்பதில்லை.

இவர்கள் குறைகள் எல்லாம் "சம்பளக் கமிஷனின்" முன்பு சொல்லப்படவில்லை. காரணம் தலைவருக்கு, மேலதிகாரியாக உள்ளவருக்கு இதிலும் ஆர்வம் இல்லை. எனவே, இதையெல்லாம் கவனித்து அவர்கள் குறைகளைக் களைய வேண்டும்.

அடுத்து, மருத்துவத் துறையில் நாம் இந்தியாவின் மற்ற மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது மிகச் சிறப்பான முறையில் இருந்தாலும் நர்ஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்க

ளுடைய "ஒர்க் லோடு" மிக அதிகமாக இருக்கின்றது. காலை 6–30 மணிக்கு வந்தால் இரவு 8-30 மணி வரையில் பணியிலிருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. அவர்கள் குடும்பம் நடத்தக்கூட முடியாத அளவிற்கு வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கின்றது அவர்களுக்கு. செவிலியர்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ள யோசனை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு வேலைப்பளு இருக்கின்றது. நாட்டிலே எவ்வளவோ "ட்ரெய்ன்டு நர்ஸஸ்" வேலையின்றி இருக்கின்றார்கள். எனவே, கூடுதலாக நர்ஸ்களை நியமித்தால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்ததுபோலாகும், அதே நேரத்தில் திறமையும் அதிகமாகும். அது இல்லாமல் ஒவ்வொரு நர்ஸும் 20 வேலைகள் பார்ப்பது என்றால் எப்படிப் பார்க்கமுடியும். அவர்கள் நோயாளிகளை எப்படிப் பார்த்துக்கொள்ள முடியும்? எனவே செவிலியர்களுடைய வேலைப் பளுவைக் குறைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் இவர்களைப் பொறுத்த வரையில்—இப்பொழுது ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம்—பென்ஷன் வாங்குவதிலே ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளியிலே பணியாற்றிய தலைமை ஆசிரியர் ஓய்வு பெற்றபின் வாங்கக்கூடிய ஊதியத்தைவிட அவர்கள் வாங்குவது குறைவாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு அனுமலி இருக்கிறது. அதையும் இந்த அரசு பரிசிலனை செய்யவேண்டும்.

இப்பொழுது கல்விக்காக அதிகமான அளவிற்குப் பணம் ஒதுக் கப்படுகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் அதிகமாகச் செலவழிக்கக்கூடிய பணம் முறையாகப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதிலேபோய் வேண்டிய ஆட்களா இல்லையா என்பதையெல்லாம் பார்ப்பது ரொம்பத் தவறானது. பல கல்விக் கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. உசிலம்பட்டியிலே கள்ளர் கல்விக் கழகம் இருக்கிறது. அங்கே முன்னாலே எல்லாம் சரியாக நடந்துகொண்டுதான் இருந்தது.

புகுமுக வகுப்பிலே நூற்றுக்கு நூறு பேர்கள் பாஸ் பண்ணினார் கள், அந்த அளவிற்கு மிகவும் பெருமையாகப் போய்க்கொண்டிருக் கிறது. ஆனால் அங்கே இப்பொழுது தகராறு ஏற்பட்டு, அது இரண்டாகப் போய் அங்கே கல்விக் கமிட்டிகள் இரண்டு கமிட்டிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது அங்கேயுள்ள முதல்வர், இன்னும் மற்றவர்கள் எல்லோரையும் கூண்டோடு கைலாசம் என்ற முறையிலே—அத்தனை பேர்களையும் சஸ்பெண்ட்

செய்து வைத்து அவர்கள் எல்லோரும் இன்றைக்கு அலைமோதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே எல்லாம் அரசியல் இல்லாத முறையில் அரசாங்கம் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

அங்கே சம்பளம் சரியாக வரவில்லை, வேலை பார்த்ததற்கு இரண்டு மூன்று மாதங்களாகவே சம்பளம் வரவில்லை. அங்கேயுள்ள செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் போலீஸிலே புகார் கொடுத்து என்ன என்னமோ செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குத்தான் பழி வந்து சேரும். . . .

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, உசிலம்பட்டியிலே உள்ள அந்தக் கல்வி நிலையத்தில் 100-க்கு 100 பேர்கள் தேர்வு பெற்றதாகவும் இப்பொழுது அங்கே தகராறு ஆகிவிட்டது என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு எல்லாம் காரணமே திரு. சுப்பு அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தவறான ஒரு தகவலை சட்ட மன்றத்திற்குத் தருவது சரியல்ல. ஏதாவது தூக்கி அமுக்கிவிடவேண்டுமென்று நினைத்தால் எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிவிடுவது, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கலர் கொடுப்பது எல்லாம் சரியல்ல. கல்லூரி முதல்வர், தலைமை எழுத்தர் அந்த 9 பேர்களுமா, அத்தனை பேர்களுமா எங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள்? யாருமே எங்கள் கட்சி இல்லை. இப்படி வந்துவிடுமோ என்றுதான் நான்கூட இதையெல்லாம் சொல்வதில்லை. சட்ட மன்றத்திலே இப்படி அவர்கள் பொய்யான புகார்கள் சொல்வதால் அவர்களுக்கு இடைஞ்சல் வருவது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அது சரியல்ல. இதனால், அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயர் வரக்கூடாது. யாரோ சொல்வதாக எண்ணிக்கொண்டு தவறாக சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. எனவே, இதையும் அரசாங்கமே எங்கே எப்படி நடந்து இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் பார்த்து கல்லூரிகளிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள், ஊடுருவல்கள் இருந்தால் மோசமாகிவிடும் என்பதை உணர்ந்து—இதிலே நான்கு பேர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்கள், அவர்கள் வோட்டுப் போடுவார்கள் என்றெல்லாம் பார்க்காமல்—நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

அருப்புக்கோட்டை, ராஜபாளையம், மதுரையிலே ஜக்கம்பட்டி ஆகிய இடங்களிலேயுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்டேபிள் பைபர் தான்

வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், 40 ஆம் நெம்பர் நூல் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஜக்கம்பட்டியில் அது தேவையில்லை. அதை வாங்கி விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால், புதிய புதிய நெருக்கடிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனித்து துரிதமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படு கிறேன். பல நண்பர்கள் ஒரு விங்கிலே ஒர்க் லோட் அதிகமாக இருப்பதைப்பற்றி—திரு. சுப்பு அவர்கள்கூட, பேசும்பொழுது செவிலியர்களுக்கு ஒர்க் லோட் அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், அதை அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்றும் சுட்டிக் காண்பித்திருக் கிறார்கள்—பேசினார்கள். இந்த மாதிரி அரசு ஊழியர்களிடத்திலே சில விங்குகளைப் பொறுத்தவரையில் அதிலே இருக்கக்கூடியவர் களுக்கு வேலை அதிகமாகவும், சில விங்குகளைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்களுக்கு வேலை கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. வேலையினுடைய தன்மைகள் அப்படி இருக்கின்றன. இதை நிறைவு செய்ய வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு இடத்தையும் பரிசீலனை செய்தாக வேண்டும். அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களும், அதே நேரத்திலே வாழ்க்கைக்கே போதாத சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர் களும் இந்தியா பூராவும் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆண்டுகள் ஓடியும், ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. தத்துவ சோஷ லிஸம் பேசக் கூடிய தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள், விஞ்ஞான சோஷ லிஸம் பேசக்கூடிய தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். மாடர்ன் சோஷலிஸம் பேசக்கூடிய தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஜனநாயக சோஷலிஸம் பேசக்கூடிய தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். பாதி சோஷலிஸம் பேசக்கூடிய தலைவர்களும் உண்டு. சோஷலிஸம், சோஷலிஸம் என்று 25 ஆண்டுகாலமாக பேசிய தலைவர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது சோஷலிஸத்தைப்பற்றிப் பேசுவதை விட்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல், சோஷலிஸத்தைப் பற்றிப் பேசினால் தங்கள்மீது கல்லெறிவார்கள் போலிருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள்.

ஆளுங்கட்சி கூட்டத்தைப் பார்த்தவுடனே சில காலிகளைத் தூண்டிவிட்டு கல்லெறியச் செய்வதுபோல், அடுத்த கூட்டம் சோஷலிஸம் பற்றிப் பேசினால் கல்லெறியக்கூடிய காலம் வந்துவிடும்

1973 மார்ச் 29] [திரு. எஸ். நல்லசாமி]

போல் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் உணர்ந்து தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்கள் சோஷலிஸத்தை இங்கே கொண்டு வரக் கூடிய முறையிலே இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஜனநாயக ரீதியிலே சோஷலிஸத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தியாவி லேயே தமிழ்நாட்டு நிதிநிலை அறிக்கைதான் முன்னோடியான நிதிநிலை அறிக்கையாக இருக்கின்ற வகையில் இன்றைய தினம் அதை அறிவித் திருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே தமிழ்நாடு இன்னும் முன்னோடி யாக, இந்தியாவிற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கக்கூடிய முதல் மாநிலமாக இருக்கக்கூடிய வகையிலே ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லாத சமுதாயத்தை அமைத்தாக வேண்டும். அதற்கான சட்டங்களை வகுத்து விரைவாகக் கொண்டுவர வேண்டும். அதைச் செய்ய நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால்தான் முடியும். அவர் களுடைய காலத்திலேதான் சோஷலிஸப் பாதையிலே இந்த நாடு நடந்தாக வேண்டும். புரட்சி செய்து, ரத்தம் சிந்தி சோஷலிஸம் வரக்கூடிய நிலைமையில்லாமல் ஜனநாயக முறையிலே சோஷ லிஸத்தை இந்த நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்தி அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியும்.

சுதந்திரம் பெற்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட இன்றைக்கு எச்சிலைப் பொறுக்கக்கூடிய முறையிலே நாய்கள் போல், நரிகள் போல் பகுத்தறிவு படைத்த மனிதர்கள் எச்சிலை எடுத்துச் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை மாற்றியமைப்பதற்கு ஒரே ஒரு தலைவர், ஒரே ஒரு தனித் தலைவர், திறமையுள்ள தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால்தான் முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால்தான் முடியும். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பம் பொன்னான காலம்.

நாம் எப்படிப்பட்ட சீர்திருத்த புரட்சிகரமான சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் எதிர்வரிசையிலே உள்ள டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எதிர்க்க முடியாது. மக்கள் புரட்சிக் கனலை வெளியிலே கிளப்பி விட்டார்கள். அதை அறிந்து நாம் சீர்திருத்தச் சட்டங் களைக் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். மக்களுக்கு விரோதமான சட்டங்களாக இல்லாமல் அன்றாடம் உழைக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்யக்கூடிய சட்டங்களை விரைவிலே கொண்டுவந்தாக வேண்டும்.

நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யப்படும் என்று பறைசாற்றி, ஒன்றும் பலன் கிடைக்காத காரணத்தினால் இன்றைக்கு இந்த அரசு வந்த தற்குப் பிறகு மறுபரிசீலனை செய்து நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களை

நல்ல முறையிலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். உழைப்பவர்களுடைய சக்தியை வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய கூட்டங்கள்தான் இன்றைக்கு நிலங்களிலே இருக்கின்றார்கள். அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமானால் கூட்டுறவு முறையைக் கொண்டுவந்தாக வேண்டும். கூட்டுறவு முறையிலே விவசாயத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். உழைக்கிறவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சக்தி நேரடியாகச் செல்லவேண்டும். அந்தச் சக்தியைப் பிடுங்கிக்கொள்ளக்கூடிய முறையை மாற்றி கூட்டுறவு முறையிலே விவசாயம் ஏற்படச் செய்யவேண்டும். இதற்கு நம்முடைய அரசு வழிவகை காணவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

அடுத்து, எனக்குத் தீராத ஆசை. அதைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே கரும்புச் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏராளமாக நிலங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதற்கு தஞ்சை மாவட்டம் சிறந்த மாவட்டமாகும். குறைந்த பட்சம் நான்கு லட்சம் ஏக்கராவிலே கரும்பு விளைவித்து நல்ல சாகுபடி செய்யலாம். மேலும், அந்த மாவட்டத்திலே இன்னும் 10, 15 சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் மில்கள் வைக்கலாம். நிறையச் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து நாமும் கமர்ஷியல் கிராப் மாவட்டத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். விரைவிலே அந்த மாவட்டத்திலே சர்க்கரை மில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மணி அடித்துவிட்டதால் இத்துடன் என்னுடைய கருத்துக்களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

<u>திரு. மு. பழனிவேலன்</u> : தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு சட்ட முன்வடிவுமீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்

தமிழக அரசினுடைய இந்த பட்ஜெட்டை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலே போலீஸ் மானியக் கோரிக்கை மீது நடைபெற்ற விவாதத்திலே என்னுடைய பகுதியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர் அவர்கள், என்னுடைய பகுதியிலே காவல் துறையினர் வன்முறை செய்தார்கள், கழகத் தோழர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் என்று வன்முறைச் சம்பவங்களைப் பற்றியெல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே பேசினார்கள். உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களை அன்றைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே உள்ளபடியே ஆளும்கட்சியாக இருந்த காரணத்தினால், உடனுக்குடன் பதில் சொல்ல முடியாத காரணத்தினால் அதற்கு ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் இந்த நேரத்திலே கொடுத்தால் சரியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

வேலூரிலே நம்முடைய தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வருவதாக இருந்து அந்த நிகழ்ச்சி ரத்து செய்யப்பட்டதை நாடு நன்றாக அறியும். என்ன காரணத்தினால் அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறவில்லை என்பதை நாட்டு மக்களும் அந்தப் பகுதி மக்களும் நன்றாக அறிவார்கள். அவர் இங்கே பேசுகிற நேரத்தில் அங்கே காவல் துறையினர் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கே கழகத் தோழர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கே ஈடுபட்ட அதே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே வந்து பேசுகிற நேரத்தில் அப்படிச் சொன்னார்கள்.

ஆனால், அதற்குப் பின்னாலே அந்தப் பகுதியிலே அவருடைய கூட்டம் நடைபெற்றது. அந்த மாண்புமிகு திரு. வேலப்பன் அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்த மாநில அமைப்பாளர் அங்கே நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்திலே மாண்புமிகு திரு. வேலப்பன் அவர்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சைக் கேட்டால் யார் வன்முறை புரிந்தார்கள் என்று நாடு அறியும். அந்தக் கூட்டத்தில் அவர்கள் பேசினார்கள், தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை என்னுடைய தொகுதிக்கு வர முடியாமல் செய்து விட்டேன் என்று பேசினார்கள். அதேபோல, சென்னை சைதாப்பேட்டை தொகுதியில் பேசுகிற நேரத்தில் சொன்னார்கள், நான் முதல்வர் அவர்களுடைய தொகுதியில் பேசுகிறேன். ஆனால், இந்த முதல்வர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் பேசிவிட்டு உயிரோடு திரும்பிச் செல்ல முடியாது என்று பேசியிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கழகத் தோழர்களெல்லாம் தங்கள் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தியிருந்தால் நடந்திருப்பது வேறு ஒன்றாக அன்றைக்கு இருந்திருக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற கொள்கைகளுக்கேற்ப அமைதியாக இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு பல இடங்களில் இதைப் போல பேசிக்கொண்டிருக்கிற அவர் இங்கே வன்முறையைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, இங்கே பேசுகிற நேரத்தில் எங்கள் பகுதியில் தனியார் பள்ளியில் முதல்வர் அவர்கள் பேச வந்த காரணத்தினால் தான் இப்படிப்பட்ட சம்பவம் நடந்தது என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவருடைய கட்சியினுடைய தலைவர் சேலத்திலே நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். சேலம் சி.எஸ்.ஐ. மைதானத்தில்

நடைபெற்றதை நினைவுபடுத்தி, அவர் கழகத்திற்கு நினைவுபடுத்துவதை விட்டு அவருடைய கட்சித் தலைவருக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, ஆசிரியர் பிரச்னையில் இந்த அவை, இந்த மாமன்றம் தனி முடிவு எடுத்திருந்தது. அதே போல இந்த தமிழக அரசு நல்ல நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதற்காக நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த அளவிலே என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் தமிழக அரசிலே பணியாற்றுகிற மற்ற அலுவலர்களைப் போல ஆசிரியர்களும் மாநில அளவிலே மாறுதல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் பல ஆண்டுகாலமாக ஒரே இடத்தில் பலர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவிலே ஒரு ஆசிரியர் ஏறத்தாழ 20, 25 ஆண்டு காலமாக ஒரே பள்ளியில் வேலை செய்கிற காரணத்தினால் அவர் பள்ளியில் வேலை செய்வது கிடையாது. அங்கே அவர் மாணவர்களுக்குச் சரியான முறையிலே கல்வி சொல்லிக் கொடுப்பது கிடையாது. இன்றைக்கு கல்வியின் நிலைமை மோசமானதற்குக் காரணம் ஆசிரியர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு தங்களுடைய சம்பள உயர்விற்காக எப்படியெல்லாம் போராடுகிறார்களோ அந்த அளவிற்கு கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. காரணம், அவர் ஒரே இடத்தில் இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த நிலைமை. என்னுடைய பகுதியில் இருக்கிற ஆசிரியர்களெல்லாம் வட்டிக்கடை வைத்திருக்கிறார்கள், லாரி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பல உப தொழில்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகிற காரணத்தினால்தான் கல்வித்தரம் உயருவதற்கு வழி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் கவனம் செலுத்தி மாநில அளவிலே மாறுதல் செய்கிற உத்தரவை மாமன்றம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற சில குறைபாடுகளை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி நாமக்கல் நகரமாகும். அது ஏறத்தாழ 8 ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக் கொண்ட பகுதி. அந்தப் பகுதியில் தீ பிடித்துக் கொண்டால் அருகில் இருக்கிற சேலம் 32 மைலிலிருந்து அல்லது இந்தப் பக்கம்

1973 மார்ச் 29] [திரு. மு. பழனிவேலன்]

திருச்சி 52 மைலிலிருந்து தான் தீயணைப்பு இயந்திரம் வரவேண்டியுள்ளது. தீ அணைந்த பிறகுதான் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே தீ அணைப்பு இயந்திரம் கூடிய தீ அணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல காவலர் குடியிருப்பதற்காக காவலர் குடியிருப்பு மனையும் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு எந்த மாநிலத்தைக் காட்டிலும் தமிழகத்திலே இருக்கிற மருத்துவத் துறை நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள். என்னுடைய பகுதியில் 8 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு புதிய மருத்துவ மனை கட்டிக்கொடுத்த இந்த கலைஞர் ஆட்சியைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு இந்த மருத்துவ மனையில் ரத்தச் சேமிப்பு நிலையத்தையும் சித்த வைத்திய மருந்தகத்தையும், இதயத் துடிப்புப் பதிவுக் கருவியையும் அமைத்துத் தருமாறு வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுகிற நல்ல வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்க மசோதா மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏறத்தாழ 465 கோடி ரூபாய் அளவிலே பல்வேறு மானியங்களுக்காக நாம் இன்று இந்த மன்றத்தில் மானியங்களை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதோடு இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின் சார்பில் 525 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான மசோதாவை இங்கு தாக்கல் செய்திருக்கிறோம். தமிழ்நாடு அரசைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு சிறந்த அம்சம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இது வரையிலே பல்வேறு அரசுகள் இந்த நாட்டை ஆண்ட போதிலும்கூட இந்த அளவிற்கு நிதியை எந்த அரசும் ஏற்று இந்த நாட்டை ஆட்சி புரியவில்லை என்று சொன்னால் இது மிகையாகாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அளவிற்கு அதிகமான நிதியை இந்த அரசு மீது நம்பிக்கையோடு கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இந்த அரசு பொறுப்போடு இந்தப் பணத்தைச் செலவழித்திட வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய விருப்பமாகும்.

ஆக, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கழிந்த ஆண்டு எந்த அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு கழிந்த ஆண்டு ஒரு ஊழல் புகார் எழுந்ததையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் பணம் அதிகமாகச் செலவு செய்கிறபோது ஊழல் உயர வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்றை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் பொது மக்களும், பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் இந்த ஊழல் சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்கு ஒரு கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய கோரிக்கை இந்த நாட்டில் எழுந்த வண்ணம் இருக்கிறது. ஒரு வேளை இந்த அரசுக்கு அதிகாரமா, அல்லது மத்திய அரசுக்கு அதிகாரமா என்ற பிரச்னை இருந்தாலும் கூட இந்த அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிற அளவிற்கு இந்த ஊழல் விசாரணைக் கமிஷனை இந்த அரசு நியமிக்கவேண்டியது அரசின் பொறுப்பு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஏறத்தாழ 465 கோடி ரூபாயை இங்கே செலவு செய்ய இருக்கிற அரசு இந்த அரசு நிரபராதியான அரசு, களங்கமற்ற அரசு, ஊழலற்ற அரசு என்று நிரூபிக்கின்ற கடமை முதலமைச்சரவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஒரு வேளை மாநில அரசுக்கு அதிகாரமா, மத்திய அரசுக்கு அதிகாரமா என்று இந்தப் பிரச்னையை புகுத்தி தப்பித்துக் கொள்வதற்கு வழிவகை தேடாமல் நிச்சயமாக ஊழல் விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசானது ஊழல் விசாரணை செய்வதற்காக ஒரு மசோதாவை இந்த மன்றத்தில் பிரேரணை செய்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவிற்கு இங்கு தேவை இருக்கிறதா? ஒரு கமிஷன் நியமிப்பதற்கு ஏற்கனவே பல்வேறு சட்டங்கள் இருக்க இந்த மசோதா தேவையற்ற மசோதா என்று இந்திய அரசியல் கட்சிகளும் எதிர்க்கட்சிகளும் கூறிக்கொண்டேயிருக்கும்போது இந்த மசோதாவை வாபஸ் செய்யவேண்டியது இந்த அரசாங்கத்தின் முதற் கடமை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஊழலைப் பற்றி கமிஷன் போட வேண்டுமென்றார்கள். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். வாபஸ் வாங்குங்கள் என்று சொல்

கிருர்; இது ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணுக இருக்கிறது. ஊழலைப் பற்றி குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள், இப்படிப்பட்ட மசோதா நிறைவேறி உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி முன்னுல் எங்கள்மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை தைரியம் இருக்கிறவர்கள் சொல்லி 7 ஆண்டு சிறைத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுக்கலாம். இல்லையானுல் அவர்களுக்கு 3 ஆண்டு தண்டனை கிடைக்கும். அந்தத் தைரியம் இல்லாமல் மசோதாவை வாபஸ் வாங்கு என்று சொல்லுவது கோழைத்தனமே தவிர வேறு அல்ல. மு.ப. 11-00

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இது பற்றித் தங்கள் அனுமதியின் பேரில் ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் வன்மையாக எதிர்க்கிருேம். இதில் இருக்கும் பிரிவுகள் அத்தனையும் இதிலே யார் குற்றம் புரிந்தார்களோ அவர்களைப் பாதுகாக்க உகந்ததாகத்தான் இருக்கிறது. குற்றம் சாட்டியவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக் கிருர்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை, ஆகவே வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சிகளின் சார் பாகவும் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிருர்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் இதற்காகப் போடப்பட்ட குழுவின் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளாமல் பகிஷ்கரித்திருக்கிருர்கள் என்பது எங்களுடைய உணர்வை ஜனநாயக முறையில் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் தெரிவித்திருக்கிருேம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்த மசோதாவை நாங்களும் பகிஷ்கரித்தோம். இதைப்பற்றி ஏற்கனவே தெளிவாக விளக்கிக் கூறியிருக்கிருேம். இப்போது அரசாங்கத்தின்மீது பல குற்றச் சாட்டுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் இந்த மசோ தாவைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் பொதுமக்களுடைய மனத்தை திசை திருப்புவதற்குத்தான் இது பயன்படும் என்பதற்காகத்தான் எடுத்துச் சொன்னேமே தவிர, தைரியத்தைப் பற்றிப் பிரச்னை ஒன்றும் இதிலே இல்லை. சிறைக்கு இப்போதே வேண்டுமானுலும் அனுப்புங்கள், பத்தாண்டுகள் வேண்டுமானுலும் சிறைத்தண்டனை கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர்களையே சொன்னதாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு பதில் சொல்லு கிறார்கள். யாராக இருந்தாலும் சரி, எங்கள்மீது ஊழல் குற்றச் சாட்டுச் சொல்பவர்கள் தாராளமாகக் கொடுக்கலாம் என்றுதான் சொன்னேன். குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம்.

கமிஷன் போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கமிஷன் விசாரிக்கலாமே தவிர, தண்டனை கொடுக்க முடியாது. தண்டிக்கும் அதிகாரம் இல்லை. தண்டிக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் மீது குற்றச் சாட்டை எங்கோ கொண்டு போய்க் கொடுத்த வீரர்கள் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை இனிமேல் கொண்டு வந்து இங்கே கொடுத்தால் நீதிபதி நியமிக்கப்பட்டு, விசாரித்து, நாங்கள் குற்றவாளிகள் என்றால் 7 ஆண்டு தண்டனை எங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கட்டும். அதற்கு ஏன் தைரியம் இல்லை என்றுதான் கேட்டேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது கறுப்பு மசோதா என்ற காரணத்தால் நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பகிஷ்கரித்தோம். இந்த மசோதாவில் ஊழல் புகாரைக் கொடுப்பவர்கள் ஊழல்கள் நிரூபிக்கப் படாவிட்டால் மூன்று ஆண்டுகள் தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதற்கு ஐ.பி.சி.-யிலேயே பிரிவு இருக் கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, இதிலே குறிப்பாக இப்படிப் போட்டு புகார் கொடுப்பவர்களைப் பயமுறுத்தித் தடுக்க இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில் இந்த மசோதா வரவில்லை என்ற காரணத்தால் எதிர்க்கட்சிகள் பகிஷ்கரித்திருக்கின்றன.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஊழல் புகாரை டில்லியில் கொடுத்தவர்கள் பிரச்சினை மட்டுமல்ல அது. இந்த நாட்டில் உள்ள $4\frac{1}{2}$ கோடி மக்களின் பொதுவான பிரச்சினை அது. காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைக்கு எதிர்க்கட்சியினரை அழைத்தார்கள். அரசு கட்சியினரும் கலந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்கள். அதுபோல் இதுவும் பொதுப் பிரச்சினை. ஆகவே, எதிர்க்கட்சிகளும், பொதுமக்களும் விரும்புகிற அளவுக்கு விசாரணைக் கமிஷனை நிறுவுவதற்குத் தடையாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதா தேவையற்றது என்று

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் கூறும்போது இதை வாபஸ் பெறுவதில் எந்த இடையூறும் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசுக்கு 500 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையில் சமதர்ம சமுதாயம் ஏற்பட செயல்பட வேண்டும். அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு செலவு செய்யாமல் பொதுவான மக்கள் பிரச்சினை தீர இந்த நாட்டில் சமதர்மத்தை உருவாக்க, ஏற்றத்தாழ்வு மாற, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை அகற்ற இந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு இந்த மின்வெட்டால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். "லே ஆஃப்" செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பஞ்ச நிவாரணம் என்ற முறையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் முழு ஊதியம் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இன்று இருக்கும் நிலையில் உணவுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கும் நியாயமான விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. இடைத்தரகர்கள்தான் குறுக்கிட்டு அதிக லாபம் அடைகிறார்கள், கள்ள லாபம் அடிக்கிறவர்கள், லஞ்சப் பேர்வழிகள் தான் லாபம் அடைகிறார்கள் (மணி அடிக்கப்பட்டது)

இன்னும் ஐந்து நிமிஷம் கொடுங்கள். இந்த அரசாங்கத்தில் கொள்ளை அடிப்பவர்கள்தான் ஆதாயம் அடைகிறார்களே தவிர, ஏழை எளியவர்கள் வாழ வழி இல்லை.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை உள்ள நிலைமையை இப்போதுதான் அமைச்சர்களிடம் கூறினேன். ஒரு படி அரிசி 3 ரூபாய், 3½ ரூபாய் வரை விற்கிறது. ரிடைல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வில்லை. ரிடெய்ல் விலை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். ஏழைகளுக்கு அரசு கார்டு மூலம் விநியோகிக்க வேண்டும். ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப் என்று நடத்துவது பூராவும் கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடியவை

யாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் மூல மாகவோ அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவோ விநியோகிக்க வேண்டும்.

கல்விக்காக 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கணிசமாக ஒதுக்கி யிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வுக்கு குறைவான மாணவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் கள்ளுக்கடையைத் திறந்துவிட்டார்கள். ஒரு பக்கத்தில் பள்ளிக்கூடத்தைத் திறந்திருக் கிறார்கள். மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகாமல் கள்ளுக் கடைக்குப் போகிறார்கள். மேலும் படித்தால் கூட வேலை இல்லை. அதனால் மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகத் தயங்குகிறார்கள். படித்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்க ஆவன செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் ஒரு புது ஜீ.ஓ. போட்டிருக் கிறார்கள். கண்டக்டர்களாக 25 வயது முதல் 30 வயது வரை இருக்க வேண்டுமென்று இருந்ததை மாற்றி 20 முதல் 27 வயது உள்ளவர்கள்தான் கண்டக்டர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஜீ.ஓ. பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 27 வயது முதல் 30 வயது வரை உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்காவது உடனடியாக வேலை கொடுக்க விதிவிலக்கை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்.ஜி.ஓ-க்களுக்குப் பத்து ரூபாய் பஞ்சப்படியாகக் கொடுத் திருக்கிறோம். அதைக் காசாகக் கொடுக்காமல் பிராவிடண்ட் ஃபண்டில் சேர்த்துக் கொள்வோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள விலைவாசி உயர்வை விட, இப்போதுள்ள பஞ்சத்தை விட இனி வரப்போவதில்லை. ஆகவே, அந்தத் தொகையை காசாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். செல்வராஜ் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி ஒதுக்க மசோதாவின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் கடந்த ஆறு ஆண்டு காலமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்து நாட்டில் இருக்கும் ஏழை எளியவர்கள், பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் கள் இந்த அரசைப் பாராட்டுகின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

1973 மார்ச் 29] *[எம். செல்வராஜ்]*

இன்றையதினம் இங்கிருக்கின்ற சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக சில குற்றச்சாட்டுக்களை எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூடக் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். அதற்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த பதிலை அளித்தார்கள். பொதுவாக, பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும், நாட்டுமக்கள் மதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அதைக் கறுப்புச் சட்டம் என்று சொல்லி பகிஷ்கரிக்கும் நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இந்த நாட்டிலே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. சில சட்டங்கள் தான் செயல்படுகின்றன. உள்ளபடியே ஊழல் இருக்குமானால் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் தண்டிக்கப்படுவார்கள். ஊழல் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றால் யார் புகார் கொடுத்தார்களோ அவர்கள் மூன்றாண்டுக் காலம் தண்டனை பெறுவார்கள். இன்றைக்குப் பலபேர் வேண்டுமென்றே தனக்கிருக்கும் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக அரசியல்வாதிகள் மீது புகார்களைக் கூறி வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, புகாரைக் கொடுத்துவிட்டு தெரியாமல் கொடுத்து விட்டோம் என்று தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. அதன் காரணமாகத்தான் 3 வருட தண்டனை என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை எதிர்ப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, எனக்கு கொடுத்திருக்கிற நேரம் குறைவாக இருப்பதால் என் தொகுதிபற்றிய சில குறைகளை மட்டும் இங்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் நூறாண்டுகளாக கண்டிராத விதத்தில் வெள்ளம் காரணமாக பெரும் அளவில் சேதம் ஏற்பட்டு அதனால் விவசாயிகள் பலரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல ஏரிகள் உடைக்கப்பட்டுள்ளன. பல பெரிய அணைகள் எல்லாம் உடைந்து ஆற்றின் திசையே மாறக்கூடிய அளவிற்கு பல சங்கடங்கள் உண்டாக்கப்பட்டு விட்டன. ஆனால் இவைகளில் நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உடனடியாகத் தலையிட்டு பாதிக்கப்பட்ட இடங்களை எல்லாம் வந்து பார்த்து, அவர்களது வீட்டில் அவர்களது மகனின் திருமணம் இருந்த போதிலும் கூட மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களை அங்கு அனுப்பிவைத்து எங்கெங்கு எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்துவரச் செய்து போதுமான நட-

வடிக்கைகளை அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்ட நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஏறத்தாழ ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு, மணலால் மேடிடப்பட்ட இடங்களில் இருந்து மணலை அகற்ற, சர்க்கார் செலவில் அதை அப்புறப்படுத்தும் நிலையில் சீர் செய்து வருகிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் 60 சதவிகிதம் மணல் மேடிட்டிருக்கிறது. அந்த மணலை அப்புறப்படுத்தி அந்த நிலங்களை மீண்டும் விவசாயத் திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு மாற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எங்கள் மாவட்டத்தின் சார்பில் இந்த அரசுக்கும், எங்கள் பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

இதற்காக ஒரு சில யோசனைகளையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சில மாவட்டங்களில் சிலர் கன்ஸர் வன்ஸி டிவிஷன் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அப்படி ஒரு இலாகா கிடையாது. ஓடுகிற ஆறுகள் திசை மாறுகிறது அல்லது திசை மாறப்போகிறது என்று முன் கூட்டியே அறிந்து அப்படி மாறிவிடாமல் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டாலும் தடுத்து நிறுத்தப்படுகிறது. ஏற்கனவே பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் இதுபற்றி விண்ணப்பம் கொடுத்திருக் கிறோம். எனவே தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு ரிவர்கன்ஸர் வன்ஸி டிவிஷனை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்கள் விருத்தாசலம் தொகுதியில் வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் என்ற ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அது கட்டப்பட்டு அறுபது ஆண்டுகளாகின்றன. அதில் ஆறு அல்லது ஏழு அடி அளவிற்கு தூர் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த மண்ணை வாருவதென்றால் ஏராளமான பணம் செலவாகும். எனவே அதை அகலப்படுத்தி வாய்க்காலைச் சீர் செய்யும் ஒரு திட்டம் பற்றி பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விருத்தாசலத்திற்கு வருகை தந்து அந்த மாநாட்டிலேயே அறிவித்தார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு நிதி மசோதா தாக்கல் செய்யும்போது, அவர்களின் மானியக்கோரிக்கையின் போது ஏறத்தாழ 13 லட்சம் ரூபாய்

1973 மார்ச் 29] [திரு. எம். செல்வராஜ்]

அளவிற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இருபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு என்று கூட சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். எனவே கூடுதல் தொகை ஒதுக்கி அத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விருத்தாசலம் வட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றிருக்கிறது பெண்ணாடத்தில்.

அருணா சர்க்கரை ஆலை ஒன்றரை கோடி ரூபாய் அளவிற்கு செஸ் ஆகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஷுகர் கேன் ஸெஸ் பண்டில் உள்ள பணத்தை வேறு தலைப்பிற்கு மாற்றாமல், சாலைகளுக்கும், வடிகால் வசதிகளுக்கும், வாய்க்கால்களுக்கும் செலவு செய்யப்போகிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

ஏறத்தாழ இருபது மைல் நீளமுள்ள வாய்க்காலை—தஞ்சையில் எப்படி வாய்க்கால்களை சிர்செய்ய திட்டம் போட்டிருக்கிறார்களோ, அதேபோல்—சிர்செய்தால், ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் செலவில் செய்தால், 24,000 ஏக்கர்களுக்கு இரண்டாவது சாகுபடிக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு உறுதி அளிக்க முடியும். எனவே ஐந்து வருடத் திட்டம் என்று போட்டாவது அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஷுகர் கேன் ஸெஸ் பண்ட் இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு இருபது இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆலையைச் சார்ந்தவர்கள் பொதுப்பணித் துறைக்கும், அரசுக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள், அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும்.

கருவேப்பலங்குறிச்சியில் இருந்து கூத்தாடும் பிள்ளையார்கோவில் வரை தடுப்புச் சுவர் கட்டித்தர வேண்டும். சௌந்தர சோழபுரம்—திருச்சி ஜில்லாவை இணைக்கும் வகையில் பாலம் ஒன்று கட்டித் தர வேண்டும். ஒன்றியங்களில் இருந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் கருவேப்பலங்குறிச்சி—திருச்சி ஜில்லாவை இணைக்கும் பாலத்தையும் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவின்மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதன்முதலாக, பாசனம் பற்றி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நாரணக்காவேரி கால்வாய்ச் சீரமைக்கும் திட்டத்தை இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக இருக்கிறது. அருப்புக்கோட்டை தாலூகாவில் கேவாய்க்குளம் என்ற ஒரு கண்மாய் இருக்கிறது. ஜமீன் காலத்தில் ஒரு கண்மாயாக இருந்து வந்தது. இரண்டரை மைல் நீளமுள்ளது. அந்தக் கண்மாயும் வேறு இரண்டு மூன்று கண்மாய்களும் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை ஆகவே, இந்தக் கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யும் விதத்தில் நாரணக்காவேரி கால்வாயிலிருந்து சப்ளை சானல்ஸ் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த முறையில் திட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீனளத்துறை. மீனவர்களுக்கு கூட்டுறவு சொஸைட்டீஸ் இருக்கின்றன. அவை பெரும்பாலும் மீனவர்களுக்கு உதவக் கூடிய நிலையில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பெரிய காண்ட்ராக்டர்ஸ் தங்கள் குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களை அந்த சொஸைட்டீஸில் மெம்பர்களாக சேர்த்துக்கொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கூட அவைபற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக ரூ. 1,500 ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது.

எனவே, கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள மீனவர்களுக்கான சொஸைட்டிகள் மீனவர்களின் நலன்களுக்காகப் பயன்படுகின்றனவா என்பதையும் ஆய்வு செய்யவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் ஏற்படுகிற அந்தப் பலன்—அவர்களின் நலனுக்காக ஏற்படுத்தப் பட்டவை—மீனவர்களுக்குத்தான் போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். நீதித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு தாலூகாவிற்கும் ஒரு கோர்ட் இருக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல நாட்களாக இருந்து வருகிறது. ஆந்திராவில் கூட அந்த முறையில்தான் நடத்தி வருகிறார்கள். சிவில் விவகாரங்களுக்கு வெகுதூரம் செல்லாமல் அந்தந்தத் தாலூகாவில் உள்ள கோர்ட்டு களிலேயே பரிகாரம் தேடிக்கொள்ளலாம். எனவே அரசு அது பற்றியும் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மின்சாரத் துறை பற்றி எனக்கு வந்துள்ள புகார் பற்றி சொல்கிறேன். விருதுநகர் உட்கோட்டத்தில் ஐந்து மணி நேரத் திற்கு விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கிறது. ஆனால் அருப்புக் கோட்டை கோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று மணி நேரத்திற்குத்தான் கிடைக்கிறது. அதனால் பல கோளாறுகள் ஏற்படு

1973 மார்ச் 29] [திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

கின்றன. ஆகவே விருதுநகர் உட்கோட்டமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது அருப்புக்கோட்டை கோட்டமாக இருந்தாலும் சரி எல்லா யிடங்களிலும் மின்சாரம் ஐந்து மணி நேரத்திற்கு விவசாயத்திற்காக கொடுக்கும்படிச் செய்யவேண்டும்.

ட்ராக்டர்பற்றி ஒரு வேண்டுகோள். விவசாயத்திற்காக உப யோகிக்கும் ட்ராக்டர்கள், ட்ரேலர்கள் இவற்றிற்கு எந்தவிதமான வரியும் வாங்கக்கூடாது. ட்ரேலர்களுக்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, பெர்மிஷனுக்காக, ரூ. 150 கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு முறை இருந்து வருகிறது. பிட்னஸ் சர்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்றால் ட்ராக்டர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ஆர். டி. ஓ.-யிடம் சென்று ரூ. 150 கட்டி பெர்மிஷன் வாங்கவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 300 வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏன் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மட்டும் இப்படி அதிகப்படியாக வசூல் செய்கிறார்கள். இரண்டு மடங்கு வசூலிக்கிறார்கள் என்பதை அரசு பரிசீலிக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப் பரிசீலித்து, அதில் தவறு இருந்தால் அது ஏன் இருக்கிறது என்பதை கவனித்து, அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவ சாயம் சம்பந்தப்பட்ட முறைகளிலே இருக்கக்கூடிய ட்ராக்டர்கள். ட்ரேயிலர்கள் யாரிடம் இருந்தாலும் அவர்களிடமிருந்து எந்த விதமான வரியும் வாங்கக்கூடாது. பிட்னஸ் சர்டிபிகேட் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வாங்குவதற்காக ரூ. 150 வசூல் செய்யப் படுகிறது. அதைக் கூட வசூலிக்கக் கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். அங்கே மிளகாய் செடி மற்ற மற்ற பயிர்களுக்கு தீ வைத்து விடுகிறார்கள். மாடுகள் எரிக்கப்படுகின்றன. இப்படி நிலைமை ஏற்படுகின்ற நேரத்தில்—இந்த மாதிரி கஷ்டங்கள் அவர் களுக்கு தேர்தல் காலங்களில் ஏற்படுவதால்—அதைப் போக்கு வதற்கு "கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்" வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகால மாகச் சொல்லி வருகிறோம். உடனடியாக அந்த ஸ்கீமைக் கொண்டு வர முடியவில்லை என்றாலும், இப்படி எதிர்பாராத இழப்பு தேர்தல் காலங்களில், அல்லது வேறு காரணங்களினால், கொடுமைப்படுத்தப் பட்டால், அந்த விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு திட்டத்தை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருப்பதால் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது, இந்த மேற்கு மலைத் தொடர் கழகம்—இந்த நீர் வளத்தையும், மற்ற இயற்கை வளத்தை யும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக இப்படி ஒரு கழகம் அமைக்கலாம் என்றும், அப்படி ஏற்படுத்தினால் அது நல்லது என்றும் ஒரு கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனுடைய சாத்தியக்கூறுகளைக் குறித்து அண்டை மாநிலங்களாக உள்ள மைசூர், ஆந்திரம், கேரளம் போன்ற மாநிலங்களோடு ஏதேனும் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா, அப்படியானால் அவர்களுடைய கருத்து என்ன என்பதைக் குறித்து ஒன்றும் சொல்லப் படவில்லை. இப்படி ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தினால் நல்லது என்று மட்டும்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கலந்து கொண்டு இப்படிச் சொல்லியிருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். இப்போதே நமக்கும் மைசூருக்கும் நிலைமை சரியில்லை. அதில் பல பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அப்படி ஒரு குறை இருக்கிறபோது இப்படி ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்துவது நல்லது என்று ஏற்கனவே அவர்களோடு கலந்து கொண்டு சொல்லியிருக்கலாம். இப்படி நம்மைக் கேட்காமல் ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்களே என்று அவர்கள் சிந்திக்கக்கூடும். அந்த மாதிரி நிலைமை இல்லாமல் இருப்பதற்கு அவர்களைக் கலந்து கொண்டு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரையில் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்தாலும், இனிமேலாவது கலந்து கொண்டு அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாகவே நாம் சொல்லி வருகிறோம். நதித் தண்ணீரை யாரும் சொந்தம் என்று சொல்லக்கூடாது. ஒரு மாநிலத்திற்குத்தான் அது சொந்தம் என்று உரிமை இருக்கக்கூடாது. அதை ஒரு "நேஷனல் வெல்த்தாக" கருத வேண்டும். இப்படி ஒரு கொள்கையை அனுஷ்டிக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி ஒரு கோரிக்கையை எழுப்பினால் ஒரு மாநிலத்திற்கும் மற்றொரு மாநிலத்திற்கும் இந்த மாதிரியான பிரச்னைகள் வராது. எல்லா மாநிலங்களும் நல்ல முறை யில் அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழியேற்படும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையை முன் வைத்து, அந்தக் கொள்கை யின் அடிப்படையில் திட்டங்களைப் பரிசீலித்தால் நலமாக இருக்கும். இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்—தலைமை.)

1973 மார்ச் 29] [திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

கைத்தறியைப் பற்றி ஒரு வேண்டுகோள். முடிந்த அளவுக்கு கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக பாடுபடுவோம் என்று சொன்னார்கள். எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை வைத்திருக்கிறபோது, எல்லா மில்களையும் ஏன் தேசியமயமாக்கக் கூடாது என்று கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். எல்லா மில்களையும் அரசு சொந்தமாக்கிக்கொண்டு விட்டால், எல்லா நூல்களும் நிச்சயமாக அரசுக்குக் கிடைக்கும். அதனால் அதை எல்லாக் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கும் நல்ல முறையில் வினியோகித்து அவர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பைப் கொடுத்த தற்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. பழனிவேல்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாமீது ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்பு கிறேன். மின்சாரம். முன் காலத்தில் பக்தர்கள், "அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது" என்று சொல்வார்கள். அது மாதிரி இன்று மின்சாரம் இன்றி ஒரு அணுவும் அசையாது என்ற நிலைமையேற்பட்டு இருக்கிறது. நாட்டிலுள்ள அனைவருக்கும் மின்சாரம் மிக மிக முக்கியமானது. தேவையானது என்பதை அனைவரும் நன்றாக அறிந் திருக்கிறார்கள். இந்த மின்சாரத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது நமது தமிழக அரசு. அதை தேவையான அளவு உற்பத்தி செய்து பயன்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு நமக்குப் போதுமான அளவு உதவி கொடுப்பதற்கு வகை இல்லாமல் சில நெருக்கடிகளை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை மாற வேண்டும். அந்த நிலைமை மாறினால் தான் நம்முடைய நாட்டிலே எல்லா தொழில்களும்—விவசாயம் உள்பட, எல்லா வகையான தொழில்களும்—மக்களின் இன்றியமையாத அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவைகளை ஒட்டியிருக்கும் காரியங்களும் நல்ல முறையில் விரிவுபடுத்த முடியும். ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தின் இந்தக் கொள்கையை நாம் எதிர்த்தாக வேண்டும். எதிர்த்து நம் நாட்டில் மின்சாரம் நிறைய உற்பத்தி செய்வதற்கு திட்டங்களை வகுத்து செயல்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் 7 லட்சம் பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் பகுதியில் மட்டும் 5,500 பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது 4–5 மணி நேரம் தான் மின்சாரம் கொடுப்பதால் அந்த மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் ஆயில் இன்ஜின் வைத்து ஓட்டுகிறார்கள். அந்த ஆயில் இன்ஜின் ஓட்டுவதற்குக்கூட எண்ணெத் தட்டுப்பாடு இருந்தது. டீசல் போன்ற எண்ணெ நல்ல முறையில் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, அதைத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் செய்து கொடுத்ததற்கு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசனம். பாசனத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பாசனத்தால் நல்ல பலன் ஏற்படக்கூடிய சில பகுதிகள் இருந்தும் பாசனம் இல்லாத பல பகுதிகள் கிணறு நீரை நம்பியிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. அந்த இடங்களில் எல்லாம் மழை காலங்களில் தண்ணீர் வீணாகிப் போய்விடுகிறது. ஆகவே, ஆங்காங்கு ஏரிகளும் குட்டைகளும் கட்டி நீரைத் தேக்கி நல்ல முறையில் பயன்படுத்தினால் கிணறுகளுக்கு தண்ணீர் ஊறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். இப்போது எல்லாம் ஏரிகளில் தண்ணீர் நிரம்பி அந்த நீர் பாசனத்திற்கு விடவேண்டும் என்று இல்லை. ஏரிகளில் நல்ல வகையில் தண்ணீர் நிரம்பி இருந்தால் அதன் காரணமாக கிணறுகளுக்கு தண்ணீர் ஊற்று வருகிறது.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஏரி மதகுகளை அடைத்து விடுவது கூடச் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக ராசிபுரம் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் அங்கே உள்ள ஏரி மதகுகளை அடைத்து விடுங்கள் என்று கேட்டு, பரீட்சார்த்தமாக அந்த ஏரி மதகுகளை அடைத்துவிட்டதால் அந்தப் பகுதியில் ஏராளமாக தண்ணீர் கிணற்றில் ஊறுவதற்கு வழி இருந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையை வறட்சிப் பிரதேசங்களில் கையாண்டு, அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏரிகளிலிருந்து பாசனத்திற்கு நீர் எடுத்துக்கொள்ளாமல், கிணற்றில் நீர் ஊறுவதற்கு வழி வகுக்கும் முறையில் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் விவசாயம் செழிக்கவும், சிறக்கவும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இணைப்புப் பாதைகள்.—விவசாயிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமானது இந்த இணைப்புப் பாதைகள் திட்டம்தான். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை தமிழக அரசு நல்ல முறையில் எடுத்துச் செயல்படுத்தி

வருகிறது. இதை இன்னும் விரிவுபடுத்தி, இன்னும் பல இடங்களுக்கும் செய்தால் நல்லது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு போக்கு வரத்து கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும். அந்த நிலையில் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கண்ணொளி வழங்கு திட்டத்தை கலைஞர் அவர்கள் அறிமுகப் படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை. ஏன் உலகத்திலே கூட எந்த நாட்டிலும் எந்த முதலமைச்சரும் இப்படி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. அந்தத் திட்டத்தின் பயனாக பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அடுத்த ஆண்டிலே தங்களுடைய பிறந்த நாள் பரிசாக, ஏழை எளிய மக்கள், உடல் ஊனம் உற்றவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வாழ்வளிக்கிற ஒரு திட்டம் வகுத்துத் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் தொழில் வளம் மிகவும் அதிகமாக இல்லை. அங்கே சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று பல நாட்க ளாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை அங்கே ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது கூட்டுறவுத் துறையிலாவது, தனியார் துறையிலாவது ஏற் படுத்தித் தந்தால் நல்லது, ஆகவே அப்படி ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அந்தப் பகுதியில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு வழங்கும் திட்டம் ஒரு அருமை யான திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை கலைஞர் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார். ஆண்டு ஒன்றுக்கு பத்தாயிரம் வீடுகள் கட்டிக் முப. 11-30
கொடுக்கத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அது போதாது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஐம்பதாயிரம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசு முன் வர வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு பல கோடி ரூபாய் செலவானாலும் அதைத் தயங்காது அரசு செலவு செய்ய முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவதியுறுகிற அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டத்தை விரைவு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தலைவர் அவர்களும் அடிக்கடி மணி அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே நான் தொடர்ந்து பேசுவது முறையல்ல என்று கருதி, இத்துடன் நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்று என்னுடைய பேச்சை இதயத்திலிருந்து நன்றியை வெளி காட்டுகின்ற முறையில் துவக்குகிறேன். அந்த நன்றியானது இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற நாற்பது லட்சம் முஸ்லீம் சமுதாயத்தின் நன்றி யாகவும், முஸ்லீம் மக்களுடைய தனிப்பெரும் ஸ்தாபனமாக இருக் கின்ற முஸ்லீம் லீக்கினுடைய நன்றியாகவும், இந்த சட்ட மன்றத்திலி ருக்கின்ற முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர்களுடைய நன்றியாகவும் இந்தத் தமிழக அமைச்சரவைக்கும், மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்க ளுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளப்படுகிறது. எங்களுடைய இந்தக் கோரிக்கையானது, அதாவது உருது பேசுகின்ற ஒரு சில முஸ்லீம்கள் பிற்பட்ட மக்கள் என்று அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று 30 ஆண்டு களாக இருந்து வந்தது. மலடிக்கு பிள்ளை ஆசை வெகு நாட்களாக இருந்து வந்தது. அந்த மலடிக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்தால் எவ்வளவு இன்பம் ஏற்படுமோ, வறியவனுக்குச் செல்வம் கிடைத்தால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி ஏற்படுமோ அந்த அளவுக்கு மகிழ்ச்சியில் இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டு முஸ்லீம் சமுதாய மக்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பதை முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே அவ் வப்போது கலைஞர் அவர்களிடம் எடுத்துக்காட்டி கேட்டு வந்தோம். அப்பொழுது நான் சொன்னது

காத்திருந்தோம், காத்திருந்தோம்,
காலமெல்லாம் காத்திருந்தோம்,
பார்த்திருந்த நல்லரசும்
பாராள வந்த பின்னும்
காத்திருக்க வைக்காமல்
கனிய வைப்பீர் கலைஞர் ஏரே.

இந்தக் கவிதைக்கு அவர் அளித்த பதில்:—

கவிதை கனிந்திருக்கிறது,
கஜானா கனியவில்லை.

இன்றையதினம் கலைஞர் அவர்களுடைய உள்ளம் கனிந்துவிட்டது. கஜானாவும் கனிந்துவிட்டது. அவருக்கு எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

கனிந்தது கலைஞர் உள்ளம்,
களி கொண்டோம் நாங்கள் இன்று,
பணிந்த எம் இதய அன்பை,

TAMIL NADU LEGISLATURE LIB
31 JUL 1973
MADRAS

பாசத்தால் குழைத்து இன்று,
துணிந்த நம் கலைஞருக்கு
தொடுத்து யாம் மகிழ்கின்றோம்,
குனிந்த ஒரு பகுதி மக்கள்,
குதித்தெழச் செய்த டாக்டர்,
கலைஞரே வாழ்க
தமிழக அரசே வாழ்க

என்று நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இங்கே பேசுகின்றபோது பலவிதமானப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இங்கே ஊழல் விசாரணைக் குழு அமைக்கப்படுகிறது, அது தேவையற்றது, அதை செயல்பட விடக்கூடாது என்று மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள். இது தேவையல்ல, கருப்பு மசோதா என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஊழல்களை யார் வேண்டுமானாலும், எப்படி வேண்டுமானாலும், யார் பேரிலும் சொல்லும் ஒரு நிலைமை உருவாகி வருகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் உண்மையிலேயே குற்றம் சொல்லக்கூடிய திராணி உள்ளவர்களுக்கும் சொல்லக்கூடிய தகுதி உள்ளவர்களுக்கும், உண்மையிலேயே குற்றத்தை நிரூபிக்கின்ற திராணி உள்ளவர்களுக்கும், இப்படிப்பட்ட கமிட்டி உதவிகரமாக இருக்கும், அவர்கள் இதை வரவேற்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும். வரவேற்காததோடு அந்தக் கமிட்டியே செயல்படக் கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள். மக்களிடம் சென்று எதையோ பேசுகின்றவர்கள், மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைத் தவற விட்டுவிடுகிறார்கள். இங்கே இந்த அவையில்கூட இல்லாத நிலைமையில் போய்க்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று நாட்டில் மக்களை திசை திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல, ஊழல் புகார்களைக் கொடுத்தார்கள், கொடுக்கப்பட்ட ஊழல் புகார்களுக்கு பதில் கொடுக்கப்பட்டது, பதிலுக்குப் பதில் கொடுப்பது என்று செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்தில் வந்து முறையாகப் பதில் சொல்லாமல் சந்து முனையில் சிந்து பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இன்றையதினம் நாட்டு மக்கள் அவர்களைப் பற்றிப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்லியுள்ள ஊழல் புகார்கள் இன்றையதினம் சமுதாயத்தில் மக்கள் மனம் புண்படுகின்ற நிகழ்ச்சிகளாக இருக்கின்றன. குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் போனால், கீழக்கரையிலுள்ள ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும்

நோக்கத்தோடு பரந்த மனதுடன் பணியாற்றுகின்ற அப்படிப்பட்ட பெரியோர்களை இப்படி மனம் புண்படச் செய்கின்றார்கள். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று செய்யப்பட்ட பணிக்கு களங்கம் கற்பிக்கும் முறையில் அந்தக் குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக அந்தக் கட்சியின் தலைவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இப்படி ஒரு மசோதா வருகிற தென்றால் அதை வரவேற்கவேண்டியவர்கள் அவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும். ஆனால் குற்றம் சொல்வதற்குத்தான் உரிமை உண்டு, அதற்கு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவில்லை; அது மட்டுமல்லாமல் இப்படிப்பட்ட பொது ஸ்தாபனங்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள், எம்.எல்.ஏ.-க்களாக இருந்தாலும், நகர மன்ற உறுப்பினர்களாகயிருந்தாலும் ஒரு நியதி இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தான் அந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே இந்த சமுதாய மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்தால் ஊழல் உண்மையில் இருக்கிறது என்று நம்புவார்களேயானால், அந்தக் கமிட்டி செயல்பட உதவி செய்யவேண்டும்

சட்ட மன்றத்தில் அது சம்பந்தமாக மசோதா வருகின்ற நேரத்தில் எடுத்துச்சொல்லி உதவிகரமாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் கட்சி கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும் முறை சமுதாயத்தில் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றையதினம் சமுதாயத்தில் ஆரம்பத்திலிருந்தே அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிலை குறித்து அருமை நண்பர் வேலப்பன் அவர்கள் கொஞ்ச நேரம் முன்பு சொன்னார்கள். 100 ஆண்டுகளாக, ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலேயே உள்ள அந்த மக்கள் நல் வாழ்வு பற்றி அரசியல் சட்டத்திலேயே வழி செய்திருக்கிறார்கள். அது வேண்டாம் என்று சொல்கின்றாரா. ஒரு சமுதாயம் பொருளாதாரத்திலும், சமுதாயத்தில் உயர்ந்த ஜாதியாராலும் ஒடுக்கப்பட்டு தாழ்த்தப்பட்டு இருக்கின்ற நிலையிலிருந்து விடுவிக்கவேண்டும் என்று எடுக்கப்படுகின்ற முயற்சிகளை கை விட்டுவிடவேண்டும் என்று சொல்கின்றாரா என்று விளங்கவில்லை.

இன்றையதினம் சட்ட மன்றத்தில் 40-க்கும் மேற்பட்ட அங்கத்தினர்கள் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்றால்

1973 மார்ச் 29] [திரு. கே. எ. வகாப்]

அந்த நிலைமை எப்படி உருவாகியது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அந்தக் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் இதுதான் அவர்களுடைய கட்சிக் கொள்கையா என்று விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக ஒரு பிரச்னையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வடஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே நான்கு தாலூக்காக்கள்தான் பத்து சதவிகிதம் சப்சிடி பெறலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் அப்படி சில தாலூக்காக்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்று விளங்கவில்லை. பின்தங்கிய தாலூக்காக்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளவை வந்தவாசி, வாலாஜா, செங்கம் போன்றவையாகும். தொழில் அடிப்படையிலே செய்யப்பட்டதா அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையில் செய்யப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன். அது எப்படி இருந்தாலும் வடஆற்காடு மாவட்டம் முழுவதும் பத்து சதவிகிதம் சப்சிடி பெறுகிற ஒரு முடிவுக்கு அதை உருவாக்க வேண்டும் என்று கோரி இந்த நேரத்தில் இன்னொரு கோரிக்கையையும் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது ராணிப்பேட்டையில் ஒரு தொழிற்பேட்டை இருக்கிறது. மோபட் தொழிற்சாலை ஒன்று இப்பொழுது கிண்டி தொழிற்பேட்டையில் நடந்து வருகிறது. அது வளர்ந்து வருகின்ற தொழில். இப்பொழுது கிண்டியில் 5, 6 ஏக்கர் இடத்தில்தான் அமைந்திருக்கிறது. அது வளரும் நிலையில் 50, 60 ஏக்கர் தேவைப்படும். ஆகையினால் அதை உடனடியாக ராணிப்பேட்டைத் தொழில் பேட்டைக்கு மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

மறுபடியும் இந்த நேரத்தில் எங்களுடைய நன்றியை கடைசி முறையல்ல, மறுபடியும், மறுபடியும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், தமிழக அமைச்சரவைக்கும் உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம்கள் சார்பாக, அளிக்கப்பட்ட சலுகைக்காக நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தமிழக அரசு பல்வேறுபட்ட நல்ல பல சாதனைகளை ஏழை எளிய மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் நலனுக்காகச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தீவிர திட்டங்களைப் போட்டு, சமதர்ம சோஷலிசத்தை நோக்கி நம்முடைய அரசு எந்த அளவுக்கு விரைவாகச் செல்கிறது

என்பதை எல்லாம் நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறார்கள் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து, என்னுடைய கருத்துக்களையும் மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிற்பட்ட மக்கள், குறிப்பாக "டி நோட்டிஃபைடு கிரிமினல் ட்ரைப்ஸ்" என்று இருக்கக்கூடிய குற்றப்பரம்பரை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் $13\frac{1}{2}$ லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதிலும் அவர்கள் 40 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். அகில இந்தியாவிலும் இருக்கும் இந்த இனத்தைப் பார்த்தால், நம்முடைய தமிழகத்திலே மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் இருக்கிறார்கள். இந்த மக்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தை முன்னேற்றுவதற்காக அகில இந்தியாவிற்கும் சேர்த்து 150 லட்சம் ரூபாயை மத்திய அரசு ஒதுக்குகிறது. அதிலே தமிழகத்திற்கு $18\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். இது மிகவும் குறைந்த அளவாக இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இதே நிதிநிலை அறிக்கையின்போது 20—3—1972-லே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் இதுபற்றி ஒரு மனு கொடுத்தேன்.

மத்திய அரசின் பிரதிநிதியாக வந்திருந்த கமிஷனர் அவர்களிடமும் ஒரு மகஜர் கொடுத்தேன். இந்திய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கும் ரெஜிஸ்டர் தபால் ஒன்று அனுப்பினேன். அகில இந்தியாவிலும் இருக்கின்ற குற்றப்பரம்பரையினர் இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் 50 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது கிடைப்பது $18\frac{1}{2}$ லட்சம் தான். நியாயமாக, சட்டப்பூர்வமாக நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகையைப் பெறவேண்டுமென்று நம்முடைய பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சரவர்களிடம் தெரிவித்தபோது அதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; மத்திய அரசிடமிருந்து இன்னும் பதில் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நமது தமிழ் நாட்டிலே இருந்து போயிருக்கின்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மூலமாகத் தாக்கீது அனுப்பி, உடனடியாக நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய 50 லட்சம் ரூபாய் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த 50 லட்சம் ரூபாயும் கிடைத்தால், மாநில அரசு இந்த குற்றப்பரம்பரையினருக்காகச் செலவு செய்யும் பணம் குறையும்; அம்மக்களுக்குச் சலுகைகள் அதிகரிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுத்துவந்த ஸ்காலர்ஷிப்–உதவிப் பணத்தை நிறுத்தி

விட்டார்கள். அதன் விளைவாக பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் தங்கள் திறமை காரணமாக மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்றுவந்த உதவிப் பணம் கிடைக்காமல் அவதியுறுகிறார்கள். எனவே, அந்த உதவிப் பணத்தை மீண்டும் கிடைக்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு 2,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ள பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த குடும்பத்திலிருந்து வருகின்ற மாணவர்களுக்கு அரசின் சலுகை கிடையாது என்று நம்முடைய அரசு உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டது. அதன் பலனாக ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் குறைந்த சம்பளம் பெறக் கூடிய கடைநிலை ஊழியர்களுக்குக் கூட—எல்.ஜி.ஜி.எஸ்.—மாதம் 195 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. அப்படிப்பட்ட குறைந்த சம்பளம் பெறக்கூடியவர்களின் குழந்தைகள் கூட அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கின்ற இந்த வருமான வரம்பினால் சலுகைகளைப் பெறமுடியாமல் ஆகிவிடுகிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் பிற்பட்ட மாணவர்களில் பெரும்பாலோருக்குப் படிக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, சலுகைப் பெறுவதற்கான குறைந்த வருமான வரம்பை 5,000 ரூபாய் என்றாவது ஆக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி அரசு என்ன முடிவு செய்யப்போகிறது என்று தெரியவில்லை. அண்டை மாநிலமான ஆந்திரபிரதேசத்தில் கூட 5,000 ரூபாய் வரை வருமானம் வரக்கூடிய பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறார்கள், என்ற விபரத்தையும் நம்முடைய மாண்புமிகு பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தேசிய ஒருமைப்பாட்டைப்பற்றி அதிகமாக விவாதிக்கிறோம்; பேசுகிறோம். ஆனால் நமக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படும் தண்ணீரைக் கொடுக்க மைசூர் அரசு மறுக்கிறது. நாம் எவ்வளவோ வற்புறுத்திச் சொல்லியும் அவர்கள் காவிரி ஆற்றின் குறுக்கே அணையைக் கட்டிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதை வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறதுற். கேரளாவில் வீணாக அரபிக்கடலில் போய் விழும் தண்ணீரை நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களின் வறண்ட பகுதிகளுக்குத் திருப்பிவிடவேண்டுமென்று நம்முடைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். கேரள அரசு சரியான பதில் தரவில்லை

என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நாம் அரிசி கொடுக்கிறோம். "மியூச்சுவல் ஹெல்ப்" என்ற முறையிலாவது அரிசிக்குப் பதிலாக அவர்கள் தண்ணீரைக் கொடுக்கலாம்.

இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு சர்வதேசப் பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசுகிறோம். தேசிய ஒருமைப்பாடு, இந்தியா ஒரு தேசம், ஒற்றுமை வேண்டுமென்றெல்லாம் பேசுகிறோம். ஆனால் கேரளத்திலே வீணாகப் போகின்ற தண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்க வழியில்லை. மைசூரிலே அணை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் வாளா இருந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. அந்த மாநிலங்களுக்குக் கடுமையான எச்சரிக்கை விடவேண்டும். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அதற்குத் தீவிர முயற்சிகளை எடுத்து, அதில் வெற்றிகாண வேண்டும். இந்தமாதிரியான நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கின்றபோது மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பது கூடப் பொருத்தமில்லை; தனி மாநிலம் வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது. அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து நியாயமான உணர்வுகளுக்குத் தீர்வுகாண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் குரூப் ஃபோர் சர்வீசுக்கு ஆட்களை நியமிக்கிறார்கள். குரூப் ஃபோர் சர்வீசுக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது இண்டர்வியூ வைப்பதில்லை. எழுத்துப் பரீட்சையை வைத்து மார்க் போட்டு, தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் குரூப் ஒன், குரூப் டு, குரூப் த்ரீ சர்வீஸ்களுக்கு எழுத்துப் பரீட்சை நடத்துவதோடு இன்டர்வியூவும் நடத்துகிறார்கள். அந்த சர்வீஸ்களுக்கு எழுத்துப் பரீட்சை, நேரடித் தேர்வு–இரண்டின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். குரூப் ஃபோர் சர்வீசுக்கு வருகின்றவர்களில் பெரும்பாலோரும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், பிற்பட்ட மக்களும்தான். அவர்களுக்குக் குடும்ப சூழ்நிலைகளால் கல்லூரிகளுக்குப் போகமுடியாமல், வேலை செய்து வாழ்க்கை நடத்த விரும்புவதால் இந்தக் குரூப் ஃபோர் சர்வீசுக்குப் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். இதிலே இன்டர்வியூ இல்லாமல் தேர்ந்தெடுப்பதால், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் அதிக வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, குரூப் ஃபோர் சர்வீசுக்கும் இன்டர்வியூ வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 29] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, இங்கே பேசுகின்ற போது திரு. சுப்பு அவர்கள் உசிலம்பட்டி கல்லூரி விவகாரத்தைப்பற்றிப் பேசினர்கள். அது வீட்டுக்குள்ளே பேசுகின்ற விவகாரம்; வீதிக்கு வரவேண்டாமென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனல் திரு. சுப்பு அவர்கள் அதைப் பற்றி இங்கே பேசியதன் மூலம், என்னையும் இங்கே பேசவேண்டுமென்ற அவசியத்தை ஏற்படுத்தியதற்காக முதலிலே திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உசிலம்பட்டியிலே கல்லூரி அமைப்பதற்காக "தலைக்கு ஒரு ரூபாய், தலைவருக்குக் காணிக்கை" என்று எங்கள் பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள்.

குற்றப்பரம்பரையைச் சேர்ந்த கள்ளர் இன மக்களும் மற்றும் இலட்சக்கணக்கான மக்களும் அந்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க தங்கள் காணிக்கையை அளித்தார்கள். கட்டடமாகவும், சொத்தாகவும், பணமாகவும் மொத்தம் 15 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புக்குமேல் பெறப்பட்டன. அதோடு அரசின் உதவியையும் கொண்டு கல்லூரி உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில் பிற்பட்ட இன மக்களுக்குப் பேராதரவாக இருந்து கல்லூரியை நடத்த திறமைமிக்க ஒருவரை தேர்ந்தெடுத்தால் நல்லது என்று கருதி, முன்னுள் பிரின்சிப்பால் செல்லப்பா அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். ஆனல் அவர்கள் எங்கள் நம்பிக்கைக்கு விரோதமாக நடந்துகொண்டார்கள். திரு. சுப்பு அவர்களுடைய கட்சிக்கு உரியவராகிவிட்டார். அவருடைய தம்பி டி. பாண்டியன் என்பவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர்களிலே ஒருவர். அவரையும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. பாலதண்டாயுதத்தையும் இரவு வேளைகளிலே அடிக்கடி கல்லூரி விடுதிக்கு அழைத்து வந்து, சாப்பாடு போட்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்கள் "பிரெய்ன் வாஷ்" பண்ணுவது என்று சொல்வார்களே, அப்படி மாணவர்களை பிரெய்ன் வாஷ் செய்து மாணவர்களையும் கல்லூரியையும் கெடுத்துவிட்டார்கள், என்ற விபரத்தை இந்த மன்றத்திலே திட்டவட்டமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அவர்கள்மீது கிரிமினல் கேஸ் போட்டிருக்கிறுர்கள். லட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்குக் கணக்கு வைக்கப்படவில்லை. கையாடல் செய்திருப்பதாகக் கருதி, போலீசார் விசாரணை நடத்தி வருகிறுர்கள். செக் புக், காஷ் புக் மற்றும் நூற்றுக்கணக்கான ரிக்கார்டுகளை வேலையாட்கள் மூலமாக எடுத்துக் கொண்டுவரச் சொல்லி மறைத்து வைத்திருக்கிறுர்கள். செல்லப்பா அவர்களின்

வேண்டுகோளின்பேரில்தான் அப்படிச் செய்யப்பட்டது என்று அவைகளை எடுத்துச்செல்லும்போது பார்த்துக்கொண்டிருந்த கடைநிலை ஊழியர் உசிலம்பட்டி ஆர்.டி.ஓ. அவர்களிடம் எழுத்து மூலம் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகவே, இதிலே மிகப் பயங்கரமான முறையிலே அரசியல் விளையாடியிருக்கிறது. உசிலம் பட்டி தேவர்பெருமானின் கோட்டையாக இருக்கிறது. அதை உடைக்க வேண்டுமென்று கருதி, அதை தங்களுக்குச் செல்வாக்குள்ள இடமாக மாற்ற வேண்டுமென்று கருதி முன்னாள் பிரின்சிபால் செல்லப்பாவும், அவருடைய தம்பியும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் களும் அங்கே புகுந்து, கல்லூரியை அரசியல் சதிக்கு உள்ளாக்கி கெடுத்துவிட்டார்கள். அது அம்பலமாகிவிட்டது. இப்போது அமைதியான நிலையில் கல்லூரிக்குச் சென்று பாடங்களையெல்லாம் முடித்துவிட்டு, தேர்வுகளுக்குத் தயாராகிவிட்டார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோளின் பேரிலே இன்று கல்லூரிக்கும் விடுமுறைவிட்டு மாணவர்கள் இப்போது பரிட்சைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக் கின்றார்கள் என்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, என்னைச் சொன்னதற்காக ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், பேராசிரியர் செல்லப்பா அவர்கள் தம்பி தா. பாண்டியன் என்றும் அவர் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்றும். அவர்கள் குடும்பத்தில் பலர் கம்யூ னிஸ்டுகள் இருக்கின்றார்கள். திரு. மூக்கையாத் தேவர் அவர்கள் தலைமையிலேதான் அவர் திருமணமும் நடைபெற்றது. இதை யெல்லாம் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்திற்குட்படுத்தப்பட்டு விட்டேன்.

அங்கே உள்ள கல்விக் கழகமானது சொஸைடி ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்டில் 1967-ல் பதிவு செய்யப்பட்டு அது 1968-ல் நிறுவப்பட்டது. நாங்களும் அதற்காக நன்கொடை கொடுத்திருக்கின்றோம். அதன் நிர்வாகம் நன்கு நடைபெற வேண்டும் என்றுதான் நாங்களும் விரும்பினோம். ஆனால் தேசியத் தலைவர்களின் பெயர்களை இப்படிப் பட்ட நிறுவனங்களுக்கு உபயோகித்துக் கொண்டு, அப்படிப்பட்ட பெயர்களை மூலதனமாக்கிக் கொண்டு சில தவறுகள் நடந்துவிடக் கூடாது என்பதில் நாங்கள் அக்கறை கொண்டு இருக்கிறோம். எனவே தான் சொல்லுகிறோம், தேசியத் தலைவர்கள் பெயர்களை இப்படிப் பட்ட நிறுவனங்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடாது என்று. இந்தக் கல்விக் கழகத்திலிருந்து அரசாங்கம் 1968-லிருந்து இதுவரை

1973 மார்ச் 29] [திரு. க. சுப்பு]

மானியங்கள், உதவித் தொகைகள், கடன்கள் எல்லாம் வழங்கியிருக்கின்றது. இப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட தொகைகளின் கணக்குகள் முறையாக ஆடிட் செய்யப்பட்டு அந்தக் கணக்குகள் இதுவரையில் அரசாங்கத்திற்கு வந்து இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THIRU K. KANDASWAMY : Sir, on a point of order. This matter is pending before a court and it is *sub judice*.

திரு. க. சுப்பு : இருங்கள். நான் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு, உங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொன்னீர்கள். அதுபற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : நான் கேட்கிறேன். கல்விக் கழகத்திலிருந்து அந்தக் கல்லூரிக்கு உதவித் தொகைகள், கடன்கள் என்று இப்படி ஏராளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அதுபற்றிய ஆடிட் செய்யப்பட்ட கணக்குகள் இதுவரையில் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே, அதைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டார். இதற்குப் பிறகு 5—11—72 ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவோடு இரவாக கல்லூரிக்குள் நுழைந்து ரெக்கார்டுகளை யெல்லாம் தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கந்தசாமி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அது நீதிமன்றத்தில் இருக்கின்றது, "ஸப் ஜுடிஸ்" என்று. எனவே அதைவிட்டு நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லுங்கள்.

(திரு. க. சுப்பு அவர்கள், திரு. கே. கந்தசாமி அவர்கள் இருவருமே தங்கள் இருக்கையில் நின்று கொண்டு ஏதோ கூறினார்கள். ஒலிபெருக்கியில் சரியாக தெளிவாகக் கேட்கவில்லை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது ரொம்பப் பெரிய பிரச்சினையாக வளர்ந்து விடக்கூடாது. இது கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறது என்கிறார். எனவே, இது சப்-ஜுடிஸ் என்று சொல்லுகின்றார். எனவே, இதை விட்டுவிட்டு மேலே பேசுங்கள்.

THIRU K. KANDASAMY : Sir, I am not yielding.

Sir, I have already submitted to the Hon. Deputy Speaker that it is a case pending before the court and on which nobody can argue. When the hon. Member does not give any account for his

money transactions relating to the election, what competence he has got to refer to my College? He has no personal knowledge about the college.

Mr. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is dragging in the names of persons like Thiru Chellappa who are outside and not inside the House. It is not right on our part to discuss the activities of persons who have got no chance to defend themselves in this House. So, the hon. Member might drop the matter then and there.

திரு. கே. கந்தசாமி: திரு. சுப்பு அவர்கள் கடந்த தேர்தல் கணக்கை இதுவரையில் சரிவரக் கொடுக்க முடியாத நிலையில்.........

Mr. DEPUTY SPEAKER: Personal allegations I do not like to encourge..........

Thiru G. R. EDMUND: It is ot only a personal allegation but it is a defarmation.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. கந்தசாமி, நீங்கள் தயவுசெய்து உட்காருங்கள். இவ்வளவு நெருங்கிய நண்பர்களாக இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் இப்படி ஒரு வாதத்தில் இறங்குவது அழகல்ல. வேண்டாம். இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு விட்டு விடுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: துணைத் தலைவரவர்களே, ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சபைக்கு வெளியில் உள்ள விஷயங்களை அதிலும் நீதி மன்றத்தின்முன் உள்ள விஷயங்களை திரு. சுப்பு அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றார்கள். பேசும்போது இந்த மாமன்றத்திற்குத் தேவைப்படாத விஷயங்களை, மாமன்றத்தின் நடவடிக்கைக் குறிப் பேடுகளில் எழுதப்படக்கூடாத விஷயங்களை அவர்கள் சொல்லியிருக் கின்றார்கள். "முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பெயரால் ஒரு கல்லூரியை வைத்துக்கொண்டு ஊழல் நடத்தப்படுகிறது" என்று பொருள்படத்தக்க விதத்தில் பேசியிருக்கின்றார்கள். இவையெல்லாம் இந்த மாமன்றத்தின் நடவடிக்கைக் குறிப்பேடுகளில் இடம்பெறக் கூடாத விஷயங்கள். எனவே, திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசியவை அவ்வளவையும் நடவடிக்கைக் குறிப்பேடுகளிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அல்லது அவர் கூறியதன் பேரிலே ஒரு விளக்கம் சொல்ல அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

1973 மார்ச் 29]

திரு. சௌடி. சுந்தரபாரதி : துணைத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். இந்தக் கல்லூரி நிர்வாகப் பிரச்சினையில் யாரும் உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதை இந்த அளவோடு விட்டுவிடுவது நல்லது. வெளியே இந்தப் பிரச்சினையைப் பேசி ஒரு முடிவிற்கு வரலாம். சபையில் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ள முயல வேண்டாம் என்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. பாரதி அவர்கள் கருத்தை வரவேற்கிறேன். வழக்கு நடைபெறுகின்றது என்னும் போது அதுபற்றி இங்கே விமரிசனம் செய்வது நல்லதல்ல. அடுத்து, திரு. கே. என். குமாரசாமி.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் இன்னும் முடிக்கவில்லையே?

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : நான் கேட்டுக்கொண்டேன், சில பகுதிகள் குறிப்பேடுகளிலிருந்து நீக்க வேண்டும் என்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படும்போது இதைக் கவனிக்கலாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, கல்லூரி விஷயத்தை விட்டுவிட்டு இன்றைக்கு மில் தொழிலாளர்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு அமர்ந்துவிடுகிறேன். இன்றைக்கு மின்வெட்டினால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எனவே அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் என்னென்ன நிவாரணம் அளிக்க முடியுமோ குறைந்தபட்சம் ஒரு குடும்பத்திற்கு 200 அல்லது 500 ரூபாய் நிவாரணமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : அவைத் தலைவரவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏழு நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் பேச வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

சரி, அவர் பேசவில்லை என்று சொல்லுகின்றார். நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : இங்கு உரையாற்றும் வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இன்று மின்சாரப் பற்றுக் குறை காரணமாக பல துறைகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்பினை, மாத வருவாயை இழந்து, அவர்களில் 100 பேர் தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள குறைகளை, இன்னல் களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நேரிலே தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கோவையிலிருந்து புறப்பட்டு சைக்கிளிலேயே 320 மைல் கடந்து வந்து இருக்கின்றார்கள் சென்னைக்கு. இன்றைக்கு இப்படித் தொழில்களில் பணிபுரிந்துகொண்டு இருப்பவர்களுக்கு மாதம் 15 நாள் வருவாய்கூட இல்லாத நிலையில் மிகவும் சிரமப் பட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இப்படிப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக் கெல்லாம் நிவாரணம் அளிக்கத்தக்க சாத்தியக் கூறுகளை யெல்லாம் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலதிபர்களும் அரசும் முன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மின்சாரப் பற்றுக்குறையில் விவசாயத்திற்கு நான்கு மணி நேரம்கூட சப்ளை கிடைக்கக்கூடிய நிலையில்லை. இன்றைக்கு நான்கு மணி நேரம்கூட விட்டுவிட்டுப் மின்சார சப்ளை பலயிடங்களில் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. வயல்களில் நெல் காய்கிறது. கரும்பு காய்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு விவசாயிகள் முன்கூட்டியே ஆயில் என்ஜின்கள் எல்லாம் வாங்கினார்கள் என்றாலும் டீசல் எண்ணெய், மண்ணெண்ணை கிடைக்காத காரணத்தினால், அவற்றையும் பயன்படுத்த முடியவில்லை. இரண்டு மூன்று பேர்களை டிஸ்ட்ரிப்யூடராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எப்போது எண்ணை வரும், எப்போது தருவார்கள் என்பதை எதிர்நோக்கி விவசாயிகள் ரோடுகளில் படுத்திருக்க வேண்டிய நிலைதான் இருக் கிறது. உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு மண்ணெண்ணை, டீசல் ஆயில் களா!வது கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை நமது அரசு மிகவும் முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். 1974 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் காலாவதியாகிவிட்டால் தாங்கள் எந்த அணையை வேண்டுமானாலும் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்பதாக மைசூர் அரசாங்கம் கருதுகிறது. அப்படி ஆகிவிட்டால் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்கள் எல்லாம் அடியோடு காய்ந்துபோகும். ஆகவே முன் னெச்சரிக்கையாக நமது அரசு மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும்.

1973 மார்ச் 29] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அந்தப் பகுதியில் வீணுகிற ஆற்றுத் தண்ணீரை இந்தப் பக்கம் கொண்டு வருவதற்கு நமது அரசு எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சி, அக்கறை இது வரை எந்த முடிவையும் கண்டதாகத் தெரியவில்லை. மத்திய அரசாங்க நீர்ப்பாசன அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் இதுபோன்ற பிரச்சினைகளில் மத்திய அரசு உதவ முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறுர்கள். நமது அரசு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு இதில் நல்லதொரு முடிவு ஏற்பட எல்லா நடவடிக்கை களையும் எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படி நமது தமிழ்நாடு இந்த வருடம் பருவ மழை தவறிய தாலும், மின்சார வெட்டிஞலும், டீசல் மண்ணெண்ணே கிடைக்காத தட்டுப்பாட்டிஞலும் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபோது அரசாங்கக் கடன், கூட்டுறவுக் கடன் ஆகியவற்றைத் தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் கோருகிறுர்கள். அதைப்பற்றி அரசு பரிசிலனை செய்து கொண்டிருக்கிறபோது அதிகாரிகள் அந்தக் கடனை வசூல் செய்ய ஜப்தி நடவடிக்கைகளை ஆங்காங்கே எடுத்து வரு கிறுர்கள். நேற்று வருகிறபோதுகூட மாடுகளை ஜப்தி செய்து பிடித்துக்கொண்டு போவதைப் பார்த்தோம். மின்சார இலாக்கா தண்ணீர் சப்ளைக்குத் தடையின்றி மின்சாரம் கொடுக்க அளித்த உத்தரவாதம் இருக்கிறது. அந்த உத்தரவாதப்படி அவர்கள் மின் சப்ளை செய்ய முடியாத காரணத்திஞல்தான் விவசாயம் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மின்சார இலாக்காதான் பொறுப்பே தவிர, எப்படி விவசாயிகள் பொறுப்பாவார்கள்? ஆகவே உடனடியாக ஜப்தி நடவடிக்கையை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட இன்றைக்குக் குடிநீர் வாரியம் அமைத்துவிட்ட காரத்திஞலேயே அது தீர்ந்து விட்டதாகக் கருத முடியாது. இன்றைக்கும் குடம் தண்ணீர் 10 பைசா என்கிற அளவில் குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்தாக வேண்டிய பெரிய முன்சிபாலிட்டிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக எங்கெங்கே குடிதண்ணீர் பிரச்சினை இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அதனைப்போக்க நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் நடக்கும் இடத்தில் கூலி மிகக் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்கிற காரணத்திஞல்,

வேலே தடைபடுகிறது. $1\frac{1}{2}$ ரூபாய், 2 ரூபாய் கூலி கொடுத்தால் அவர்கள் எப்படிக் குடும்பம் நடத்த முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்......

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : சிறிது நேரத்திற்கு முன்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது கூட்டுறவுக் கடனுக்காக ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகச் சொன்னது என் காதில் விழுந்தது. கூட்டுறவுக் கடன்களே வசூல் செய்ய 30—6—1973 வரை எந்தவிதமான கெடுபிடி நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடாது என்பதாக அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது. இதை மீறி கூட்டுறவுக் கடன்களுக்காக எந்த அதிகாரியாவது, எங்கேயாவது கெடுபிடி நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் சொல்ல வேண்டும்.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஐ.எம்.எஸ். லோனுக்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? திருநின்றியூரில் என்பதாக நான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : ஐ.எம்.எஸ். லோன் வேறு. திரு. குமாரசாமி சொன்னது கூட்டுறவுக் கடன். முன்னுலேயே ஒரு முறை சொல்லி நான் மறுத்திருக்கிறேன். இப்போதும் சொன்னுர். அதனுல்தான் கேட்கிறேன். அவர் சொல்ல வேண்டும், எந்த ஊரில் எந்த அதிகாரி எந்த விவசாயின்மீது கெடுபிடி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறுர் என்பதை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அமைச்சர் அவர்கள் 30—6—1973 வரை நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருப்பதாகச் சொன்னுர்கள். இது மிகக் குறுகிய காலமாக இருப்பதால் இதனைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தித் தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனுர் : அதைப் பின்னுல் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : நேற்று கூட சைக்கிள் ஊர்வலம் வரும்போது, நடுவில் தொழிலாளர்கள், குளத்திற்குப் போகிற போது மாடுகளே அதிகாரிகள் ஜப்தி செய்துகொண்டுபோக, அப்படி அதிகாரிகள் செய்யக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறுர்கள். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளேப்பற்றிச் சொல்கிறேனே தவிர............

1973 மார்ச் 29]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கெடுபிடி நடவடிக்கை இல்லை என்று சொன்னார்கள். பிற வசூல் குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தான் வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : நான் கூட்டுறவுக் கடன்களைப் பற்றிச் சொன்னேன். 30—6—1973 வரை எந்தவிதமான கெடுபிடி நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீறி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்றால், எங்கே, யார் மீது, யாரால் எடுக்கப்பட்டது என்று தெரிவித்தால் அந்த அதிகாரியின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதற்காகத் தான் கேட்கிறேன். அதை திரு. குமாரசாமி சொல்ல வேண்டும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : விளக்கத்திற்கு நன்றி. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இருக்குமானால் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடிதம் மூலம் எழுதித் தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பயங்கரமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதன்காரணமாக லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. உடனடியாக வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்க அரசாங்கம் திட்டம் தீட்டியாக வேண்டும். இன்றைக்கு வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்து கொண்டுள்ளவர்கள் எத்தனைபேர் என்று பார்க்க வேண்டும். இதற்கு ஏதாவது அரசாங்கம் வழிதேடியாக வேண்டும்.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் தமிழ்நாட்டிலே இருப்பதைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பாசன வசதிகளானாலும், தொழில் வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்துவதானாலும், அல்லது மக்களுக்கான வேலைகளைத் தேடிக் கொடுப்பதிலேயும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்கிற முயற்சிகளிலேயும், குக்கிராமங்களிலே வீட்டுவசதி வாய்ப்பே இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் மூலமாக என்ன நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஏதாவது கிராமப் பகுதிகளிலே வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், 1967-க்கு முன்னாலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் வட்டாரத்திற்கும் 20 வீடுகள் என்று கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதாக அங்கே இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியன்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். 1967-க்குப் பிறகு அப்படிப்பட்ட திட்டம் போடப்படவில்லையென்று சொன்னால், கிராமம் முழுவதும் புறக்கணிக்கப்படுகிறதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1973 மார்ச் 29

ஆகவே, வீட்டு மனைகள் வழங்குதல், வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டங்கள், இவற்றை விஸ்தரிக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளிலே, உழைக்கின்ற மக்களுடைய பிரச்சினையிலே அரசாங்கம் முழு கவனம் எடுத்து, அவர்களுக்கு நன்மைகள் அளிக்கின்ற வாய்ப்பை அரசாங்க மானாலும், முதலாளிகளானாலும், அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப் பேற்றுக் கொண்டு செயலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள் கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். இராதாகிருட்டிணன் : பேரவைத் துணைத் தலைவா அவர்களே, இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செங்கம் தாலூக்கா மிகவும் பின் தங்கிய பகுதி வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்ட காலத்திலிருந்து அது மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அந்தப் பகுதியில் இப்பொழுது சிறு சிறு மாற்றங்கள் காணப்பட்டாலும் தண்டராம்பட்டு யூனியனில் பாம்பன் ஆறு என்ற ஒன்று வருகிறது. அங்கு சிறு சிறு அணைக்கட்டுகள் என்பதாகக் கட்டி, 3,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி இருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டுகளைத்தான் அங்கே கட்டியிருக்கிறார்களே தவிர, அந்தக் கால்வாய்கள் தூர்ந்துபோய் பல காலமாகியும் இதுவரை தூர் எடுக்கவில்லை. அதிகாரிகளிடத்தில் நாங்கள் சொல்லியும் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை: எவ்வளவோ செலவு செய்து அணைக்கட்டுகள் கட்டியும் சிறு தொகை செலவு செய்தால் பாசனத்திற்கு, கால்வாயை ரிப்பேர் செய்வதற்கு முயற்சி செய்தால், நல்ல முறையில் நீர் பாயும்.

இவ்வளவு செலவு செய்தும் தண்ணீர் பாயாமல் வீணாகிறது என்பதை இந்நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டில் இருந்து தீர்வை செலுத்தாதவர்களும் தண்ணீரை எடுக்கிறார்கள். அங்கே போய் பார்க்கும்போது, தேவனூர், பெரியகல்லப்பாடி, புதூர் ஆகிய கிராமங்களில் 20 நாட்களாகவே தண்ணீர் பாயவில்லை. ஒரு கிராமத்திலே 200 ஏக்கர் ஆயக்கட்டு பகுதி என்றால், 250 ஏக்கர் என்று மேலும் 50 ஏக்கருக்குத் தண்ணீரைப் பெறுகிற காரணத்தால், அணைக்கட்டுப் பக்கத்திலே இருக்கிற பகுதிகள் தண்ணீர் பெறமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இவர்கள் வரியை முழுவதுமே கட்டிவிடுகிறார்கள். ஆனால் வரி கட்டாமல், அணைக்கட்டுப் பகுதியிலே இல்லாதவர்கள் தண்ணீர் பெறுகிறார்கள்.

சாத்தனூர் அணைக்கட்டில் எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சரியான சர்வே செய்து, எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர் பாய வேண்டும், அதிகமாக எத்தனை ஏக்கர் பாய்கிறது என்ற கணக்கை எடுத்து அதை அடுத்த ஆண்டிலாவது சீர்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தண்டராம்பட்டித் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், மேஜர் பஞ்சாயத்து ஒன்றுகூடக் கிடையாது. வியாபார ஸ்தலமோ, தொழிற்சாலையோ கிடையாது. இருந்தாலும், அங்கே இருக்கிற அனைவரும் விவசாயத்தை நம்பி, தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து ஒரு கால்வாயை வெட்டி அங்கேயிருக்கிற ஏரிகளிலெல்லாம், தண்ணீர் விட்டால், திருவண்ணாமலை சமுத்திர ஏரி வரையிலும் நீர் விட்டால், எங்களுக்குக் கிணற்று நீர் அதிகமாகக் கிடைக்கும், எங்களுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

20 அடி ஆழத்திலேயிருந்த கிணறுகள் இப்பொழுது 40 அடி சென்றுகூட, தண்ணீர் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அதிகமாக பம்ப் செட்டுகள் போட்டிருக்கிற காரணத்தால், நீர் ஊற்றுகள் அடியிலே போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் காரணத்தினால், வருடத்திற்கு ஒரு முறை கிணறுகளை வெட்டவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து கால்வாய்களை வெட்டி ஏரிகளுக்கு விட்டால், கிணறுகளில் வற்றாமல் இருக்கும். எனவே, இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தானிப்பாடி தொகுதியில் அரசாங்க மருத்துவமனை ஒன்று இருக்கிறது. அதற்குப் பல ஆண்டுகளாக கட்டிடம் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, விரைவிலே கட்டிடம் கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, தண்டராம்பட்டு, திருவண்ணாமலை ஊராட்சியில், என்னுடைய தொகுதியில், அடங்கியுள்ள கிராமங்களில் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள்ளாக எல்லா பாடசாலைகளுக்கும் கட்டிடம் கட்டி முடித்துவிடுவோம் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சந்தோஷத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்களுடைய தண்டராம்பட்டு, திருவண்ணாமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில், நீர்ப்பாசன வசதி

யுள்ள காரணத்தால், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஓரளவுக்கு வருவாய் வருகிறது. அந்த வருவாயை வைத்து இன்னும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாகக் குடிநீர் திட்டத்தை எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் அளிக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இதற்காகக் குடிநீர் வாரியத்தை வேண்டிய உதவிகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்த உதவியைச் செய்தால், எல்லா கிராமங்களுக்கும் 2 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக குடிநீர் வழங்க முடியுமென்ற அந்த முறையையும் செயல்படுத்தியதாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தண்டராம்பட்டு பஞ்சாயத்து யூனியனில் தான் தலைமை கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஏறக்குறைய 300 பேர் சம்பளம் வாங்கி பணி புரிகிறார்கள். அங்கே ஒரு சர்க்கார் மருத்துவமனை கூட கிடையாது. எனவே, உடனடியாக, தண்டராம்பட்டில், சர்க்கார் மருத்துவமனை ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* <u>திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி</u> : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வாய்ப்பை அளித்ததற்காக பெருத்த மகிழ்ச்சி. மூட்டையையெல்லாம் கட்டிவிட்டேன் போவதற்கு. நீங்கள் வாய்ப்பு கொடுத்தீர்கள். அதற்காக நன்றி.

இன்றைக்கு இந்த நிதி ஒதுக்க மசோதாவிலே ஒருசில கருத்துக்களை மாத்திரம் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு ரூ. 465 கோடி பட்ஜெட்டிலே, நியூ சர்வீஸ் என்று பார்த்தால் ரூ. 14 கோடி தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியென்றால், சாதாரண செலவினங்களுக்காக அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய புதிய திட்டங்களுக்காகப் பணம் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதனால் வளர்ச்சியிலே கொஞ்சம் தளர்ச்சி ஏற்படும் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். புதுப் பணிகள் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே, சில சலுகைகள் வழங்கவேண்டுமென்று, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தியாகிகளுக்கு பென்ஷன் வழங்கும் திட்டத்திலே, 12—5—1972 தேதிக்குப் பிறகு பென்ஷன் கோரி வருகின்ற அப்ளிகேஷன்களை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அன்றைக்குக் கொஞ்சம் நாட்களை நீட்டித்துக்

கொடுத்தார் முதல்வர். இன்றைக்கும் சில தியாகிகளுடைய நிலைமை என்னவென்றால், ரூ. 100 சம்பாதிக்கக்கூடிய தகுதி அவர்களுக்குக் கிடையாது. இன்றைக்கு ரூ. 100 வருமானம் போய், ரிடையர் ஆகி, வேலையில்லாமல் இருக்கிற அரசியல் தியாகிகள் சிலர் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த நாட்டிற்காக உடல், பொருள், ஆவி, சுற்றம், அனைத்தையும் தத்தம் செய்யக்கூடிய முறையிலே, சிறந்த தியாகப் பரம்பரையிலே வந்தவர்கள் அவர்கள். (குறுக்கீடு) ஆவியைக்கூட பாதி கொடுத்தாகிவிட்டது, பாதிதான் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது உடலிலே. அவர்கள் அதிகம் பேர் இருக்க மாட்டார்கள். இன்னும் கொஞ்சம்பேர்தான் அந்த பென்ஷன் பெறாமல் இருப்பார்கள். அரசாங்கம் கருணை காட்டி, குறிப்பிட்ட நாள் வரையில்தான் மனு எடுப்பது என்று இல்லாமல், அவர்களுக்கு எப்பொழுது அவல நிலை ஏற்பட்டாலும், மனு செய்தால், அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற பரந்த மனப்பான்மையோடு தியாகிகளுக்கு மரியாதை செலுத்தினால் மிகமிக வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதியோர் பென்ஷன் திட்டம். அது ஒரு வெல்பேர் திட்டம். 1967–68-லே எவ்வளவு எண்ணிக்கைக்கு கொடுத்தார்களோ, அதே எண்ணிக்கைக்குதான் இப்பொழுதும் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே யாராவது செத்துப்போகிற சூழ்நிலை இருந்தால் தான் தனக்குக் கிடைக்கும் என்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருப்பது ரொம்ப கஷ்டமானது. யாராவது சாவார்களா என்று காத்திருந்தால் இவர்கள் அடுத்த உலகத்திற்குப் போய்விடுவார்கள். அந்த மாதிரி இல்லாமல், தகுதியானவர்கள் அப்ளிகேஷன்கள் தந்தால், அதை தயவுசெய்து, பரந்த மனப்பான்மையோடு ஆராய்ந்து தருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு பல இலாகாக்களுக்கு பல கோடி ரூபாய்கள் நாம் மானியமாக ஒதுக்கி அவை நல்ல முறையிலே செயல்படவேண்டுமென்று செலவழிக்கிறோம். ஆனால் அந்த இலாகாக்களில் உள்ள சில வசதிகளை நாமே பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகளை இழந்துவிடுவது சரியல்ல என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இசத் நகரிலே ஆல்–இண்டியா ரிசர்ச் இன்ஸ்டிட்யூட் என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. தமிழகத்தின் சார்பிலே அங்கே சென்று படிப்பதற்கு 6 இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அந்த முறையிலே தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து ஆறு வெட்டர்னரி டாக்டர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி அவர்கள் அங்கே பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தித் தருவது கிடையாது. அதனுல் யாருக்கு நஷ்டம். நமக்குத்தான் நஷ்டம். நம்முடைய மாநிலத்திற்குத்தான் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதே நேரத்திலே மற்ற மாநிலங்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. வெட்டர்னரி டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அந்தப் பயிற்சியைப் பெறுவதற்கு அவர்களை அனுப்பக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானுல்—அவர்கள் படிப்பதற்கு முட்டுக்கட்டை போடாமல்—6 பேர்களை சீனியாரிடி பிரகாரம் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பி அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளச் செய்யவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திலே அப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திலும் ஆரம்பிக்கவில்லை, அங்கேயும் சென்று படிப்பதற்கு அனுமதிப்பதும் இல்லை என்று சொன்னுல் அது சரியல்ல.

கோழி வளர்ப்பதற்காக 2,500 ரூபாய் அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்கிருர்கள். அப்படிக் கடன் கொடுக்கும்பொழுது அங்கே போய் கோழி வாங்கு, இங்கே போய் தீனி வாங்கு என்று டெபுடி டைரக்டர் "கம்பல்" பண்ணுவது சரியல்ல. கடலூரிலே போய் கோழி வாங்கு என்று கும்பகோணத்துக்காரரிடம் சொன்னுல் அந்தக் கோழியை அவர் அங்கே வாங்கி இங்கே கொண்டு வருவதற்குள் செத்துவிடுகிறது. நாம் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தால் அவர்கள் அதை நல்ல முறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்கிருர்களா என்று பார்த்துக்கொள்வதுதான் பொறுப்பே தவிர அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களிடத்திலே போய் கோழி வாங்கு, தீனி வாங்கு என்று சொல்வது என்ருல் அது இந்த இலாகாவையே துஷ்பிரயோகம் செய்வதுதான், ஆகவே அதையெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மெட்ருஸ் சிடி, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள 100-வது வட்டத்திலே சாக்கடை வசதி கிடையாது, ரோடு வசதி கிடையாது, லைட்ஸ் கிடையாது. சென்னை நகரத்திலேயே இப்படிப் பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்ருல் நகர்ப்புறங்களுக்காக பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிருேம் என்று சொல்கிற நிலையிலே உள்ள நகரத்திலேயே இப்படி இருந்தால் மற்ற இடங்களிலே எப்படி இருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். கார்ப்பரேஷன் இருக்கிற இடத்திலேயே இப்படி பாதாள சாக்கடை வசதிகள் எல்லாம் இல்லையென்ருல் அது மிக மிகக் கொடுமையானது என்பதைத்

1973 மார்ச் 29] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்னை நகருக்கு தண்ணீர் வழங்கு வதற்காக இப்பொழுது 4 மெக்காலிக்கல் பில்டர்ஸ்-க்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, இப்பொழுது இரண்டு மெக்கா னிக்கல் பில்டர்கள் மூலம் சுத்தப்படுத்தப்பட்டு தண்ணீர் வழங்கப் படுகிறது. இது போதாது. இதன் காரணத்தினால் மஞ்சள் காமாலை நோய் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சாக்கடைத் தண்ணீர் குடிதண்ணீரில் கலந்துவிடுகிறது. மஞ்சள் காமாலை நோய் மிக மிகக் கொடுமையான நோய். எனவே, சரியாக சுத்தப்படுத்தித் தண்ணீரை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

வட சென்னையிலே கழிவு நீரை யெல்லாம் காசிமேடு பகுதியிலே கொண்டுபோய் கடலிலே கலக்குமாறு செய்து விட்டிருப்பதால், அங்கே நாற்றம் தாங்க முடியவில்லை. 10 வருடத்திற்கு முன்னாலே யிருந்தே அப்படி கழிவுநீரை தனியாக விடுவதற்கு ஒரு திட்டம் கார்ப்பரேஷனிடம் இருந்தது. ஆனால் கார்ப்பரேஷன் எந்த வேகத்திலே செல்கிறது என்பது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். சென்னை தலைநகரமாக இருக்கிறது. தலைநகரத்திலேயே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது என்றால் பிற மாவட்டங்களைப்பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். அன்னிய நாட்டினர் பல பேர்கள் இங்கே வருகின்றார்கள். அவர்கள் எல்லாம் என்ன நினைப்பார்கள்? சாக்கடை நீரை காசிமேடு பகுதியிலே கடலிலே கலக்க விடுவதால் அங்கே வசிப்பவர்களுக்கு மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது; மீன்கள் செத்து விடுகின்றன. எனவே அந்தச் சாக்கடை நீரையெல்லாம் பம்பிங் ஸ்டேஷன் போட்டு வேறு முறையிலே அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் நட வடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே அடையாறிலே ஒரு டோபிகானா வேண்டும் என்று வருடா வருடம் நான் கேட்டுக்கொண்டே இருக் கிறேன். நம்முடைய வீட்டு வசதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே 2, 3 ஆண்டுகளாகச் சொல்லியும் அவர்கள் கவனிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். அது பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். இப்படி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால்தானே அவர்கள் வாழமுடியும். அடையாறிலே ஒரு டோபிகானா விரைவிலே கட்டித்தரவேண்டும். அதைத் தவிர ஏற்கனவே சென்னை நகரிலே பல இடங்களிலே ஏற் படுத்தப்பட்ட டோபிகானாக்கள் எல்லாம் ஒழுங்காகச் செயல்பட வில்லை. அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்ஸ் பொறுத்தவரையில், பிஸினஸ் அட்மினிஸ்டிரேஷன், எம்.ஏ. பாலிடிக்ஸ், எம்.ஏ. ஹிஸ்டரி போன்ற கோர்ஸ்களுக்கு யூனிவர்சிடியிலே சீட் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. எம்.ஏ. பர்ஸ்ட் கிளாஸ் அதிலேயும் ஹை பர்ஸ்ட் கிளாஸில் தேறியவர்களுக்குத்தான் கொடுப்போம் என்று சொன்னால் அவர்கள் படிப்பதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவதாகத்தான் அர்த்தம். பர்ஸ்ட் கிளாஸில் தேறியவருக்கு பிஸினஸ் அட்மினிஸ்டிரேஷன் கோர்ஸில் சீட் கிடைக்கவில்லை. படிப்பதற்கு ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு நாம் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமேயொழிய அவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகம் கட்டுதிட்டங்களைப் போடுவது சரியல்ல.

இவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்துவதற்கு பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒன்றும் அதிகமாகச் செலவாகப் போவதில்லை. ரீசர்ச், சயின்டிபிக் ரீசர்ச் எல்லாம் இதிலே இல்லை. லேபொரட்டரி வசதிகள் எல்லாம் செய்துகொடுக்கக்கூடிய செலவுகள் எல்லாம் இதிலே கிடையாது. எனவே அதிகமான இடங்களை ஏற்படுத்தி இடங்கள் கொடுக்க வேண்டும். இதைத்தவிர சயன்ஸ் படித்தவர்களை எடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏன் சயின்ஸ் படித்தவர்கள் எம்.ஏ. பாலிட்டிக்ஸ், எம்.ஏ. ஹிஸ்டரி படிக்கக் கூடாதா? படித்தால் என்ன நஷ்டம் ஏற்படப்போகிறது? இப்படிச் செய்தால் தமிழர்கள் படிப்பதற்கு ஒரு பாலம், ஒரு முட்டுக்கட்டை போட்டுக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. எனவே அரசாங்கம் இதையெல்லாம் கவனித்து நல்லமுறையிலே செய்வதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குக் கிடைத்த நேரத்திலே இதைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Dr. H. V. HANDE: Hon. Deputy Speaker, Sir, on behalf of my party, I wish to offer a few remarks on the Appropriation Bill that is sought to be passed by the Hon. the Chief Minister.

For the past 30 days, we have passed several Demands and finally in the shape of the Appropriation Bill, the whole Budget is being placed before the House. I am afraid that in spite of the fact that during the last 30 days, we have mentioned a number of points and made a number of suggestions, the Hon. Chief Minister does not seem to have appreciated our criticism and does not seem to have made proper changes in the Appropriation Bill.

1973 மார்ச் 29] [Dr. H. V. Hande]

For instance, we have time and again on the floor of the House discussed the chaotic conditions prevailing in Tamil Nadu with regard to electricity. The other day, the Hon. Minister passed on the buck to the Central Government. There is constant throwing of responsibility between the State Government and the Central Government. The State Government is saying that the Central Government is responsible. The Central Government is telling that the State Government is responsible for the failure of electricity.

My point is that both the Central and State Governments have bungled. I would like to point out how this State has bungled. I am particularly concerned with the State. For instance, in the earlier Annual Plan for 1973–74, at page 136, it has been stated that this scheme envisages the installation of a fifth generating unit of 110 MW. at Ennore Thermal Station, which will raise the total insalled capacity to 450 MW. Under the heading 'Source', it has been mentioned that it is supposed to raise the total capacity to 450 MW. The scheme is to cost Rs. 1,685 lakhs. The Central Planning Commission have long ago accepted the scheme in principle and this Government commenced preliminary action in 1969–70 and they then indicated that the unit would be commissioned from 1973–74 and incurred a sum of Rs. 117 lakhs during 1970–72. After the sanction has been given and after the 'green signal' has been given by the Central Planning Commission, there has been a constant plea in the Cabinet that they are helpless and that the Central Government has to give the green signal and they have nothing to do with it. They have already allotted the amount and a sum of Rs. 117 lakhs has been incurred between 1970–72.

No expenditure is expected to be incurred during 1972–73, though a provision of Rs. 1,158 lakhs has been made in 1973–74. When this has been the position, why there was delay on the part of the State Government and the Cabinet in implementing the Scheme. There is too much of delay in implementing the Scheme. I think the Government are doing things in their own way. They are doing the work in a quixotic way.

I am very doubtful whether the Government would be able to spend the entire provision in the coming year and complete it by the end of 1973–74 as originally scheduled. Only a sum of

Rs. 117 lakhs has been spent. Not even 10 per cent of the amount has been spent. They have no schemes; also they have not drawn up any schemes. There is indication of it in the annual plan. They are totally silent. It is all verbiage here. They have not mentioned in specific terms, in the annual plan for 1973–74, the mode and source of procurement of machinery and equipment for the scheme. Not a word about that. From this it is clear that this Government had failed and not taken speedy action to complete this vital scheme. Therefore they have failed the public miserably.

Therefore my complaint against the Government is though it has been cleared by the Centre, they have not done their job properly. When was this cleared by the Planning Commission? Why is there delay? I would like to know the answer from the Hon. Chief Minister while he gives his reply to the debate to-day.

Then, Kundha Hydro-Electric Schemes. The source of my information is the annual plan for 1973–74, pages 136–137. To make it convenient for the Hon. Chief Minister, I have even jotted down the page numbers, it is 136–137. This scheme envisages the installation of a unit of 60 mw. in Power House III and another unit of 50 mw. in Power House IV, one 60 mw. and another 50 mw. in the Power Houses III and IV. This is extra.

The Fourth Plan provision for the scheme is Rs. 198 lakhs. This scheme was cleared by the Government of India and the preliminary works were taken up in 1969–70. Mr. Mathialagan may know better. Certain things were done when he was the Finance Minister. It was expected that the generating units would commence in 1973–74. But the latest indication is that procurement of machinery is still pending from Canada. There is no programme at all for getting the equipment from Canada. It is also indicated that there are no civil works of a major nature. It is highly regrettable that when the preliminary work was started in 1969–70, no expenditure has been incurred so far. Even though the preliminary work was started in 1969–70, no preliminary expenditure has been incurred so far on the scheme. Only a paltry sum of Rs. 50 lakhs has been provided in he Budget estimate for 1973–74. This is an eye-wash and an attempt to hoodwink us. No indication is given as to how it is going to be when the scheme is expected to be completed in 1973–74.

1973 மார்ச் 29] [Dr. H. V. Hande]

No machinery has been procured till now. It is strange. What is holding up the procurement of machinery? In this context I presume that the Government of India would have released the necessary foreign exchange since they have already approved the scheme. My accusation is that the State Government had been lethargic. If there is difficulty in getting clearance from the Centre, we can very well judge the performance of this Government in taking further action. This is the fiasco on the electricity front. When the Minister replied, he said in two voices and the Chief Minister also was present.

ஏன் இந்த மின்சாரத்தினுடைய உற்பத்தி குறைந்துவிட்டது என்று கேட்டால் குறையவில்லையே என்று சொல்லுகிறார் மேல்சபையிலே

Why do you imagine it has come down? He says because he did not get coal, he did not produce. Well, I would like to know what was the rated capacity and what was the quantum of electricity that was not produced on account of inadequacy of coal? They will never say it?

Very cleverly, intelligently, completely and fully they have withheld that information from the House. That is why I say there is chaos. What is the result? The result is lay-off. There is fantastic lay-off in the labour front. There will be lay-off in the agricultural front and there is going to be a crisis in that front also, in the shape of production crisis, in about two or three months' time.

This is the last day we can speak about this. Tomorrow we have a number of Bills and we cannot speak all these things then. This is the last occasion for us to speak. It is the last day and therefore I would like to refer to all these things. I would like to know what the Chief Minister is going to say. How he is going to promote agricultural production? These poor persons are suffering because of lay-off. There is a crisis in every sphere and every Member will have to encounter this as soon as he goes back to his constituency. We have been sitting here for about 30 days now and we have to face the people in our constituency, whether rural or industrial belt.

Then again, a number of times I have mentioned in this House about the Tamil Nadu Archives. I had written a letter to the Chief Secretary also. I had written, I think, letters to the Chief Minister also. I have raised some question also. But the ques-

tion has not come up here. I do not know who is responsible for it. I understand that it has been given clearance from our department. But there is bottleneck in every department and in a number of places.

The Hon. Chief Minister can find it out where all these things are held up. If I disclose the facts which I have, even a privilege issue can be brought against certain officials who are preventing this question coming up on the floor of this House. I have some information which I cannot disclose here. Mr. Diraviyam was made the One-Man Commission to enquire into the whole thing. It was brought to the notice of the Chief Minister that there has been a forgery and Rs. 18,000 has been involved and a particular official was responsible. But no action seems to have been taken The Director has been confirmed in his office and further awarded some benefits—Rs. 20,000 as car advance and G.P.F. advance of Rs. 4,000 and all sorts of conveniences have been given to him.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்</u> : மூன்று நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

<u>டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே</u> : எங்கள் பார்ட்டியில் ஒருவர் பேசவேண்டும். நிறைய விஷயம் இருக்கிறது. சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் முதலில் கொடுத்து விடுங்கள். அதுவும் செய்ய மாட்டேன் என்கிறீர்கள். எங்கள் பார்ட்டியில் ஒருவர் பெயர்தான் கொடுத்திருக்கிறோம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : If members of other parties consume the whole time, what to do?

<u>டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே</u> : இத்தனை நிமிஷம் பேசவேண்டு மென்று சொல்லிவிடுங்கள்.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்</u> : இந்தப் பேரவையில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகை தரப்படுகிறது என்பது தெரியும். நீங்கள் நாள் தவறாமல் பேசுகிறீர்கள். அப்ரோப் பிரியேஷன் பில், 15 நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

1973 மார்ச் 29]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நிறைய விஷயம் இருக்கிறது.

Then again, in spite of the answers given by the Hon. Minister yesterday, I was not at all absolutely satisfied with regard to the Housing Board purchase for Rs. 50 lakhs. I am totally dissatisfied. I would like to ask the questions to which the Hon. Chief Minister must give the answers. How is it an Arakkattalai gets this money? We have passed a legislation about all these endowments. We have to be careful and cautious about them. We have passed the Bill. How is it after passing the Bill by which these endowments were cut to size and shown their places, how is it this Arakkatalai gets Rs. 50 lakhs?

Question 2 is this. How is it one particular agency can get Rs. 50 lakhs? Question 3 is this. I saw a Gazette Notification, in Part II—Section 1, a poor man by name Munisami Gounder in some village nearby owned some land. For him, they have paid a small amount. The Social Welfare Department acquired lands under a notification by Government and the extent is 2.81 acres for a paltry sum. For a powerful man there is one law and for poor persons there seems to be another law. Why? Why this distinction must be made. That is one thing, for which I expect an answer from the Hon. Chief Minister.

Then again, in spite of the fact that almost the entire Tamil Nadu under the direction of Congress (O) and other parties in 120 places have demonstrated, in spite of the fact that lakhs and lakhs of people have given mahajars to the Hon. Chief Minister, what action has been taken on the petitions? Nothing. Lakhs and lakhs of people mobilised and they all came from different parts under great difficulty and presented before the Collectors petitions. What action has been taken? They have said :

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்து,
வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கு,
பொய் வழக்குப் போடாதே.
கூட்டுறவு இயக்கத்தைச் சீரழிக்காதே.
விவசாயிகளின் கோரிக்கையை நிறைவேற்று,
நெசவாளர் துயரத்தை நீக்க வழி செய்,
தொழிலாளர்களை பழி வாங்காதே,
மாணவர்களின் ரத்தத்தைக் குடிக்காதே,
மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தவறிய தமிழக அரசே வெளியேறு.

Clear out, get out, they say. You are unfit, you are not able to produce electricity.

முழுமை ஆக்கும் விழா என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறீர்கள். But the basic necessity of electricity, you are unable to produce. So many lakhs of people have given mahajars.

The moment I banged the Co-operation Minister, immediately he had tried to liquidate the entire society. His direct agents had interfered. What is the position now? The employees face retrenchment. I have a number of facts. On account of paucity of time I am not touching upon all of them.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசுகின்ற விஷயங்களை எல்லாத் தலைவர்களும் பேசுவதாக இருந்தால் மூன்று மணிக்குக்கூட முடியாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பத்து நிமிடம் கூட நான் எடுக்க வில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பதினைந்து நிமிடத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது. உங்கள் பேச்சு நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் நேரம் இல்லை. இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்து விடுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஐந்து நிமிடத்திற்கு மேல் எடுக்க வில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் நல்ல பேச்சாளர் பத்து நிமிடத்திலும் பேசலாம், இரண்டு நிமிடத்திலும் முடிக்கலாம்.

DR. H. V. HANDE : Lastly one point. We want to know one thing from the Hon. Chief Minister, and his ruling party. Are we going to have another Speaker or not?

That we would like to know. How long are they going to conduct this sort of thing? We want to know whether we are going to have another Speaker or this same thing will continue. On ஆறு மாதத்திற்குள் போய்விடுவோம், நமக்கு எதற்கு வம்பு என்று நினைக்கின்றீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்னை ஏன் இழுக் கிறீர்கள்

DR. H. V. HANDE : This is not against you, Sir.

1973 மார்ச் 29]

ஆளும் கட்சியிலே 178 பேர் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தமிழ்நாடே 178 பேர்தான் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு மேல் இருக்கமாட்டோம் என்று கருதுகிறாரா? ஆட்சி கவிழ்ந்து போகும், நமக்கு ஏன் வம்பு என்று நினைக்கிறாரா? சபாநாயகர் தேர்தல் கொண்டுவந்தால் ஆட்சி கவிழ்ந்துவிடும் என்று பயப்படு கிறாரா? 1976 வரை இப்படியே நீடித்துக் கொண்டுபோக வேண்டு மென்று கருதுகிறாரா? இதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்க வேண்டும். இன்றைக்குத்தான் கடைசி நாள், நாளைக்கு நாங்கள் பேச சான்ஸ் கிடையாது. ஆகவே, இன்றைக்கே இதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசுகிறபோது காட்டமாகப் பேசு கிறோம். இங்கேயும் பேசுகிறோம், வெளியேயும் பேசுகிறோம். ரொம்பக் காட்டமாகப் பேசினார் என்று இவரை (திரு. தங்கமணி) உள்ளே தள்ளி விட்டார்கள். இப்போது இன்னொரு முறையையும் கையாள்கிறார்கள். முதலமைச்சரைத் தாக்கி கடுமையாகப் பேசாதே என்று கடிதங்கள் எழுதுகிறார்கள். அதைப் பத்திரிகையில் போடு கிறார்கள். எனக்கு 75 கடிதங்களுக்கு மேல் வந்திருக்கின்றன.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Is it threatening letter or letter of appreciation.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு மாதிரி த்ரெட்டனிங் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். முதலமைச்சரைப் பற்றிக் கடுமையாகப் பேசக்கூடாது என்று எழுதுகிறார்கள். நான் பேசுவதை யார் தடுக்க முடியும்? ஜனநாயகத்தில் பேச்சுரிமை இல்லையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைப் போல் யாரோ கடிதம் எழுதினால் நாங்கள் எப்படித் தடுக்க முடியும்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : உங்கள் பத்திரிகை, உங்கள் ஆட்கள், எனக்குச் சம்பந்தமே இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் "உங்கள் படத்தைப் போடுகிறேன்" என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். எந்தப் பத்திரிகையில்? முரசொலிப் பத்திரிகையில் போட முடியும் என்ற உரிமை இருக்கிறது அவர்களுக்கு. இந்த மாதிரிக் கடிதங்கள் எழுதி எங்களை ஒன்றும் மிரட்ட முடியாது. நாங்கள் முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களை அரசியல் ரீதியாகக்

கடுமையாக இந்த மன்றத்திலும் சரி, வெளியிலும் சரி, கண்டிப்போம், எதிர்ப்போம், குறைகளை எடுத்துச் சொல்வோம். அதுதான் சிறந்த பணி.

மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதி அவர்களைக் கண்டித்து கடுமையாகப் பேசக்கூடாது என்று ஆயிரக்கணக்கான கடிதங்கள் எழுதினாலும் அந்த மிரட்டல்களுக்கெல்லாம் பயப்படப் போவதில்லை என்று ஆணித் தரமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது, இதிலே எவ்வளவோ காரியங்கள் சரியான வகையில் போடப்படவில்லை, பல விஷயங்கள் தவறாக இருக் கின்றன, இவ்வளவு சொன்னாலும் சிரித்துக் கொண்டே இருக் கிறார்கள். ப்ரூட் மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் நிறைவேற்ற முடியும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது, இதை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மிக முக்கியமான விவாதம் நடக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவின் பேரிலே அதிகமான நேரம் கிடைக்காத முறையில் நிலைமை ஏற் பட்டது உண்மையில் வருந்தத்தக்கதுதான். அடுத்த ஆண்டாவது இந்த மாதிரி விவாதம் நடக்கிறபோது விரிவான வகையில் குறிப் பிட்ட அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பேச அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்திலே கட்சித் தலைவர்கள் மாத்திரந்தான் பேசுவது வழக்கம். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாங்கள் காலையில் இந்த நிகழ்ச்சியை முடித்துவிட்டு பிற்பகலில் மேலவையிலே நடக்கக்கூடிய விவாதங்களுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் 2 மணி, $2\frac{1}{2}$ மணி என்று கூட்டிக்கொண்டே போனால் இங்கே பதில் கூறி முடித்துவிட்டு பிறகு அங்கு இரவு 7 மணி 8 மணி வரை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று பதில் சொல்ல வேண்டியிருக் கிறது. ஆகவே, இனிமேல் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் இவ்வளவு நேரம் என்று ஒதுக்கிவிடுங்கள். முதலிலே நாலைந்து பெயரைக் கொடுத்து விட்டு பிறகு பெயர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டே போய்விடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு தலைவர்கள் பேசுகிறார்கள். இப்படியே இரண்டு மணி வரை ஆகிவிடுகிறது.

1973 மார்ச் 29]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நாடாளுமன்றத்தில் ஃபிைனன்ஷியல் பில் என்றால் அதன்பேரில் எதையும் பேசலாம். அதுதான் இங்கே அப்ரோபிரியேஷன் பில். அப்ரோப்பிரியேஷன் பில்லுக்கு இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கினால் என்ன? (குறுக்கீடு) பிசனஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இருக்கிறது என்று தெரியும். ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். டிமாண்ட்ஸ் பற்றி ஒரு மாத காலம் விவாதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். கேரளாவில் இன்னும் வோட் ஆன் அக்கவுண்ட் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஏன் ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முடிக்கவேண்டும், ஏப்ரல் 30-ம் தேதி வரை ஏன் விவாதிக்கக்கூடாது? பல விஷயங்களைப் பற்றியும் இதிலே பேச வேண்டும். இதிலே நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்தி நேரத்திற்குத் தகுந்தபடி பேச வேண்டுமென்ற நிலை இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏற்கனவே, ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு அறக்கட்டளைக்கு அதுவும் ஒரு ஏக போக முதலாளிக்குச் சொந்தமான, தனிப்பட்டவருக்கு 22 ஏக்கர் நிலத்திற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் அந்தப் பகுதி சென்னை நகரத்திலிருந்து ஒதுங்கிய பகுதி. அதுவும் பற்றி சட்டமன்றத்தில் இரண்டு மூன்று தடவை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கேள்வி கேட்டதற்குப் பதிலும் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, அது சம்பந்தமாக குறைந்த அளவு விசாரணையாவது நடத்த வேண்டுமென்று கூறி அதற்கு மேல் சொல்ல விரும்பவில்லை.

கிட்டத்தட்ட 526 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய ஏற்கனவே ஒட்டளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒட்டளித்த பணத்தை எல்லாம் முறையாக செலவழிக்க வேண்டுமென்பது பற்றிய கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில்தான் இந்த அப்ரோப்ரியேஷன் பில் வந்திருக்கிறது என்பதைத் தாங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். இதிலே பேசும்போது சில இலாகாக்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சேல்ஸ் டாக்ஸ் இலாகாவிற்கு 3 கோடி 11 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். அந்த இலாகா எந்த ஒரு வியாபாரியும் டாக்ஸ் எவேஷன் செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதிலே அரசை விட நான் உறுதியாக இருக்கக்கூடியவன். அந்த மாதிரி ரெய்டு நடந்து பெரிய அதிகாரியே ஒருவர் பெயரில் நடவடிக்கை எடுக்க

வேண்டுமென்று சொன்ன பிறகும் அவரை டெம்பரரியாக ப்ரோமோஷன் கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். விவரங்களை வைத்திருக்கிறேன், தனியாக அமைச்சரவர்களிடத்தில் கூறுகிறேன். அந்த மாதிரி நிலைமை வந்தால் எப்படி நம்பிக்கை ஏற்படும்? அந்த டிப்பார்ட்மென்ட் ரெக்கார்ட்ஸ் பூராவும் ஏதோ ஒரு இடத்தில் மறைத்து வைத்து விட்டார்கள். விஜிலென்சும் குற்றச்சாட்டு கூறியிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஜி.ஓ. எண் 38264/ஆர்/பி2/71-பி டேட்டெட் 2—2—1972. இந்த உத்தரவைப் பாருங்கள். இதன் அடிப்படையில் அது நடக்கிறதா என்பதை நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எனக்கு அதிகாரியின் பேரில் விருப்போ, வெறுப்போ கிடையாது. விஜிலென்ஸ் போட்ட உத்தரவு மீறப்படுகிறது என்றுதான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இது என்னுடைய இலாகாவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் முதமைச்சரிடம் முழுவிவரம் இருக்காது என்ற நிலையில் நான் பதில் சொல்லுவதற்காகத் தலையிடுகிறேன். விஜிலென்சில் அவருக்கு எந்தவித ப்ரோமோஷனும் கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கவில்லை. விஜிலென்சுக்கு ரெபர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது தற்காலிகமாக ப்ரோமோஷன் கொடுப்பதைத் தடுக்க வேண்டாம் என்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் தண்டனை கொடுக்கப்படும் வரையில் வருகின்ற ப்ரோமோனைக் கொடுக்கலாம் என்ற முறையில் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: The Director of Vigilance has clearly stated not to promote him pending action.
என்று எங்களுக்குக் கிடைத்த குறிப்பில் இருக்கிறது.

அப்படியிருக்கும்போது ப்ரமோஷன், டெம்பரரியோ அல்லது பரமெனென்டோ வந்திருக்கிறது என்பதுதான் என் குற்றச்சாட்டு.

அடுத்தாற்போல், உள்ளாட்சித் துறை இருக்கிறது. பெருமளவிற்கு அதிகாரம் இல்லை. அதிகாரமில்லாத உள்ளாட்சித் துறை அதிகமான அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு விபரீதமான நிலையை பரமக்குடியில் உருவாக்கி வைத்திருக்கிறது. கமிஷனர் என்ன செய்தார்? ஒரு பலசரக்குக் கடைக்காரர் கொடுக்கவேண்டிய ஒரு சிறிய தொகைக்காக, பத்து ரூபாய்க்காக, முனிசிபாலிட்டிக்கு வர வேண்டிய பாக்கியை வசூலித்த முறையில் நகரத்தை அல்லோலகல்

1973 மார்ச் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

லோலப் படுத்தியிருக்கிறுர்கள். கண்டிப்பாக இது விசாரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். போலீசை வைத்து ஏதாவது செய்திருக்கலாம். முனிசிபல் சிப்பந்திகளை கொண்டு போய் கடைக்குள் புக வைத்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்து ஊரில் ஒரு ஹர்த்தால் போன்றவை நடந்து 48 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறுர்கள்.

இன்று காலைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 48 பேர்களை ஜாமினில் விடக்கூடாது என்ற நிலை வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. கமிஷனர் செய்த ஒரு தவறு காரணமாக இவ்வளவு விபரீதமான ப்ரீச் ஆப் லா அண்டு ஆர்டர் நிலை ஏற்பட்டு ஊரில் ஒரு பதட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் நிலை வந்திருக்கிறது. ஆகவே கமிஷனர் களுக்கு நல்ல டயரக்டீவ்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியான நிலைமைகளை உண்டாக்கக் கூடாது என்று சொல்லவேண்டும்.

நேற்று இதுபற்றி அனந்தநாயகி அவர்கள் விவரங்கள் சொன்னுர்கள். மதுவிலக்கு சரியா இல்லையா என்ற வாதத்திற்குள் நான் போகவில்லை. முதல் ஆண்டில் கள்ளுக்கடைகள், சாராயக் கடைகள் இவற்றினை ஏலத்தில் எடுத்து லாபம் கிடைத்ததில் இப்போது ஐந்து மடங்கு அதிகமாக எடுத்து கடைசியில் முடியாத நிலையில் இருப்பதைத் தெரிந்து ரீ ஆக்ஷனுக்குக் கொண்டுவந்திருக் கிறுர்கள். அப்படி வரும்போது ஏற்கனவே கொடுத்த அட்வான்ஸ் பணத்தைப் பிடித்தால் போதும், அரியேர்ஸ் என்று ரிக்கவர் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னுர்கள். அதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர் களும் கருத்து தெரிவித்தார்கள். உண்மையில் பாதிக்கப்பட்டவர் களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும், எக்ஸைஸ்-யைப் பொறுத்தவரை யில், காப்பிட்டல் அவுட்லே ஆன் இன்டஸ்ரியல் டெவலப்மென்ட், $13\frac{1}{2}$ கோடி போட்டிருக்கிறுர்கள். இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மென்ட் என்று வரும்போது ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். மிக முக்கிய மான சர்க்கரை ஆலைகளை ஏன் அரசு ஏற்று நடத்தவில்லை அதற்கு மத்திய அரசிலிருந்து ஏதாவது தடங்கல் இருக்கிறதா? யூ.பி. அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டார்கள். மத்திய அரசு கண்டிப்பாக நீங்கள் வேண்டுமென்றுல் சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்று நடத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறுர்கள். அவர்கள் ஏற்று நடத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதில் பட்ஜெட் காலத்தில் இல்லாவிட்டாலும் அடுத்தாற்போல் செய்வதற்கும் தடை இல்லை. எனவே, இந்த மாதிரியான தொழில் களை அரசே ஏற்று நடத்தவேண்டும். அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 மார்ச் 29

பின்னர், டான்ஸி, பத்தமடையில் உள்ள வுட் வொர்க்கிங் யூனிட் க்ளோஸாகிவிட்டது. 32 பேர்களில் 12 பேர்கள் ஊஸ்டாகியிருக்கிறார்கள். 20 பேர்களை கப்பலூருக்கு டிரான்ஸ்பர் செய்திருக்கிறார்கள். நாகர்கோவிலில் 42 க்ளோஸாகியிருக்கிறது. மதுரையில் இரண்டு யூனிட்ஸ் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் 39 பேர்கள் என்றால் ஸ்டாப் 14. ஸ்டாப்க்கு செலவு ரூ. 5,000. பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 5,800. எட்டு டி.எம்.-ஸ் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் டீ.ஏ. ரூ. 6,000. ஆறு பேர்கள் மதராஸ் யூனிட்டில் இருக்கிறார்கள். திருச்சி, மேட்டூர், அம்பத்தூர், கிண்டி போன்ற பெரிய இடங்களில் கண்டிப்பாக டி.எம்.-ஸ் போடலாம். ஆனால் ஸீனியர் சூப்பரின்டென்டென்ட்ஸைத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள்.

டான்ஸி நிர்வாகத்தை தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து வேலைமுறைகளை மாற்றியமைக்கவேண்டும். ஏற்கனவே 64 யூனிட்ஸ் இருந்தன. இப்போது 59-ஆக குறைந்திருக்கிறது. அதில் சில ஊனங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

இப்போது அரசைப் பொறுத்தவரையில் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டுமென்ற ஒரு போக்கு வந்திருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத் தக்கதாகும். ஏற்கனவே பி.டி. ஆசிரியர்கள் சம்பந்தமாக பல தடவைகள் பேசியாகிவிட்டது. அதைப் பற்றி இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை. பாலிடெக்னிக் மாணவர்கள் மறியல் செய்திருந்தார்கள். சிறையில் இருந்தார்கள். அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கலாம். விடுதலை செய்யும்போது மன்னிப்பு வாங்கிக்கொண்டு தான் விடுதலை செய்தோம் என்று கமிஷனர் அறிக்கை விடுகிறார்கள். When such a thing is done, let it be done with grace என்ற ஒரு பாயின்ட்டுக்காக வேண்டித்தான் சொல்கிறேன். இல்லை என்றால் அவர்கள்மீது கேஸ் போடுங்கள், ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்கள் என்று தண்டியுங்கள், பரவாயில்லை. உணர்ச்சியுள்ளவர்கள், மாணவர்கள். உணர்ச்சி வேகத்தில் காரியங்கள் செய்கிறார்கள். முடிந்த பிறகு அவர்கள் வீரச் செயல் குன்றிப்போகும் முறையில் அண்டர்டேக்கிங் கொடுக்கவேண்டும் என்ற போக்கு சரியல்ல.

பின்னர், தனிப்பட்ட ஒரு விஷயம். இதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போலீஸ் இலாகா மூலம் விசாரிப்பது நல்லது. எனக்கு ஒரு மகஜர் வந்தது. 19—2—1973-இல் திருமலாபுரம் ஸ்டேஷனில் மத்தியானம் 12 மணிக்கு ஆறு பேர்களும், ஒரு பெண்ணும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இவர்கள் ஏழு பேர்களையும் கைது செய்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் சப்-

இன்ஸ்பெக்டர் வந்திருக்கிறார். வந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தன் நிலையில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பெண்ணை தனியாக வைத்திருந்து காலை நான்கு மணிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மறு நாள் உத்தமபாளையம் சப்-மாஜிஸ்ரேட் கோர்ட்டில் ஆறு பேர்கள் மட்டும் ரிமான்ட்க்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த விவரம் தவறாக இருந்தால் நான் சந்தோஷப் படுவேன். இதைச் சொன்னவர் பொறுப்புள்ளவர். ஒரு இளம் பெண்ணை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்திருந்து என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியாது. காலை 4 மணிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படி அனுப்பிவிட்டு மற்ற மீதி உள்ளவர்களை ரிமான்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண் ராத்திரி பூராவும் அழுதுகொண்டிருந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இளம் பெண்களை கைது செய்து அங்குள்ள அதிகாரிகள் தவறாக நடக்கிறார்கள் என்பதுதான் இதிலிருந்து தெரிகிறது. இந்தத் தகவல் தவறு என்றால் நான் சந்தோஷப்படுவேன். ரொம்பப் பொறுப்புள்ளவர் இந்த விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதுபற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்தால் மற்றயிடங்களில் அப்படி நடக்காத ஒரு நிலை ஏற்படும் என்பதற்காகத்தான் இந்த விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். இதுமாதிரி சில இலாகாக்களில் ஏற்படுகின்றன.

இரவுக் காவலாளர் ஒரு தொழிலாளி. அவர் இறந்துபோய் விட்டார். அவருக்கு கொடுக்கவேண்டிய பணிக்கொடையை கொடுக்க மதுரை அக்ரிகல்ச்சரல் டிப்பார்ட்மெண்டில் இருந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. அந்தோனி அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு ஒ.மு.கி.யூ. எண் 308919/72/28—9—1972—இறந்தவரின் விதவைகளுக்கு ஏன் அந்தப் பணிக்கொடையைக் கொடுக்கவில்லை? கண்டிப்பாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அந்த விதவைகள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி நான்காம் தர சிப்பந்திகள் திடீரென்று காலமானால், ஆக்ஸிடென்டில் இறந்து போனால், அவர்களின் வாரிசுகளுக்கு, விதவைகளுக்கு, பணம் கொடுப்பதில் ரொம்பவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. காலதாமதம் இல்லை என்றால் வேறு என்ன? ஒருசமயம் அவர் இறந்துபோகவில்லை என்று சொன்னால் வேறு ஏதாவது வேலையில் வைத்துக்கொண்டு ஏதாவது செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அது ஊழல் விஷயம். ஆகவே இதுகுறித்து பரிசீலிக்கவேண்டும்,

இறுதியாக, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் உணவுப் பொருள் மொத்த வியாபாரத்தை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவதாக இருக்கிறதா இல்லையா? ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று மத்திய அரசு கொள்கை வெளியிட்டு பெரிய பெரிய வியாபாரிகள் எல்லாம் வேலைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள் நாடு பூராவிலும். நாங்கள் அவர்களை ஆதரிக்கவில்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இதுபற்றி உறுதியான முடிவினை எடுத்துவிட்டோமா? பல இடங்களில் உறுதியான முடிவு எடுக்காமல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். இப்போது கூட எப்.ஸி.ஐ. போன்ற கார்ப்பரேஷன்தான் கேரளாவில் நெல் கொள்முதல் நடத்துகிறார்கள். நாங்கள் இதுபற்றி பெரிய பிரசாரம் எல்லாம் செய்து கடைசியாக அச்சுத மேனன் சர்க்காரில் கொண்டு வந்தோம்.
பி.ப. 1-00 அதேமாதிரி இங்கும் எப்.ஸி.ஐ. மூலம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டோம். இங்கு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு கிடைத்த விவரம், பழைய நிலையே திரும்ப வந்துவிட்டது. எந்த 52 பேர்கள், 52 லைசென்ஸ் தாரர்கள் கொள்முதல் செய்து அதன் மூலம் ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று இச்சபையில் மணலி உட்பட பலர் சொன்னார்களோ அதே விவகாரம் மறுபடியும் திரும்பி வந்திருக்கிறது. மீண்டும் அதே 44 பேர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து அவர்களே கொள்முதல் செய்வது என்றால் இந்த அரசின் நிலைதான் என்ன? ஏற்கெனவே மொத்த வியாபாரத்தை அரசு ஏற்று நடத்துவதற்காக கார்ப்பரேஷன் அமைக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது கார்ப்பரேஷன் வந்த பின்னும் பழைய நிலைமையே இருக்கிறது. அந்த 44 பேருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் போக்கு இருக்குமானால் இன்று நாட்டில் உற்பத்தி அதிகமானாலும் கூட அந்த நிலைமை மாறவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: 44 பேர், 44 பேர் என்று அடிக்கடி அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் யாரை இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். 44 பேருக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறோம் அதைச் சொல்கிறார்களா? தயவு செய்து விவரமாகச் சொன்னால் பதில் சொல்ல வசதியாக இருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: விவரமாகத்தான் சொன்னேன். எங்களுடைய கொள்கை எப்.சி.ஐ. மூலமாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்பது. இங்கே சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகச்

செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்போது எனக்குக் கிடைத்து இருக்கும் குறிப்பின் படி நிலைமை என்னவென்றால், சில மில்லர்களுக்கு கொள்முதல் செய்ய லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கொள்முதல் செய்வதற்கு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு என்று ஏஜென்டுகள் இருக்கிறார்கள். அதை ரத்து செய்யவில்லை. ரத்து செய்ததாகவும் இந்த அவையில் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு என்று நியமிக்கப்பட்ட ஏஜென்டுகள் இருக்கிறார்கள். தவறு செய்த ஏஜென்டுகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, ரத்து செய்து இருக்கிறோம். தவறு செய்யாது இருந்த ஏஜென்டுகளை தொடர்ந்து வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அப்படியானால் பழைய விவகாரமே நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஏஜென்டுகள் என்பது இன்று நேற்றல்ல. சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்ட் தமிழ்நாட்டில் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அன்றிலிருந்து ஏஜென்டுகள் இருக்கிறார்கள். ஏஜென்டுகள் தவறு செய்தால் அவர்களைச் சட்டப்படி நீக்கலாம். தவறு செய்யாதவர்கள் ஏஜென்டுகளாக தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். புதிதாக யாராவது ஏஜென்டுகளாக வேண்டுமென்று கேட்டால் அவற்றைப் பரிசீலித்து ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஏஜென்டுகள் இருக்கிறார்கள். என்று விவரம் தரப்பட்டதற்கு நன்றி. ஏஜென்டுகள் போய்விட்டார்கள் என்று நினைத்திருந்தேன். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் வந்த பின்னாலும் அரசு இதை வைத்திருக்க வேண்டுமா? நாம் "ரிவர்ஸ் டைரக்ஷனில்" போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதிக நேரத்தை நான் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. ஓரிரு விஷயங்களைப் பற்றி நான் சொல்லி விட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள நினைக்கிறேன்.

ரசாயன உர வினியோகம்பற்றி கேட்கும்போதெல்லாம் தேவை இவ்வளவு இருக்கிறது; அதற்குத் தகுந்தபடி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்களே தவிர, கிடைத்த ரசாயன உரத்தை ஒழுங்கான

முறையில் வினியோகிக்கிறுர்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. பாரி கம்பெனி, ஷா வாலேஸ் ஆகியவர்களே ஏஜெண்ட்டுகளாக வைப்பதில் அர்த்தம் என்ன. அதைச் செய்யாமல், இதைச் செய்ய முடியாதா என்று தெரியவேண்டும். வினியோகம் பரிபூர்ணமாக சர்க்கார் பொறுப்பில் இருக்கவேண்டும். அந்த வினியோகப் பொறுப்பு இப்படி ஓரிருவர் கையில் இருப்பதால் தான் இந்தத் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்ற உண்மையை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதே சர்க்கரையைப் பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே 25,000 டன் மாநிலம் முழுவதிலும் உற்பத்தியாகிறது என்று சொல்கிறுர்கள். இந்த 25,000 டன்னில் ஒரு 70 சத விகிதம் லெவியாகப் போய்விடுகிறது. மொத்தம் 30 சதமானம் வெளியில் விற்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறுர்கள். பீகாரில் கொஞ்சம் கூடக்குறைவு இருக்கலாம். 8,000 டன் சர்க்கரை நமக்குத் தரப் பட்டிருக்கிறது. அது சரியான முறையில் வினியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. நான் கூட சென்ற ஆண்டு ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதத்தில் இந்த அவையில் கேள்வி கேட்டிருக்கிறேன். அப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது சர்க்கரை சரியான முறையில் கோவாபரேடிவ் மூலமாகவும் வினியோகிக்கப்படவில்லே, அரசாங்க மூலமும் வினியோகிக்கப்படவில்லே, இதே அவையில் அந்த பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வினியோகிப்பதறகாக நமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சர்க்கரையின் கதி என்ன என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு. மன்னே ப. நாராயணசாமி:</u> சர்க்கரை வினியோகத்தை பற்றிச் சும்மா இங்கே அடிக்கடி பேசிக்கொண்டிருக்கிறுர்கள். மத்திய சர்க்கார் 25,000 டன்னேயும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறுர்கள். நமக்கு 9,000 டன்தான் ஒதுக்குகிறுர்கள் என்று சொல்கிறோம். அதற்கு ஒன்றும் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறீர்கள். இங்கே கொடுக்கப்பட்டதில் வினியோகம் சரியாக இருக்கிறதா என்று கேட்கிறுர்கள். எல்லோருக்கும், கார்டு கொடுத்து இருக்கிறோம். சர்க்கரை ஏழை எளியவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வகையில் கார்டு கொடுத்திருக்கிறோம். நாம் 15,000 டன் வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறோம். அது கொடுக்கப்பட்டால் தட்டுப்பாடு இருக்காது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் கொஞ்சம் விவரம் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். 25,000 டன் இங்கே உற்பத்தி என்று சொன்னார்கள். அதில் 16,000 டன் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எடுத்துக்கொண்டு அதில் 9,000 டன் கொடுக்கிறார்கள். ஆக, 7,000 டன் மத்திய சர்க்காருக்குப் போய் விடுகிறது. அந்த 8,000 டன் லெவி இல்லாது இருக்கிறதே அதன் நிலைமை என்ன? அது எப்படி எங்கே போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் விளக்கிச் சொல்லிவிடுகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் தான் ஒவ்வொரு ஆலையிலும் எவ்வளவு உற்பத்தியாகிறது என்று கணக்கு வைத்து இருக்கிறது: மொத்த உற்பத்தியைப் பற்றி நமக்குத் தகவல் இல்லை. மொத்த உற்பத்தியில் தமிழ்நாட்டிற்கு இவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் 25,000 டன் உற்பத்தியானாலும் 9,000 டன் தான் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவையான அளவு கொடுக்கவில்லை என்று தான் நாம் குற்றம் சாட்டுகிறோம். மத்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு சர்க்கரையை ஒவ்வொரு ஆலையிலிருந்தும் ரிலீஸ் செய்கிறார்களோ அவ்வளவு தான் நாம் எடுத்துக் கொள்ளமுடியும். தமிழக அரசுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. மத்திய அரசு உத்தரவு போட்ட பிறகுதான் அவர்களிடமிருந்து நாம் சர்க்கரையை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்த 30 சதவீதம் தான் நமக்கு கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், 9,000 தான் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், அதாவது சரியாக வினியோகிக்கப்படுகிறதா, அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அது தவறு என்று மத்திய அமைச்சர் மோகன் தாரியா அவர்கள் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறை தோல்வி அடைந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் சென்ற மாநாட்டில் பேசுகிறபோது அதை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முழுவதும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி 70–30 என்று வைப்பது தவறு என்ற கருத்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அதை மோகன் தாரியா ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தோல்வி அடைந்து விட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் 6,000 டன்

கொடுத்தால் இந்தக் கோளாறு இருக்காது. ஏழை எளியவர்களுக்கு கார்டு கொடுத்து இருக்கிறோம். அவர்களுக்குத் தட்டுப்பாடு இல்லை. அவர்களுக்குக் கொடுத்த கார்டை அவர்கள் வேறு ஆட்களுக்கு விற்றுவிடுவதால் தான் இந்தத் தகராறு. உள்ளபடியே தமிழ் நாட்டில் தட்டுப்பாடு ஏழை எளிய மக்களைப் பொறுத்தவரையில் கிடையாது. கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஜீனி கிடைப்பதில் சங்கடம் இல்லை. நம்முடைய அரசின் கவனத்திற்கு வந்து இருப்பது வேறு வியாபாரம் செய்கிறவர்கள், விசேஷ நிகழ்ச்சிகளுக்கு தேவை உள்ளவர்கள் விஷயத்தில் தான் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. நாம் கேட்கும் அளவுக்குச் சர்க்கரை கொடுத்தால் கள்ள மார்க்கெட் இல்லாமல் செய்ய முடியும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஜீனி வினியோகத்தில் நாங்கள் உதவி செய்யத் தயார். 30 சதவிகிதம் எந்த விலைக்கு நமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு எப்படியோ நமக்குத் தெரியாது. சென்ற ஆண்டு வந்தது எப்படியென்றால் 60 சதவிகிதம் நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டது அது ஜனவரியில் வினியோகிக்கப்படவில்லை.........

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சென்ற ஆண்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு அப்படி ஏதாவது இருந்தால் தனிப்பட்ட விவாதம் வைத்துக்கொள்ளத் தயார். சென்ற ஆண்டு லெவி சர்க்கரை பூராவையும் எடுத்து சரியான முறையில் வினியோகித்து இருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஜனவரியில் நான் கேள்வி கேட்டபோது, நாங்கள் கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக வினியோகம் செய்ய இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக செய்யப்பட்டதா என்று கேட்டபோது அது கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக வினியோகிக்கப்படவில்லை என்ற மாதிரி பதில் வந்தது. இந்த ஆண்டில் நிலைமையைச் சொல்லவில்லை.

வினியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் வற்புறுத்த விரும்புவது—குற்றசாட்டு அல்ல—இங்கே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோருக்கும் போதுமான முறையில், எல்லோருக்கும் நிரவலாக பிரித்துக் கொடுக்கும் முறையில் உத்தரவிட வேண்டும். இதில் ஒன்றும் பெரிய குற்றச்சாட்டு கொண்டு வருவதற்கு இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 29] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். Daily Paper Reporters are to get passes in the City as in Madurai and Kerala.
நாங்கள் அது குறித்து ஒரு கடிதம் எழுதிக்கொடுத்து இருக்கிறோம். மதுரையில் பி.ஆர்.சி.யில் கொடுக்கிறார்கள். கேரளாவில் ஸ்டேட் பூராவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கே சென்னை நகரில் மட்டும் அவர்களுக்குப் பாஸ் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறோம். போன வருஷம் அந்த டிமாண்டில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் பேசுகிற போது அது ஒரளவுக்குப் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

ஆகவே, அது பரிசீலனையில் இருக்கிறதா, அரசு அதன் மேல் சீக்கிரமாக ஒரு முடிவு செய்வது நல்லது. அந்தக் கரஸ்பான்டென்ட் ஸ்க்கு பெரிய அளவுக்கு ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஆகவே, அந்த டெய்லி பேப்பர் ரிப்போர்ட்டர்ஸ்க்கு பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த எம்.ஏ.எம். அறக்கட்டளை சம்பந்தமாக ஒரு விசாரணை நடத்த ஏற்பாடு செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அடிக்கடி நண்பர் தங்கமணி அவர்கள் இதைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக் கிறார். அதை இப்பொழுதே விளக்கி விடுவது நல்லது என்று கருது கிறேன்.

சீலிங் எல்லாம் வந்தபிறகு அறக்கட்டளைகள் அப்படியே எப்படி இருக்க முடியுமென்று சொல்லப்பட்டது. சீலிங் என்பது விவசாய நிலங்களுக்கு மட்டும்தான். சென்ற ஆண்டே இந்தப் பிரச்னை எழுந் திருக்கிறது. நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும் நிலங்களுக்கு விலை மதிப்பு நில ஆர்ஜித சட்டத்தின் கீழ் நில ஆர்ஜித அலுவலர் நிர்ணயிக்கிறார். நேற்று எழுப்பிய பிரச்னை குறித்து விசாரித்தேன். அடையார் பகுதி யில், பங்களாக்கள் இருக்கும் பகுதியில், வீட்டு வசதி வாரியம் 400 கிரவுண்ட் இடத்தை நில ஆர்ஜிதம் செய்துள்ளது. கிரவுண்ட் ஒன்றுக்கு ரூ. 10,500 நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தின்படி நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்கு மேல் சட்டப்படி கொடுக்க வேண்டிய சோலேஷியம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சொலேஷியம் மொத்தத் தொகை ரூ. 6,56,690.89. இதன்படி கிரவுண்ட் ஒன்று ரூ. 1,675 ஆகின்றது. ஆக, நஷ்டஈடும் சட்டப்படி கொடுக்க வேண்டிய சொலேஷியம் தொகையும் சேர்த்து கிரவுண்ட் ஒன்றுக்கு ரூ. 12,075

ஆகிறது. அடையாறு பகுதியில் இந்த மதிப்பு அதிகம் என்று சொல்ல முடியாது. அடையாறு பகுதியில் பத்திரங்கள் பதிவு செய்வதற்காக ஸ்டாம்ப் சட்டத்தின் கீழ் வருவாய் வாரியம் வழங்கிய உத்திரவுபடி நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை கிரவுண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 10,000 வரை உள்ளது. மேலும் நாம் இந்த இடத்தை எடுத்து பிளாட் செய்து விற்றதில் கிரவுண்ட் ஒன்று ரூ. 18,100 வரை விற்றிருக்கிறோம். நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அறக்கட்டளை நிறுவனம். இந்த நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை போதாதென்று நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்து உள்ளார்கள். அது விசாரணையில் இருக்கின்றது.

THIRUMATHI T. N. ANANTHANAYAKI : Sir, may I know the value of the land as per Urban Land Tax Act?

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Chief Minister has given the reply but one particular information is lacking. We want the entire file relating to the transction to be placed at our disposal. அர்பன் லேண்ட் டேக்ஸ் எவ்வளவு என்று தெரிய வேண்டும். அது கோட்டூர்தான்.
It is not Adyar. It is Kottur which is four furlongs away. அர்பன் லேண்ட் டேக்ஸ் என்ன ரேட் என்று சொல்லவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அடையாற்றிலிருந்து இரண்டு பர்லாங் தூரத்திலிருப்பதால் அது கோட்டூராகி விடாது. கோட்டூர் பகுதி என்று அதற்குப் பெயர் இருக்கலாம். மத்திய அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வீடு கூட அங்கேதான் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில்தான் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. பழைய கார்ப்பரேஷனில் அந்த இடம் ஏற்படுத்தப் பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எப்படிக் கட்டினரோ, எந்த வகையில் எந்த அடிப்படையில் கட்டினரோ, அதைப்பற்றி எல்லாம் இப்பொழுது நமக்கு கவலையில்லை. அதைப்பற்றி எல்லாம் ஆராயப்போனல் பல்வேறு நிலைமைகள் ஏற்படும். அந்த விஷயத்திற்குள் புகுந்தால் பல விஷயங்கள் வரும். I do not know under what circumstances it was purchased.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த விஷயம் பற்றி நேற்று ஒரு மணி நேரம் கேட்கப்பட்டது.

1973 மார்ச் 29]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் பத்து நிமிஷத்தில் முடித்தால் நல்லதாகவிருக்கும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, எப்படி முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கனவே உங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர் பேசியிருக்கிறார். 12 நிமிஷம் பேசுங்கள். சரியாக ஒரு மணி 25 நிமிஷத்திற்கு முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நீங்கள் சொல்வது சரியல்ல. ஒவ்வொரு கட்சித் தலைவருக்கும் அரை மணி நேரம் கொடுத்து வருகிறீர்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, yesterday I got only five minutes. If this practice is continued, I do not want to speak at all.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் என்னுடைய அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன் படுத்தக் கூடியவனல்ல. இப்பொழுது இரண்டு நிமிஷம் வீணாகிவிட்டது. நீங்கள் பேசலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, எதற்கெடுத்தாலும் ரேஷன், மின்சாரத்திற்கு ரேஷன், சினிமா கொட்டகையில் ரேஷன், சர்க்கரையில் ரேஷன், ஒலி பெருக்கியில் பத்து மணி வரையில்தான் இரவில் பேசவேண்டும் என்று ரேஷன், கடைசியாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வந்துள்ள இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதாவின் மீது பேசுவதற்குக் கூட ரேஷன் முறையில்தான் பேச வேண்டும் என்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதில் யாரையும் குறை சொல்ல முடியாது. என்னையோ முதலமைச்சர் அவர்களையோ குறை சொல்வது சரியாகாது. பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி கூடித்தான் இந்த விதமான முடிவு எடுக்கின்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அவர் ஒவ்வொரு நாளும் 12½ மணிக்கு மேல் தான் சபைக்கு வருகிறார். அதற்கு முன்னால் யார் யார் எவ்வளவு நேரம் பேசினார் என்பது

அவருக்குத் தெரியாது. அவர் வந்ததற்குப் பின்னால் தனக்கு இவ்வளவு நேரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார். நேற்று நான் பேச நேரமில்லை. நானும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் 15 நிமிஷத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் 40 நிமிடம் பேசியிருக்கிறார்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இதிலே யாரையும் குறை சொல்லவில்லை. இன்றையதினம் இந்த அவையில் பேசுவதில் ரேஷன் இருப்பதால் பல முக்கியமான விஷயங்களை எடுத்துக் கூற முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. மற்ற மாநிலங்களிலே எல்லாம் சட்ட மன்றம் 40 நாட்கள், 50 நாட்கள் நடைபெறுகின்றன. நான் 12 மணிக்கு மேல் வந்தேன் என்பது உண்மை ஆனால் ஒரு உறுப்பினர் எப்பொழுது வருகிறார், வருகிறாரா இல்லையா என்பது பெரிய விஷயமல்ல. ஒவ்வொரு கட்சியும் சபையில் தனது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த முறை இருக்குமானால் அவர்கள் எப்படி எடுத்துச் சொல்ல முடியும். 450 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு-செலவு திட்டம் தீட்டுகிறது இந்த அரசாங்கம். ஒரு கட்சியிடம் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் கட்சியினுடைய ஆட்சி போடப்பட்ட திட்டங்களை சரிவர நிறைவேற்றுகிறதா என்று கண்காணிப்பது எதிர்க்கட்சிகளுடைய பொறுப்பு. எங்களுடைய எண்ணங்களைக் கேட்கின்ற அளவுக்குக்கூட பொறுமையில்லை என்று சொன்னால், இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற அவல நிலைமையைத்தான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறதே தவிர யாரையும் குறை கூறவில்லை.

ஒரு உறுப்பினர்: இந்தச் சபையை இன்னும் 15 நாட்களுக்கு அதிகப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதற்கு நீங்கள்தான் பொறுப்பு. நேரம் குறிப்பிட்டது நீங்கள்தான். பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் எல்லாக் கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களாகச் செய்த முடிவுதான்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அதிலே ஒன்றும் தவறில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட முடிவின்படி தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதில் உங்களுக்கும் சங்கடம். எனக்கும் சங்கடமாகத்

தான் இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்ளுக்கு அதிக நேரம் கொடுத்து விடுகிறார் என்ற குறை சொல்லிவிடாமல் இருப்பதற்காக அவர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்காமல் பார்த்து வருகிறேன். இதற்கெல்லாம் பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டிதான் பொறுப்பு. அந்தக் கமிட்டியில் மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் என்ன சொல்கின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டுத்தான் நான் முடிவு செய்கிறேன். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் எவ்வளவு நேரம், ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் எவ்வளவு நேரம் என்று ஆலோசிக்கப்பட்டு முடிவு எடுக்கப்படுகிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் ஒத்துக் கொண்டபடி, ஒவ்வொரு கட்சி தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் எவ்வளவு நேரம் என்று தீர்மானித்தபடி நடக்கவில்லை. அப்படி நடந்திருந்தால் இப்படி வந்திருக்காது. அதற்கு யார் பொறுப்பு? தீர்மானிக்கப்பட்டபடி ஸ்டிர்க்ட்டாக நடந்திருந்தால் சரியாக இருந்திருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே என்னுடைய பேச்சைக் குறித்துச் சொல்கிறார் என்று கருதுகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சி எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொண்டது, அம்மையார் கட்சி எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக் கொண்டது என்று அவர்களுக்கே தெரியும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் கூட அம்மையார் அவர்கள் மட்டும் நாற்பது நிமிஷம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தின் செல்லப்பிள்ளை என்று கூட பெருமையாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த மானியத்தில் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உரிய நேரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது உண்மை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, நான் இந்த ஒரு நாள்தான் பேசினேன். எத்தனையோ நாட்களில் நான் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, தலைவர் அவர்கள் மணி அடித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார். நேற்று ஒரு நாள்தான், ஆறு தடவை குறுக்கீடு ஏற்பட்டதால் அவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. பின்னால் இருக்கிறவர்களுக்கு டைம் கிடைப்பது ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, பின் வரிசையில் உள்ளவர்கள் முன் வரிசைக்கு வருமாறு நான் அழைக்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவரவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலே 465 கோடி ரூபாய்க்குமேல் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் பொதுப்படையாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பார்க்கின்றபோது, என்னென்ன செலவுகளைச் செய்தார்கள். எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறார்கள் என்பவைகளை எல்லாம் பார்த்து பொதுவான ஒரு அளவுகோலை வைத்து மூன்று கோணங்களின் அடிப்படையில் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த 465 கோடி ரூபாயை அந்த மூன்று கோணங்களின் அடிப்படையில் பார்த்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்து—எனக்குக் கூட அல்ல—அவரது மனசாட்சிக்கு தக்க பதில் சொல்வது அவரது கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று நாட்டு மக்கள் இந்த அரசிடத்திலே பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அந்த பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற இந்த அரசாங்கம் இந்த நாட்டு மக்களின் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களின் வறுமையைப் போக்கிட வேண்டும்; அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும்; அவர்கள் வருவாயை அதிகரிக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய செல்வந்தர்கள்—அவர்கள் சேமித்து வைத்திருக்கின்ற செல்வக் குவியல் தகர்க்கப்பட வேண்டும்.

முதலாவதாக இந்த 465 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டிலே இந்த நாட்டின் சாதாரண ஏழை எளிய மக்களின் விவகாரம் என்ன ஆயிற்று என்று சொல்லப்படவில்லை. ஏற்கெனவே வளர்ந்திருக்கிற முதலாளிகள் ஏழை மக்களை சுரண்டி வாழ்கின்ற அவர்களின் ஏக போகத்தை தகர்க்க என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பது முதல் கேள்வி.

இரண்டாவதாக கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு—கள்ளங்கபடமற்ற மக்களுக்கு—நல்ல உடல் உறுதியோடு எங்கள் உடல் உழைப்புத் தருகிறோம் சமுதாயத்தின் மறுமலர்ச்சிக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு—வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க என்ன உத்தரவாதம் வைத்திருக்கிறார்கள்?

1973 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

"ரைட் டு ஒர்க்" என்று சொல்லக்கூடிய அந்த கோடிக்கணக்கான மக்களின் உரிமைக்கு இந்த மாநில அரசு எத்தகைய பாதுகாப்பை அளிக்கப்போகிறது என்பது இரண்டாவது கேள்வி.

மூன்றாவது கேள்வி, ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும், ஒவ்வொரு சாதாரண குழந்தைக்கும் வயோதிகருக்கும்—யாராக இருந்தாலும்—அத்தியாவசிய தேவையான பொருட்களின் விலைவாசியை இந்த அரசு எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தி இருக்கிறது? என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது என்பது. இந்த மூன்று கோணங்களிலே இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் இந்த நாட்டின் 4 கோடி மக்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்கின்ற அளவுக்கு இல்லை என்பதை திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அளவுகோலை மையமாக வைத்துப் பார்த்தால் இதிலே ஒரு விளிம்பைக் கூட தொடவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும்.

இந்த ஒரு மாத காலமாக நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களின் முன்னால் பல பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு கோட்டூர் பக்கத்திலே இருக்கிற ஒரு நிலத்தைப்பற்றிய புகார் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. 50 லட்சம் ரூபாய் அந்த நிலத்திற்குத் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இது ஒரு தாறுமாறான முறைகேடான செயல் என்று நம்முடைய உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். அதற்கு முதலமைச்சரவர்கள் விளக்கம் சொல்லவேண்டும். இதிலே ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டப் பிறகு தெளிவான விசாரணை செய்வதில் என்ன நஷ்டம் வந்துவிடப் போகிறது! அப்படி விசாரணை செய்வது குற்றமல்ல. அதற்கு ஒரு காரணத்தைச் சொன்னார்கள். 12,000 ரூபாய் இருக்கிறது; சுப்பிரமணியம் வீடு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கேதான் இருக்கிறது விவகாரம். அடையார் பக்கத்திலே அமைச்சர்கள் இருக்கிற இடத்திலே—அமைச்சர் மாதவன் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் எங்கள் கட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மதிப்பு 5,000 ரூபாய். அது 5,000 ரூபாய் இருக்குமானால் கோட்டூர் பக்கத்தில் சிதம்பரம் செட்டியார் அவர்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற நிலத்திற்கு 12,000 ரூபாய் எப்படி வரும் என்று சாதாரண மக்கள்கூடக் கேட்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலத்தின் மதிப்பு 5,000 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தபோதுதான்

அந்த நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20,000 ரூபாய்க்கு அந்த நிலத்தை மதிப்பிட்டு 5,000 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கலாம் என்று அவர்களே ஃபைலில் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இவ்வளவு ரூபாய் என்று ருஜூப் படுத்துவதற்காகப் பேசிவிட்டால் போதாது. இந்த மன்றத்திலே அதை ருஜூப்படுத்த வேண்டுமென்றால் அந்த ஃபைலை இங்கே கொண்டுவந்து காட்ட வேண்டும். 5,000 ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. சண்முகம் அவர்களுக்கு எம்.ஜி.ஆர், எங்களைவிட அத்தியந்த நண்பர் அல்லவா! அதனால் 5,000 ரூபாய்க்கு விட்டிருப்பார்கள். ஃபைலைப் பார்த்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். You must take responsibility.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The cat is out of the bag.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: யார் யார் என்ன செய்தார்கள் என்பது மன்றத்திற்குத் தெரியட்டும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அது 5,000 ரூபாயாக இருக்கும்போது இதற்கு 12,000 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். "அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸ்" என்ன முறையிலே நிர்ணயம் செய்கிறார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் சந்தடிச் சாக்கிலே கேட்டார்கள். அதை யாரும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். இதிலே தவறு நடந்திருக்கிறதா அல்லது லாண்ட் அக்விசிஷன் ஆக்டில் உள்ள குறைபாடா என்பது தெளிவாக இல்லை. இதில் இருக்கிற விவகாரங்களைப்பற்றி நான் நேற்று ஒரு பிரச்னையைக் கிளப்பினேன். அர்பன் லாண்ட் டாக்ஸைப்பற்றிக் கேட்டால் 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு வாங்கினோம்; 70 லட்சம் ரூபாய்க்குக் கொடுத்தோம்; 20 லட்சம் லாபம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அதற்குச் சரியான பதில் சொல்லவில்லை. நகரப்புறங்களிலே லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள் குடியிருக்க நிலம் இல்லாமல் இருக்கும்போது ஒருசில பணக்காரர்களுக்கு நகரப்புறங்களிலே இருக்கின்ற நிலங்களுக்கு—அர்பன் லாண்டுக்கு ஒரு சீலிங் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அது இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. லாண்ட் அக்விசிஷன் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். ஏக்கருக்கு 20,000 ரூபாய் என்று கொடுத்தோம், 20 லட்சம் ரூபாய் லாபம் என்று சொன்னார்கள் ஏதோ பெரிய வியாபாரிகளைப் போல பெரிய வணிகர்களைப் போல 20 லட்சம் லாபம் பெற்றோம் என்று சொல்கிறார்கள். லாண்ட் சீலிங்

1973 மார்ச் 29] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஆக்ட் வந்திருக்குமானால், நகரப்புறச் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு விதிக்கும் சட்டம் வந்திருக்குமானால் ஏழை எளிய மக்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி கிடைத்திருக்கும். இப்போது அது இல்லாமல் போய் விட்டது.

விலைவாசிக் கட்டுப்பாட்டிலே இந்த அரசு தோல்வி அடைந்திருக்கிறது. 35 லட்சம் டன் விளைந்த காலத்தில் படியரிசித் திட்டம் இருந்தது. இப்போது 55 லட்சம் டன் வந்த பிறகு உரிய பணத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை ; பொருட்களின் விலை குறையவில்லை. அதற்கெல்லாம் உரிய காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டும்; தெளிவான பதில் சொல்ல வேண்டும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமானால் உணவு தானிய வர்த்தகத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டது என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரும் முடியப் போகிறது. ஏதாவது ஒரு கோடு காட்டியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

<u>மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி</u>: 55 லட்சம் டன் எங்கே போயிற்று என்று முன்னாள் உணவு அமைச்சர் கேட்கிறார்கள். அது எங்கும் போய்விடவில்லை. முன்னாலே நொய்யாகப் போய் விட்டது என்று சொன்னார்கள். அதெல்லாம் அவர்களுக்குத்தான் விளக்கமாகத் தெரியும். இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் வெளி மாநிலங்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

<u>திரு. கே. ஏ. மதியழகன்</u>: இடையிலே இருக்கின்ற இடைத் தரகர்களை என்ன செய்தீர்கள்?

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of order. Does the Hon. Minister say that the Government have lost a lot of rice? That means that he has not told the truth. Whether the rice has gone away or whether it has been stolen, it is the business of the Hon. Minister to take responsibility for it He cannot say that somebody has done it. What is the responsibility of the Hon. Minister? It is his business to say the truth as he has taken his oath of allegience under..................

<u>மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்</u>: மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதியழகன் அவர்கள் பேசும்போது உணவுதானிய வர்த்தகத்தை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தவில்லை; விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த

வில்லை; அரசாங்கம் தலையிடவில்லை என்று கோபப்படுகிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது? மத்திய அரசு அரிசி வியாபாரத்தை ஏற்று நடத்துவதைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்; அடுத்த சீசனில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கு நாங்கள் கட்டுப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு என்ன செய்வது?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: என்ன செய்வது, என்ன செய்வது
பி.ப 1–30 என்று சொன்னால் பிரச்சினை தீர்ந்து விடாது. உணவுதானிய வர்த்தகத்தை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே அதற்காக என்ன திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறீர்கள்? அடுத்த சீசனுக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வது நியாயமாக இல்லை; வேண்டுமானால் ஒரு எக்ஸ்கியூசாகக் கருதப்படலாம். அது ஒரு தெளிவான கருத்தாக அமையவில்லை. இதே மாதிரித்தான் சர்க்கரை ஆலைகளும். இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகள் இவ்வளவு சிரமப்பட வேண்டியதில்லை. அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருந்தது நம் சர்க்கரை ஆலைகளாக இருந்தால், விவசாயிகளுக்கும் இன்னும் அதிகப் பணம் கொடுக்க முடியும், வாங்கி உபயோகிக்கின்றவர்களுக்கும் இன்னும் குறைந்த விலையில் கொடுக்க முடியும். இப்படி சர்க்கரை ஆலைகளைத் தேசியமயமாக்கும் விவகாரத்தில் உங்கள் கொள்கை என்ன? சொல்ல வேண்டாமா? இதுபோலத்தான் அரிசி ஆலைகள். இவற்றையும் தேசியமயமாக்கும் விஷயத்தில் இந்த அரசின் கொள்கை என்ன என்று கேட்டதற்கு இதுவரையில் சரியான, தெளிவான பதில் சொல்லப்படவில்லை.

இவைகளினால்தான் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வாய்ப்பு இருக்கின்றதே தவிர, நாம் முன்பிருந்த அரசின் தொடர்பாக இருக்கும் காரணத்தினால்தான் இப்போது பல துறைகளில் இன்னல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. அதே காரணத்தினால்தான் மின்சாரத்தில்கூட நாம் இந்தக் கதிக்கு வந்திருக்கிறோம். மற்ற அமைச்சர்கள்மீது பழி போடுவது அவர்களும் காலத்தில் மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்லுவது என்றால், இதில் நம்முடைய பங்கு என்ன, பொறுப்பு என்ன என்பதையும் கண்டிப்பாக நாம் இந்த நேரத்தில் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று தொழிலதிபர்கள் மகாநாட்டில் பேசியிருக்கின்றார், "மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு கொள்கையும் இல்லை, எதை தேசியமயமாக்குவது என்று தெரியவில்லை. ஏக

போகங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளுவதா கூடாதா, ஜாயிண்ட் செக்டாரை எப்படி நடத்துவது, ப்ரைவேட் செக்டாரை எப்படி நடத்துவது என்று அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை'' என்று இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறாரே தவிர இவர்களுடைய நிலை என்ன வென்றால், அவர்களைவிடக் குழப்பமாகத்தான் இருக்கிறது. எதை தேசியமயமாக்குவது, எதைச் செய்யக்கூடாது என்று திட்டவட்ட மான கொள்கை இல்லாமல், தொழில் கொள்கையில் இவர்கள் ஒரு பெருங் குழப்பத்தில் இருக்கும் காரணத்தினால் பெரும் பணக்காரர்கள் இன்னும் பெரும் ஏகபோக தொழிலதிபர்களாக ஆவதையும் ஏழை மக்கள் மேலும் ஏழைகளாக ஆவதையும்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக் கிறோம்.

விலைவாசிகள் இப்படி ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றதே? அத்தியா வசியமான பொருள்களின் விலைகளையாவது அரசாங்கம் கட்டுப்படுத் தக் கூடாதா? கடலை எண்ணெய் விலை ஒரேயடியாக ஏறிக்கொண்டிருக் கின்றது. ஏதாவது செய்யக்கூடாதா? கேட்டால் மத்திய அரசின் கன்கரென்ஸ் வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். வேறு பல மாநிலங்களிலே தைரியமாகச் செய்கின்றார்களே அதுபோல தைரிய மாகச் செயல்படக் கூடாதா?

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசுக்கு நிரம்பப் பொறுப்பு இருக்கின்றது. கொஞ்ச நேரம் கொடுங்கள். நேரம் கொடுப்பீர்களானால் நான் இதைப் படித்துக் காண்பிக்கலாம் என்று கருதுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஐந்து நிமிஷத்தில் படித்துக் காண்பிக்கலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஐந்து நிமிஷங்கள் போதும். மின் சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குப் பொறுப்பு இருக் கின்றது. நாம் ஒன்றும் முறையாகச் செய்யவில்லை. "ஃபால்டி ப்ளானிங்". மின்சாரவெட்டு 25 சதவிகிதம், 45 சதவிகிதம் 75 சத விகிதம் என்றெல்லாம் சொல்லுகின்றார்கள். இது ஜூன் மாதம் தெரியாதா அல்லது ஜூலை மாதம் தெரியாதா? பஞ்சாப் மாநிலக் காரனும் அரியானா மாநிலக்காரனும் வெளிநாடுகளிலிருந்து ஜெனரேட்டர்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன், நேற்றுக் கூட தொழிலதிபர்களெல்லாம் அமைச்சரிடம் சொல்லியிருக்கின்றார் களே, "எங்களுக்கெல்லாம் கொஞ்சம் முன்பே இப்படிப்பட்ட

நிலைமைகள் வரும் என்று சொல்லியிருக்கக் கூடாதா'' என்று; ஹைடல் பவர் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வேறு ஒன்றும் செய்யாமல், இப்போது பருவ மழை தவறிவிட்டது என்ன செய்வோம் என்றால், எவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினை, நிக்சன் அவர்கள்கூடப் பேசியிருக்கின்றார்கள். இதற்குப் ப்ரயாரிடி பேஸிஸில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று, அமெரிக்க ஜனாதிபதி நிக்சன் அவர்களே, பேசியிருக்கின்றார்கள். இவ்வளவு பெரிய விவகாரத்தில், மேட்டூரில் தண்ணீர் குறைந்து விட்டது, அங்கே குறைந்துவிட்டது, இங்கே குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லி 30 சதவீதம் வெட்டு, 75 சதவீதம் வெட்டு என்று சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதைத் தவிர இதற்கு மாற்று என்ன செய்தீர்கள்?

இதைச் சொன்னால், இப்போது அந்த மந்திரிகளைக் கோபித்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். அந்த மந்திரிகளைக் கோபித்துக்கொண்டால் எனக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் செய்த காரியம் என்ன? எண்ணூர் தெர்மல் ஸ்டேஷனுக்கு நிலக்கரி வேண்டும் என்கின்றார்கள். ஒரு லட்சம் டன் வேண்டும், 30 ஆயிரம் டன்தான் கொடுக்கின்றார்கள் என்றால் இது முதலிலேயே தெரியாதா? பத்து வருஷமாக நிலக் கரியை ஸ்டாக் செய்து வைக்கவேண்டும் என்று பெரிய திட்டம் இருந்து வந்திருக்கிறதே, இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கொஞ்ச மாவது பார்த்தோமா? அன்றாடம் காய்ச்சிகளைப் போல தினம் தினம் வறுமையால் அவதிப்படுகின்றவர்களைப் போல—தினம் தினம் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்களைப் போல என்று இருந்தோமே தவிர நிலக்கரி வெளி மாநிலத்திலிருந்துதான் வரவேண்டும் என்று தெரியாதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அந்த நிலக்கரி இங்கு இல்லை என்பது தெரியாதா என்று ரொம்ப நேரமாக அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இது பற்றி மத்திய அரசுக்கு எழுதியதும், அவர்கள் "தர இயலவில்லை" என்ற கருத்தினைத் தெரி வித்ததும் ஆகிய இந்தச் செய்திகளெல்லாம் சட்ட மன்றத்தில் விளக்கப்பட்டன. இந்த விவரங்கள் அங்கத்தினருக்குத் தெரியாதா என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவரைப் போல ஞான ஸாகரம் என்று இல்லாவிட்டாலும் . . .

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: யார் யார் ஞான ஸாகரம் என்பது நாட்டிற்குத் தெரியும். . . . மத்திய அரசின் பொறுப்

பினை மறைத்துப் பேசுவதில் எந்தவிதமான பலன் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பது எனக்குத் தெரிய வில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஏதோ மாஜிப் பேராசிரியர் அவர்கள் ரொம்பத் தெரிந்தவர் போல, மாணவர் ஒருவருக்குச் சொல்லுவது போலச் சொல்லுகின்றார். நான் இதைச் சொல்லுகின்றேன் என்றால் எனது நாட்டு மக்களின் பிரதிநிதியாக அவர்களுடைய உணர்வினைப் பிரதிபலிக்கும் முறையில் சொல்லுகின்றேன். இதைச் சொல்லும் போது, இது தெரியாதா, அது தெரியாதா என்று கேட்டு, அவருக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று காண்பித்துக் கொள்ளுகின்றார் என்றால் அவரைப் பாராட்டி மாலையும் அணிவிக்கின்றேன்.

ஆனால் இப்போது உள்ள பிரச்சனை, இப்போது 20 ஆயிரம் டன் தான் நிலக்கரி கொடுக்கின்றார்கள், 10 ஆயிரம் டன்தான் கொடுக் கின்றார்கள், 2 ஆயிரம் டன்தான் கொடுக்கின்றார்கள் என்றால், இந்த மாதத்தில்தான் தகராறு வந்ததா? எவ்வளவு பேர் டெல்லிக்குப் போகின்றீர்கள்? கேட்டிருக்கலாமே? இதற்கு முன்பே ஜாக்கிரதை யாக இருந்திருக்கக் கூடாதா? சரி, அதுமட்டும்தான் காரணமா? ஏன் ரிப்பேர் ஆயிற்று தெர்மல் ஸ்டேஷன்? நீர்சக்திக் கசிவு எனகிறார் அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள். இன்னும் மணல் வந்து விட்டது என்கிறார். இதெல்லாம் டிஸைனிலும் தவறு ஏற்பட்டிருக் கின்றது. மெய்ண்ட்டெனன்ஸிலும் தவறு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. என்பதைக் காட்டுகிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் ஏற்பட் டிருந்தாலும் சரி, நாம் எல்லோரும் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்தாலும் சரி அல்லது இப்போது ஏற்பட்டிருந்தாலும் சரி. இருக்கும் நிலைமையை வெளிப்படையாக விமரிசனம் செய்வதன் மூலம்தான் இதை நிவர்த்திக்க முடியும். இதில் கொஞ்சம் முன் ஜாக்கிரதையுடன் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். இதைப் பற்றிய நிலைமைகளை யெல்லாம் சொல்லும்போது வாரியத்தின் முன்னாள் தலைவர் சொல்லியிருக்கின்றார்.

The present installed hydro capacity of Tamil Nadu grid is about 1,220 MW. Out of this, 537 MW. of installed capacity is dependent on irrigation discharges. Thus, they practically become seasonal stations. The rest of the hydro installation totalling 690 MW. depends on the rainfall and is a varying factor every year.

From the recent decisions of the Tamil Nadu Electricity Board, it appears that large number of hydro-electric stations are proposed to be built. Even spending a pie on hydro-electric station in Tamil Nadu is going to be an unprofitable outlay.
என்று மின்சார வாரியத்தின் தலைவராக இருந்த திரு. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு கருத்தரங்கில் பேசிய உரையிலிருந்து இதைச் சொல்லுகின்றேன். இவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டு, அவர் இன்றைக்கு வாரியத்தில் பணிபுரிகின்றவர்களுடைய போக்கைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் முறையில்

As immediate measure, absolute discipline among the rank and file of Power Engineering Staff should be maintained. This will definitely create the proper infra-structure to assimilate any short-term or long-term measure that we propose to take. என்று சொல்லுகின்றார்கள். இன்றைக்கு வாரியத்தில் பணி புரிகின்றவர்களிடையே உள்ள கட்டுப்பாடற்ற தன்மை, நிர்வாகச் சீரழிவு இவைகளெல்லாம் சேர்ந்துதான் இன்றைய தட்டுப்பாட்டிற்குக் காரணம் என்று அவர் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் இதில். இவற்றையெல்லாம் தள்ளிவிட்டு, பொறுப்புகளைத் தட்டிக் கழித்துக் கொண்டு மத்திய அரசு மீது கோபிப்பதும் மத்திய அரசு அமைச்சர்கள் உங்கள் மீது கோபிப்பதும், இரண்டுபேரும் சேர்ந்து மழை பெய்யவில்லை என்று வானத்தைப் பார்ப்பதும்—இப்படி இருப்பதற்குப் பதிலாக இனி எதிர்காலத்திற்கு ஏற்ற முறையில் திட்டமிட வேண்டிய பொறுப்பில் இருக்கின்றோம். (மணியடிக்கப் பட்டது).

அடுத்து, இன்றைக்கு டீஸல் ஆயில் பற்றாக்குறை பற்றியும், விலை உயர்வினைப் பற்றியும் சொல்லப்படுகிறது. ஹை ஸ்பீட் டீஸல் ஆயில் ரூ. 229, எக்சைஸ் ரூ. 519, சேல்ஸ் டாக்ஸ் ரூ. 100 ஆக 848 ரூபாய் என்று விற்கின்றது. இது போல லோ ஸ்பீட் டீஸல் ஆயில் ரூ. 223 எக்சைஸ் ரூ. 143 விற்பனை வரி ரூ. 100 என்று விற்கின்றது. இன்றுள்ள நிலையில் இந்த சேல்ஸ் டேக்ஸை ரத்து செய்யக் கூடாதா? எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்கிறோம். இன்று அதைச் செய்யக் கூடாதா? இதேபோல ஜெனரேட்டர்கள் வாங்குவதற்கு நாம் டெல்லியைத்தான் கேட்கிறோம். டெல்லிக்குத் தபால் போட்டு விட்டால் வைகுந்தத்திற்குப் போகிற மாதிரி டெல்லியிலிருந்து வருகிறது, வருகிறது என்று எவ்வளவு நாளைக்குத்தான் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பது? அவர்களுக்குப் பொறுப்பில்லை என்று சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அவர்கள் அந்தப் பொறுப்புகளை வேக

மாக விரைவாக நிறைவேற்றுவதற்கு இங்கே நாம் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றோம்? எனவே இதற்கு வேண்டிய தொலை நோக்கோடு திட்டம் திட்டாமல்—திட்டத் தவறியதன் விளைவாக இன்று ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பேரபாயத்தை நாட்டு மக்களுக்கு நேரத்தில் தெரிவிக்காமல்
என்று சொல்லிக்கொண்டு, இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பிலிருந்து கொண்டு முறையாகச் செயலாற்றுவதற்கு இப்போதாவது விழிப்போடு பணியாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் தங்கள் அனுமதியோடு ஒன்றே ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் முன்பு ரெவின்யூ செக்ரடரி என்று சொன்னேன். அது தவறு. ரெவின்யூ போர்டு ரிப்போர்ட் அது. அந்த ரெவின்யூ போர்ட் ரிப்போர்ட்டில்..............

At current prices it is believed that the land leased out to Satya Studios would fetch Rs. 20,000 per ground if sold in small plots of 2 to 3 grounds. என்று போட்டிருக்கிறார்கள். வாடகைக்குக் கொடுத்த காரணத்தால்............

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இன்னும் 5 ஆயிரம் கூட இல்லை. வாடகைக்கு என்பதனால் ரூ. 2 ஆயிரம் வால்யு என்று போடச் சொல்லிய குறிப்பும் கூட அதில் இருக்கும். அந்த ஃபைலைக் கொடுங்களேன், நான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உங்களிடம் ஃபைலைக் கொடுப்பதாக இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: உங்களிடமும் அந்த ஃபைல் நிரந்தரமாக இருக்கப் போவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எதுவும் யாரிடத்திலும் நிரந்தரமாக இருக்கப் போவதில்லை. ஆனால் ஒன்று. இனி இந்த ஃபைல் உங்கள் கையில் நிரந்தரமாக வரப்போவதில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அது நாட்டு மக்கள் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஃபைலை யார் கையில் கொடுப்பது என்பது இப்போது பிரச்சினை அல்ல. அதிலே என்ன இருக்கிறது? ரெவின்யூ போர்ட் மார்க்கெட் வால்யு 20 ஆயிரம், க்ரவுண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னார்கள். அறக்கட்டளைகள் மாத்திரம் அல்ல. வாடகைக்கு விடுவது என்றால் மார்க்கெட் வால்யு 2 ஆயிரமாகக் கூட போடச் சொன்னார்கள் என்றார். அந்த எல்லா விவரங்களும் தேவை. We are interested to know the full facts.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உங்களுக்கு எல்லா விவரங்களும் தேவை தான். இந்த நிலத்தை அப்படியே விற்பதாக இருந்தால்தான் மார்க்கெட் வால்யு 20 ஆயிரம் ஒரு க்ரவுண்டுக்கு என்று ரெவின்யூ போர்டு தெரிவித்திருக்கிறது. நாம் விற்கவில்லை, லீசுக்குத் தான் கொடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதைத்தான் கேட்கிறேன். லீசுக்குக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அதன் மார்க்கெட் வால்யு இன்னது என்று ரெவின்யூ போர்ட் சொல்லியிருக்கிறதா? The Hon. Minister is misleading the House.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, விலைக்குக்கொடுப்பதாக இருந்தால்—ப்ளாட் பண்ணி விற்கிறது என்றால் ஒரு க்ரவுண்டு 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. எம்.ஜி.ஆர்-க்கு நாம் விற்கவில்லை. 30 ஆண்டு காலத்திற்கு லீசுக்குத் தான் வால்யு 5 ஆயிரம் என்று போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்குப் பக்கத்தில் நாம் வாங்கியுள்ள நிலம் க்ரவுண்டு பத்தாயிரம் என்றுதான்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரெவின்யூ போர்டு கூறியுள்ளது முடிவானது அல்ல. ஒரு நிலத்தின் வால்யு என்பது விற்பதாக இருந்தால் ஒன்று, குத்தகைக்கு அளிப்பதாக இருந்தால் ஒன்று, தானம் அளிப்பதாக இருந்தால் ஒன்று என்று இல்லை. அதன் மார்க்கெட் வால்யு 20 ஆயிரம் என்று போட்டிருக்கிறபோது, லீசுக்கு விடுவதற்காக என்று அதன் மார்க்கெட் வால்யுவை எப்படி 5 ஆயிரம் என்று ஆக்கினார்கள்? இன்னும் 2 ஆயிரமாகப் போடலாம் என்ற குறிப்பு அந்த ஃபைலில் இருக்கிறது. அதனால்தான் அந்த ஃபைலைக் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

1973 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு நிலத்தை விற்பதாக இருந்தால் அதை வாங்கியவர் அங்கே நிரந்தர மான கட்டிடங்களை எழுப்பலாம். ஆனால் லீசுக்குத் தருகிறபோது அந்த நிலத்தை அவர் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடி யாது. நிரந்தரமானக் கட்டிடங்களை அமைத்துக்கொள்ள முடியாது. அரசாங்கத்திற்குத் தேவைப்படுகிறபோது திருப்பித் தந்தாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே விற்பதற்கும், லீசுக்கும் உள்ள வேற்றுமையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: புரிந்துகொண்டுதான் கேட் கிறேன். அமைச்சருக்குத்தான் கன்ப்யூஷன். விற்பதாக இருந்தால் ஒரு நிலத்தின் மதிப்பு 20 ஆயிரம் என்கிறபோது, அதை லீசுக்கு விடு கிறபோது எப்படி அந்த நிலத்தின் மதிப்பு 2,000 ஆகக் குறைகிறது? அதற்கு ஒரு விலை, இதற்கு ஒரு விலையா? இது நியாயமாக நடை பெறவில்லை......... You cannot regularise one irregularity by another irregularity.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத்தில் எதையும் புரிந்து பேசவேண்டும். விற்கப்பட்ட நிலம் என்றால் வாங்கினவருக்கு அதில் முழு உரிமை வந்துவிடுகிறது. லீசுக்கு என்று பெறுகிறபோது அதில் அவருக்கு முழு உரிமையும் இல்லை. இடைக்காலத்தில் எந்த விதமான நிரந்தரக் கட்டிடத்தையும் அவர் எழுப்ப முடியாது. லீசுக்கு உரிய இலக்கணம் வேறு. விற்பனைக்குரிய இலக்கணம் வேறு.

THIRU K. A. MATHIALAGAN: This is objectionable. The Hon. Minister speakes as if other members do not know anything.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் புரிந்துகொண்டுதான் பேசு கிறேன். விற்பதற்கு இருபதாயிரம் என்பது லீசுக்கு என்றவுடன் 5 ஆயிரமாக ஆகிவிடுமா? சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் தான் சரி யாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. How can the price be suddenly cut down? That is the simple question.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: முன்னாள் அமைச்சர் அவர்களே இந்த ஃபைலில் அதிகமான விலைக்குக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று எழுதியிருக்கிறார். போர்டில் இருந்தும், கீழே இருந்தும் வந்தது— விற்பதாக இருந்தால் ஒரு க்ரவுண்டின் வால்யு 20 ஆயிரம் என்பது

தான். அதுதான் மார்க்கெட் வால்யு. போர்டு ரெக்கமெண்டேஷன். நாம் இங்கே விற்கவில்லை. லீசுக்குத்தான் விட்டோம். லீசுக்கு என்ன விலை வைத்துக் கொடுத்தோம் என்பது வேறு பிரச்சினை இன்றைக்கு நாம் அந்த இடத்திற்கு அருகில் வாங்கியுள்ள இடத்திற்கு என்ன விலை கொடுத்தோம்? அதுதான் பிரச்சினை. மார்க்கெட் வால்யு 20 ஆயிரம் என்று அப்போதே சொன்ன இடத்தில் நாம் கொடுத்தது ரூ. 10 ஆயிரம் தான். பத்தாயிரத்திற்குத் தான் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மார்க்கெட் வால்யு 20 ஆயிரம் என்பது லீசுக்கு எப்படி 5 ஆயிரமாயிற்று? விலைக்கு என்றால் ஒரு மார்க்கெட் வால்யு, லீசுக்கு என்றால் ஒரு மார்க்கெட் வால்யு.........

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விலைக்கு என்றால் வாங்கிய இடத்தில் அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் கட்டிடம் கட்டிக் கொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதில் எந்தவிதமான கட்டிடமும் எழுப்பக்கூடாது என்கிற நிபந்தனை கிடையாது. லீசுக்கு என்கிறபோது பல நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மார்க்கெட் வால்யுவுக்கு விற்பதாக இருந்தால் 20 ஆயிரம், லீசுக்கு என்றால் அதில் நான்கில் ஒரு பங்காக 5 ஆயிரமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அங்கேதான் நியாயமான விலை நிர்ணயிக்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்பது எங்கள் குற்றச்சாட்டு.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் வாதம் செய்கிறார்களே தவிர, வாடகைக்கு என்று கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால் நிலத்தின் மார்க்கெட் வால்யு 5 ஆயிரமாக எப்படிக் கணக்கிடப்பட்டது என்றுதான் கேட்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, may I speak with your permission. I would like to offer a few remarks. I will touch only on a few points.

First of all, let me say that this Government has bungled in its policy regarding power. They have not only bungled but they have also failed in their duty. That is what this House has to take note of. Government has failed in its duty, not only the industrialists been adversely affected but the agriculturists had

been affected and everybody is affected on account of the imposition of power-cut. Who is responsible for this? I say this Government is fully responsible.

Government had been extending power to villages. This Government ought to have assessed the position and taken steps to see that power generation is being augmented. What has been done by this Government is that they have only taken steps to supply power and not for generation of power. That is my accusation. I saw in the papers that in fifth plan, Rs. 750 crores is being set apart for power generation by Central Government. What is the share which we are getting, which this State is getting, is a matter which will have to be considered. There are good many projects which have been very still in their progress. Regarding Ennore Thermal scheme, several attempts have been made to give one excuse or other.

If only we had taken prompt measures, this situation would not have arisen. That is the charge I am levelling. What has been done now? The Tuticorin thermal project has been given the go-by. That is the reason why we are facing this power shortage now. We were hoping that it would come. But it did not come. I saw a report in the press to the effect that industrialists were not taken into confidence and that is why this malady has arisen. This House has not been taken into confidence. The leaders of opposition parties, the Government could have taken into confidence and on a war-time basis, effective steps could have been taken to generate power. The effects of the power-cut will be witnessed only during the next year. That is the reason why we should do something effective, instead of saying that we have corresponded with the Centre and all that. I charge this Government of lethargy.

Then regarding shortage of kerosene and other food materials, there is acute scarcity and prices are soaring up in the market. Kerosene is not available; food materials are not available in the open market. The Central Government is not co-operating. Now the wholesale wheat trade is taken up by the Central Government. Now, it is up to our Government to take effective measures so that we may send food to all the villages and so that there shall not be any scarcity there.

It has been stated that we are surplus in foodgrains. But then why are prices soaring? Sir, it has been argued that the policy of the Central Government, the currency policy, is to bring out black money and other things which are mainly responsible for the increase in prices and that may be an explanation. I am sorry to say that it is not an acceptable explanation that can be worthy of credit. This Government should have taken steps in the matter of supply of foodgrains and kerosene. These are essential articles and under the powers vested in this Government under the Essential Commodities Act, they could have taken steps to see that the prices do not soar up so high. There it has been bungled by this Governmernt.

Another point is this. It has been stated that MALCO is to be nationalised. What is the atitude of the Central Government is the next question which I wish to ask, whether the Central Government should have a clear-cut policy and the State should have a clear-cut policy and whether we are advocating public sector, corporate sector, joint sector, or co-operative sector. There should be clear thinking and understanding regarding the four sectors.

Nationalisation has been given the go-by by the Central Government Foreign exchange is involved; Italian Government is involved. Therefore the question of MALCO is hanging in the balance. Does it speak well of the Government both Central and State ? Because of the lingering policy of the Government this is pending. Either we should have clear-cut policy or abandon this. There is no use dilly-dallying with this industrial policy. I think it is better that both the Governments come to some understanding so that there will be a clear-cut policy regarding industries.

There has been so many explanations offered by the Hon. Minister for Industries and today also I saw in the papers that some remarks have been made by the Hon. Minister for Industries regarding MALCO. Who is to blame is the matter which this House will have to consider. I think it is in the interests of the State that MALCO is nationalised. There is no second opinion regarding this. Our party is also supporting the nationalisation

policy of the Government and we shall not stand upon false prestige and give false hopes to the people. That is the only point which I want to stress.

Then a few words about transport. Sir, many reforms of far reaching character have been made in the Transport Department. As Pongal prize, nationalisation has been announced. What is the effect is the next question we have to ask ourselves. Sir, Nationalisation has failed in a large measure. Several corporations have just been incorporated. What is the effect? There is difference in pay between one corporation and another corporation and corporations and Government and because of this there is grumbling among the workers. The workers of Pallavan Corporation get lesser pay and other allowances as compared to workers in the State Transport. Why should there be such discrimination?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : As far as the Pallavan Corporation and the State Transport Department are concerned, there is no such discrimination in total emoluments.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: There is yet another point. There are frequent break-downs, both in the Transport and the Pallavan Corporation. The break-downs are in the increase. I saw a note in the supplementary demand that 23 vehicle inspectors have been appointed. With all these appointments also, the position has not improved. Why is this so? After appointing 23 vehicle inspectors, the break-downs have been on the increase. Is it on account of the effective administration or the efficient administration of this department.

When we get so many break-downs, many buses are left on the road side with a break-down board. There is frequent break downs. In all these things there is bungling in management. I charge this Government. This Government is not doing well in the matter of nationalisation. Not that we oppose nationalisation, but we welcome nationalisation and effective and better management we expect from nationalisation. I think even after the replacement of 91 buses there has been increase and that is the charge which I am going to make.

Regarding police officers, even now personal file has not been abandoned in the police department and I think that will also be abandoned by the Government.

My next point is regarding prohibition. Prohibition has been scrapped and we have gone wet. Sir, the Central Government is going to offer a 50 per cent assistance to all the States which want to impose prohibition. This has been announced by the Centre. Why not we once again take to prohibition.

For, that has been the favourite and pet scheme of not only of the Congress, but your late lamented leader Shri Annadurai. You are followers of that revered leader. You have now departed from his accepted policies. We get Rs. 36 crores as revenue from scrapping of prohibition. I ask you seriously, do you advocate poor people becoming poorer by the drink evil? I appeal once again to our Hon. Chief Minister if prohibition cannot be re-introdued.

We welcome prohibition not only as Gandhians, but because the poor masses, the illiterate masses when they get addicted to this drink evil, we will be spoiling their children and their women folk also. Therefore, I appeal to the Chief Minister to see if he
பி.ப 2-00 could once again re-introduce prohibition in our State.

The next point which I want to stress is about the administrative difficulty which we experience in public services. Sir. in our District there are certain persons who have taken Part II-Malayalam as their language. Such of those persons who have taken Malayalam as Part II are not made eligible for public services. I think for giving proper protection to the linguistic minorities, something should be done. Because of this, many people in our district are suffering. May I request this Government to take into consideration with gratitude the services rendered by them, by the poor community, and do justice to them. I am sure the Government will not do any injustice to them. I am sure the Hon. the Chief Minister will receive it with prompt care which it deserves.

The next point which I want to say is about the levies that were made from 1971. The Hon. the Chief Minister on the floor of the House has made certain levies to the extent of Rs. 12 crores to meet the refugee problem and other problems. This has become a permanent revenue now. Why not the Government take it away? That is the question which I want to ask. The Central Government have imposed the levy to the extent of Rs. 70

crores and the same they are going to abolish from the 1st April 1973. Why not this Government follow that example? That is the next question I want to ask.

Regarding D.A. that has been given to the Government servants, I want to say this. They have been given D.A. to the extent of Rs. 10 per head. Why not the Government give the amount in terms of money rather than crediting it to G.P.F. account.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 12 கோடி என்று சொன்னார்கள், 12 கோடி அல்ல, $2\frac{1}{2}$ கோடி.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I stand corrected, Sir, Another point which I want to say is this. I hope that it will receive sympathetic consideration of the Government. Sir, building grant has not been given to the Kamaraj College at Tuticorin from 1971–72. Their request has not been granted. For 1973–74, Rs. 54 lakhs have been allotted and a sum of Rs. 10 lakhs has been allotted for Government Colleges and a sum of Rs. 5 lakhs has been allotted for Private Colleges. For such a long time, the Government has not paid the grant to that College. I am sure the Government will look into all these things.

The next point I would like to refer is about the delay in the matter of execution of imporant works. There has been inordinate delay in the execution of schemes relating to irrigation. There has been considerable delay in the construction of irrigation projects and channelisation. The target dates have not been kept even. There is slow progress in the execution of work.

For example, take Veeranam Project. At one stage, it was said that it would be executed within the target date. I am sure that such inordinate delays would be avoided in future. With these words, I resume my seat.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடுபற்றி காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களும், மற்றைய கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை நீண்ட நேரம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 29

குறிப்பாகப் பல்வேறு மானியங்களைப்பற்றி விவாதித்து நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்திலே, பொது விவாதத்திலேயும் மானியக் கோரிக்கைகளிலேயும் எடுத்துச் சொல்ல விட்டுப்போன பல்வேறு பிரச்சினைகளை இந்த நாளிலே எடுத்துச் சொல்லப் பயன்படுத்திக்கொள்வது முறையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் பல விஷயங்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நான் அவை எல்லாவற்றிற்கும் தனித் தனியாக இப்பொழுது பதில் சொல்வது என்பது இயலாத காரியம். ஆனாலும் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தங்களுடைய தொகுதியைப் பற்றியும் தங்களுடைய தொகுதியிலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்களைப்பற்றியும் பொதுப்பணித் துறையிலேயும், வேறு பல துறைகளிலேயும், மருத்துவத் துறையிலேயும், கல்வித் துறையிலேயும், வேளாண்மைத் துறையிலேயும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்களை விளக்கமாக இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் நிச்சயமாகக் குறிப்புப் புத்தகத்திலே இடம் பெற்றிருக்கும் என்ற அளவிலே அதிகாரிகள் வாயிலாக அவை கவனிக்கப்பெற்று ஏற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியை மாத்திரம் இந்த மன்றத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நம்முடைய மன்றத்தினுடைய விவாதங்கள் சில நாட்கள் சுவையாகவும், சில நாட்கள் மிகச் சூடாகவும் ஆகிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைக் காண்கிறோம். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், என்னையும் சேர்த்துத்தான், இங்கு உரக்கப் பேசினாலும், மெதுவாகப் பேசினாலும்—50 லட்சம் என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டால், பத்திரிகையிலே 50 லட்சம் என்ன ஆயிற்று என்று தான் வரும், 50 லட்சம் என்ன ஆயிற்று என்று உரக்கக் கேட்டாலும் பத்திரிகையிலே 50 லட்சம் என்ன ஆயிற்று என்றுதான் வரும். அதற்குச் சிறப்பாகப் பெரிய எழுத்துக்களைப் போட்டு யாரும் வெளியிடப் போவதில்லை. ஆனால் பொதுக் கூட்டங்களிலே வேகத்தை உணர்ச்சி முழக்கங்களை வைத்துக் கொள்வது நல்லது. சில நேரங்களிலே ஒருவருக்கொருவர் தனிப்பட்ட முறையிலே தாக்குவதைப் பார்க்கும்பொழுது உள்ளபடியே நான் வேதனைப்படுகிறேன். எந்தக் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து வந்தாலும், ஆளுங் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து வந்தாலும், எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து வந்தாலும், தோழமைக் கட்சிகள் தரப்பிலிருந்து எதிர்க்கட்சிக்கு வந்தாலும், எந்தக் கட்சித்தரப்பிலிருந்து வந்தாலும் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு

வருக்கொருவர் தாக்கிக் கொள்வது, கேலி செய்வது, நாம் நிதியை ஒதுக்குகின்ற இந்த நேரத்திலே, அவைகளையும் ஒதுக்கிவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். நிதியை ஒதுக்கி அரசுக்குத் தருகிறீர்கள், அவைகளை ஒதுக்கி அரசுக்குத் தராமல் அவைக்கு வெளியே எறிந்துவிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். எந்தத் தரப்பிலே இருக்கின்றவர்களானாலும், என்னையும் உள்ளிட்டே சொல்கிறேன், ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நண்பர் மதி அவர்கள் சொன்னார்கள். மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றிக் கூறியிருக்கலாம், மாஜிப் பேராசிரியர் என்று கூறுவதால் மனமகிழ்ச்சி ஏற்படப் போவதில்லை. ஆசிரியர்கள் மாஜியாக ஆவதில்லை: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் டாக்டர் தொழிலை விட்டுவிட்டு முழுக்க முழுக்க அரசியல் வேலை, கட்சி வேலை செய்தால்கூட அவர்கள் டாக்டர் ஹாண்டே தான். வழக்கறிஞர்களும் அப்படித்தான். என் பெயரைச் சொல்லக்கூடாதா என்று அம்மையார் அவர்கள் கேட்டார்கள், அவர்கள் பெயரையே வைத்துக்கொள்ளலாம், வழக்கறிஞர் தொழிலை விட்டு முழுக்க முழுக்க அரசியலுக்கு வந்தாலும் வழக்கறிஞர்தான், பி.ஏ., பி.எல்., எம்.ஏ., பி.எல். படித்தவர்கள் வழக்கறிஞர்கள்தான். ஆனால் மந்திரிகள்தான் பதவியைவிட்டுப் போனபிறகு மாஜிகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். மக்களாலும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களாலும் பேராசிரியர் என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள். நண்பர் மதி அவர்களாலும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் மாஜி பேராசிரியர் என்று அழைக்கப்பட்டதாலே

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரொம்ப சாமர்த்தியமாக வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள். மாஜிப் பேராசிரியர் என்று சொன்னதே, எனக்குத் தெரியவில்லை, படித்துவிட்டு உறுப்பினர் வரவேண்டுமென்றதால். நிலக்கரி கேட்கக்கூடாதா என்று நான் மூன்று முறைகள் கேட்டபொழுது...அவர்கள்—பேராசிரியர்—என்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை, பேராசிரியர் இல்லாதவர்களையெல்லாம் பேராசிரியர் என்று ஒத்துக்கொள்ளும்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை ஒத்துக்கொள்வதிலே எந்தவிதப் பாதகமும் இல்லை—அவர்கள் தெரியாதா, புரியாதா என்று சொன்னது எனக்குக்

கொஞ்சம் விரசமாக இருந்தது. என்னை மட்டும் முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்வது, முன்னாலே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்கு உதவி புரிவதாக இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் உட்படத்தான் சொல்கிறேன். மந்திரிகள் பதவிகளைவிட்டுப் போனபின் மாஜி மந்திரிகள் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் டாக்டர்கள், வழக்கறிஞர்கள் மாஜியாகி விடுவதில்லை. மன உணர்வுகளை மற்றவர்களைப் புண்படுத்திவிடுகின்ற முறையிலே பரிமாறிக்கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது, நகைச்சுவைக்குப் பரிமாறிக்கொள்ளலாம். தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவருக்கொருவர் தாக்கிக்கொள்வது நல்லது அல்ல. விட்டு விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

பிற்பட்டோர்பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இந்த அரசு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்பட்டோருடைய நலனுக்கும் எடுத்துக்கொண்ட சிரிய முயற்சிகளை யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அதிலே அ.தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த திரு. வேலப்பன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே பெரியாருடைய கொள்கையும், அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு இவ்விதச் சலுகைகள் செய்வது என்பதல்ல, பொருளாதார ரீதியிலே முன்னேறிய சமுதாயம். பின்தங்கிய சமுதாயம் என்று பிரித்து வைத்துக்கொண்டு பொருளாதார ரீதியிலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு இவ்விதச் சலுகைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

இது பெரியாருடைய கொள்கையாக இருந்ததில்லை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையாக இருந்ததில்லை. மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காக உழைக்கிற வேறு கட்சிகளுடைய தலைவர்களுடைய கொள்கையாக இருந்ததாக அறியவில்லை. ஆகவே, இந்தக் கருத்தை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது.

பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்திலே உருது பேசுகிற முஸ்லீம்களை இணைப்பதைப் பற்றி முஸ்லீம் லீக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். நண்பர் கோவைச் செழியன் அவர்கள் கொங்கு வேளாள சமூகத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். 30 ஆண்டு காலமாக முஸ்லீம் மக்கள் கேட்டு இப்போது நிறைவேறியிருக்கிறது. எந்த ஒரு கோரிக்கையும் கனிந்து, பழுத்த பிறகு நிறைவேறும் என்பதற்கு உருது முஸ்லீம்கள் நேற்றையதினம் சேர்க்கப்பட்டது ஒரு உதாரண

மாக இருக்கும். இன்னும் கொஞ்சம் காலம் பொறுத்துக் கொண்டு, அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் அரசு பரிசீலிப்பதற்கேற்ற நிலைக்கு அவர்கள் எங்களை ஆளாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

செழியன் ஒன்று சொன்னார்கள். சன்ஸ் ஆஃப் தி சாயில் என்ற ஒரு பெரிய பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை விளக்க மாகப் பேசுவதற்கு நேரமில்லை. பிரதமர் அவர்கள் கூட ஒப்புக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் முழுமையாக ஒப்புக் கொண்டதாக நான் அறியவில்லை. சன்ஸ் ஆஃப்தி சாயில் என்பதற்கு கடைநிலை ஊழியர்களாக இருப்பவர்கள் அந்தந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி யிருப்பார்களேயல்லாமல் அதற்கு மேலே உள்ள பதவிகளுக்கு வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வரக்கூடாது என்ற கருத்தை இன்றுள்ள இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கு விரோதமாக யாரும் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதவில்லை. அப்படி வேறு மாநில முதலமைச்சர்கள் சொல்லியிருப்பார்களானால் அந்தக் கருத்து நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒத்து வராது. அந்தக் கருத்து நமக்கு உடன்பாடு அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நண்பர் சுப்பு பேசுகிற நேரத்தில் 10 ரூபாய் டியர்னஸ் அலவன்சை பிராவிடன்டு பண்டில் சேர்த்தது தவறு என்று சொன்னார்கள். ரூபாய் 300, 200 சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள் இந்த 10 ரூபாயை மீத்து வைக்கவேண்டுமென்று எண்ணுவார்கள். இந்த 10 ரூபாய் தந்து அவர்கள் மீத்து வைக்காமல் இருப்பதைத் தவிர்த்து நாமே மீத்து வைத்து ஒரு ஆண்டு காலம் மீத்து வையுங்கள் என்று சொல்கிறோம். தர வேண்டுமென்ற அனுதாப உணர்வும் அதே நேரத்தில் நம் நிதி நிலைமை நெருக்கடியை உத்தேசித்தும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். எம்.எல்.ஏ-க்குத் தரப்படுகிற படி மிகக் குறைவு, இது வேறு மாநிலங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது என்று இன்றைக்கும் குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றையதினம் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்து ரூபாய் உயர்வு என்று வெளியில் சொல்லக் கேவலமாக இருக்கிறது. ஐந்து ரூபாய் உயர்வா என்று மற்றவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார் கள். நான் இந்தப் படி உயர்வினுடைய சரித்திரத்தைப் பார்த்தேன். ஒரு காலத்தில் 12½ ரூபாயாக இருந்து 2½ ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டு 15 ரூபாயானது. அப்போது அவர்களைப் பார்த்து 2½ ரூபாய் தானா என்று யாரும் கேட்கவில்லை. நாம் 5 ரூபாய் தரும்போது, 5 ரூபாய்

தானா என்று கேவலமாகச் சொல்வது, அதெல்லாம் எங்கள் ஜாதகம். இரண்டரை ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கும்போது சொல்லவில்லை. ஐந்து ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கும்போது, கொடுக்கிற நேரத்தில் கேவலம் என்று பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். பதினைந்து ரூபாய் 20 ரூபாயாகி 25 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு நாம் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டுமேயல்லாமல் இந்த அளவிற்காவது செய்ய முடிந்ததே என்று மகிழ்ச்சியடைய வேண்டுமேயல்லாமல் இதைக் கண்டிக்கத் தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்வேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். சில பேருக்குக் கிடைக்காத காரணத்தினால் அரசாங்க அதிகாரிகள் யாரோ தாக்கிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதாக நண்பர் சுப்பு சொன்னார்கள். நாம் ஐ.ஏ.எஸ். கிடைப்பதில் அக்கறை செலுத்துவதில்லை. ஐ.ஏ.எஸ்.-ஐ யார் யாருக்குக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிற இடத்திலே நாங்கள் இல்லை. படித்தவர்கள், அதற்கான தகுதி பெற்றவர்கள் வருகிறார்கள். ஊன்றி கவனிப்பதெல்லாம் இந்த ஐ.ஏ.எஸ்.-இல் எத்தனை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். எத்தனை பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை மிக அதிகமான உன்னிப்போடு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதை விடுத்து எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனிப்பது இல்லை. அரசாங்க அதிகாரிகள் அரசியல் பேசுகிறார்கள் என்றால், அதுவும் ஐ.ஏ.எஸ். கிடைக்கவில்லையென்று பேசுகிறார்கள் என்றால், ஐ.ஏ.எஸ். கிடைத்ததற்காக அரசியல் பேசினாலும் சரி, ஐ.ஏ.எஸ். கிடைக்காததற்காக அரசியல் பேசினாலும் சரி, அவர்களெல்லாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், விசாரணைக் குழு எதற்காக என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். விசாரணைக் குழுவை நாங்கள் மறுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். வெளியேயும் சொன்னார்கள். இந்த அவையிலும் சொன்னார்கள். இதைக் கருப்பு மசோதா ரௌலட் சட்டம் என்றுச் சொன்னார்கள். இதனால், மக்களுக்குக் குழப்பம் வந்துவிடக்கூடாது. அவர் ரௌலட் சட்டத்தைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். விவரம் தெரியாமல் இருக்கலாம். இந்தக் குழுவை நியமிக்கிற நேரத்தில், இதற்காக சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில், இதுதான் ரௌலட் சட்டம் என்று மக்கள் தவறான கருத்தைக் கொள்ளக்கூடாது. நான் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். இந்தச் சட்டம் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்பட்ட நேரத்தில் வெளியேறினார்கள். வாக் அவுட் செய்தார்கள். ஆளும்

1973 மார்ச் 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காங்கிரஸ் கட்சியால் ராஜஸ்தானிலும், மராட்டியத்திலும் இதே போன்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் மாறுதல் என்னவென்று பார்த்தால் வேண்டுமென்றே அவதூறு என்று குற்றம் சாட்டினால் அப்படிக் குற்றம் சாட்டியவர் களுக்கு மூன்று ஆண்டு காலம் தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று நாம் இங்கே சுட்டிக் காட்டி இருப்பதைப் போலவே மராட்டியத்திலும், ராஜஸ்தானிலும் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள்.

ஒரு பெரிய வேறுபாடு என்னவென்றால் நம்முடைய மாநிலத் தினுடைய சட்டத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது அந்தக் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டு அவர்கள் குற்றவாளிகளாக ஆகிவிட்டால் அவர்களுக்கு 7 ஆண்டுகாலம் தண்டனை விதிக்கப்படும். அவர்களுக்கு 7 ஆண்டு காலம் தண்டனை விதிக்கலாம் என்று சட்டம் நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். ஆனால் ராஜஸ்தானிலும், மராட்டியத்திலும் நிலைமை என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது இன்னின்ன குற்றம் என்று நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டால் அது சர்க்கார் மூலமாக கவர்னருக்கு அனுப்பப்பட்டு கவர்னர் சட்டசபைக்கு அனுப்பினால் அது சட்டசபையோடு முடிவடைகிறது. ஏழு வருஷம் என்பது அங்கே கிடையாது. அதுமாத்திரமல்ல, மராட்டியத்திலும், ராஜஸ்தானிலும் யார் யார் இந்தப் பொதுப் பணியிலே, பொது வாழ்க்கையிலே இருக்கிறவர்கள் வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால், முதலமைச்சரைத் தவிர மற்ற அமைச்சர்கள், மற்றவர்கள் வருகிறார்கள். ஆனால், இங்கே முதலமைசரைச் சேர்த்து நாம் விசாரிக்கலாம். முதலமைச்சர் மீது குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் 7 ஆண்டு கால தண்டனை உண்டு என்று இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் குறைத்துப் பேசுகிறோம். ஆனால், மராட்டியத் தினுடைய சட்டத்தையும், ராஜஸ்தானுடைய சட்டத்தையும் ஆளும் காங்கிரசாக இருக்கிற கட்சி அங்கே நிறைவேற்றி விட்டு இங்கே நம்முடைய மாநிலத்திலே மாத்திரம் இந்தச் சட்டம் வந்தால் இது கருப்பு மசோதா, இது ரௌலட் சட்டம், நாங்கள் வெளியேறு கிறோம். இதை ஆதரிக்க முடியாது என்று கூறுவது பொருத்தமாக இல்லை.

அம்மையார் என்ன சொல்ல விழைகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அது வேறு மாநிலம், இது வேறு மாநிலம் என்று சொல் வார்கள். நேற்றையதினம் நாங்கள் அகில இந்தியக் கட்சி, மத்தியப் பிரதேசத்திலும் போட்டியிடுவேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களைத் தனித்தனியாகப் பிரிப்பது அவசியமில்லை. அகில இந்திய

கட்சியாக இருக்கிற அவர்கள் இந்த மாநிலத்திற்கொன்று, அந்த மாநிலத்திற்கொன்று என்று பேசக் கூடாது என்பதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறனேயல்லாமல் வேறு அல்ல.

தியாகி மானியத்தைப் பற்றியும் முதியோர் ஒய்வூதியத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். தியாகி மானியத்தைப் பொறுத்த அளவில் வேறு மாநிலங்களை விட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 7,500 பேர் என்கிற அளவிற்கு நாம் வழங்கி வருகிறோம். இதிலே எந்த விதமான கட்சி மாறுபாடும் இல்லாமல், இன்னும் சொல்லப் போனால், சில பேர்களுக்கு, நற்சான்றுகள் இல்லாவிட்டாலும் கூட, சிறைச்சாலையில் இருந்தார்கள் என்று முன்னாள் அமைச்சர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் பெரிய தலைவர்கள், தியாகப் பட்டியலில் உள்ளவர்கள் சிபாரிசுக் கடிதங்களை வைத்து பலபேர்களுக்கு இந்த மானியங்கள் நேரடியாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1966-ம் ஆண்டு இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டாலும் அந்த ஆண்டு 5 பேர் களுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா அவர்களாலும் அவர்களுக்குப் பிறகும் இதுவரை 7,500 பேர்களுக்கு வழங்கப்பட் டிருக்கிறது. இது குறைவானதல்ல.

அது மாத்திரமல்ல. ஐம்பது ரூபாயை எழுபத்தைந்து ரூபாயாக நாம் ஆக்கியிருக்கிறோம். அவர்கள் இன்னும் காலகெடு தேவை என்று சொன்னார்கள். மூன்று தடவை காலகெடு கொடுத்தாகி விட்டது. இதற்கு மேல் தருவது இயலாத ஒன்றாக இருக்கிறது. முதியோர் ஒய்வூதியத்தைப் பொறுத்த வரையில் 95 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியது குறைவாகக்கூட இல்லை. ஆனால், 95 லட்ச ரூபாயில் 72 லட்சம் செலவாயிற்றென்றால் வருகிற மனுக்களின் அந்தத் தகுதியைப் பார்த்தால் சாதாரண முதியோராக இருந்தால் 65-க்கு மேற்பட்டு, அனாதையாக இருக்கவேண்டும். 65-க்கு மேற்பட்ட முதியோர் என்றால் கூன், குருடாக, தொழு நோய் உள்ள வியாதியஸ்தர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற தகுதிகள் 1962 இல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. அந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில்தான் அவைகளை ஆராய் கிறோம்.

மின்சாரத்தைப் பற்றி வெகுவாகப் பேசப்பட்டது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். குந்தா திட்டத்திற்கு கனடாவி லிருந்து ஏன் இயந்திரம் வரவழைக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். நாம் வேறு நாடுகளிலிருந்து உதவி பெறவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசு இந்த உதவியைப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பு இந்த இயந்திரங்களை வாங்கத் தயாராக இருந்தும் கூட மத்திய அரசு சார்பில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் கனடாவி

லிருந்து வேண்டாம், அமெரிக்காவிலிருந்து வரவழைக்கலாம் என்ற அளவிற்கு யோசனைகள் செய்யப்பட்டு, பிறகு அது கைவிடப்பட்டு கனடாவிலிருந்து வரவழைக்கலாம் என்ற முடிவிற்கு வந்தார்கள். மத்திய அரசு மூலமாக அந்த இயந்திரம் சீக்கிரத்தில் நமக்குக் கிடைக்குமென்று நம்புகிறோம். அதைப்போலவே 5-வது ஜெனரேட்டர் எண்ணூரில் நிறுவ ஹைதராபாத்திலும், திருச்சியிலும் உள்ள மத்திய அரசு நிறுவனங்களால் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. விரைவிலே கிடைத்துவிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் தங்கமணி அவர்கள் திருமால்புரம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடந்த கொடுமையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றித் தகவல் இன்னும் வரவில்லை. அப்படி நடைபெற்றிருக்குமானால் உள்ளபடியே அது கண்டிக்கத்தக்கது, வருந்தத்தக்கது. அதிலே யார் ஈடுபட்டிருந்தாலும் தயவு தாட்சண்யம் இல்லாமல் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். முழு விவரங்களையும் நிச்சயமாக அறிந்து ஏற்ற நடவடிக்கையை எடுப்பேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நகர்ப்புறச் சொத்துக்களுக்கு உச்ச வரம்பு பற்றி என்ன பதில் சொல்லுகிறீர்கள் என்று நண்பர் மதி அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் இந்த நகர்ப்புற சொத்து உச்ச வரம்பு பற்றி டில்லியில் பேசப்பட்ட நேரத்திலும், வேறு சில மாநில முதலமைச்சர்கள் "எங்கள் மாநிலத்தில் கொண்டு வந்து விட்டோம்" என்று சொன்ன நேரத்திலும், நான் அளித்த பதில்—"இது ஒரு கவர்ச்சிகரமான கோஷமாக இருக்கிறது ; நடைமுறைப் படுத்துவதிலே பெரும் சிக்கல்கள் இருக்கின்றன" என்று சொன்னேன். இப்போதும் சிக்கல்களைத்தான் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு உச்ச வரம்பு என்பது—ஒன்றான இந்தியா, ஒருமைப்பாடான இந்தியாவில் அகில இந்திய அளவிலே இலக்கணம் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லாமல் அந்தந்த மாநிலங்கள் தனித் தனியாக இலக்கணங்களை வகுக்குமானால் மற்றொரு மாநிலத்திற்குப் போய் நாம் வகுத்த இலக்கணம் ஈடேற முடியாமல் செய்ய முடியும்.

உதாரணமாக, பல வீடுகளுக்கு, பல தொழில்களுக்குச் சொந்தக்காரராக இருப்பவரை உச்ச வரம்பின்கீழே கொண்டு வருவோமானால் அவர் அதையே அடுத்த மாநிலத்தில் அனுபவித்துக்

கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பெற முடியும். ஆகவே, இதற்கு அகில இந்திய அளவில் இலக்கணம் வகுக்க வேண்டும். அந்த அடிப் படையில்தான் நகர்ப்புற உச்ச வரம்பு பற்றிக் கவனிக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

இது நிறைவேற்றப்பட்ட மாநிலங்களிலும் வீடுகளுக்குத்தான் உச்ச வரம்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, சினிமாத் தியேட்டர், தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றுக்கு உச்ச வரம்பைக் கொண்டு வர முடியாத சூழ்நிலையில், சிக்கலில் இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சட்டமாக்கி விட்டார்கள். நடைமுறைச் சங்கடங் களால் தாமதத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். இதிலே அவசரப் பட்டுச் செய்ய எதுவும் இல்லை.

ஆனால், இந்தக் கொள்கை நமக்கு உடன்பாடான கொள்கை என்பதையும், இதை மறுப்பவர்கள் நாம் அல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் அகில இந்திய அளவிலே அடிப்படை இலக்கணம் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

வேலை வாய்ப்புகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க புதிய திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மேல் $7\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் புதிய திட்டங்களுக்குக்காக மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழைகளுக்கு இந்த அரசில் எதுவுமே செய்யவில்லை, பணக்காரர் களுக்குத்தான் இந்த அரசு எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று இங்கே சிலபேர் எடுத்துப் பேசினார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம் ஏழைகளுக்காகச் செய்யப்படுகிறதே தவிர, பணக்காரர்களுக்கு அல்ல.

35,000 பேருக்குக் கண்ணொளி வழங்கப்பட்டிருப்பது ஏழைகளுக் காகவே தவிர, பணக்காரர்களுக்கு அல்ல.

அரசு அலுவலர்கள் ஊதிய உயர்வு இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ஐந்து தடவை அகவிலைப்படி உயர்வு மாத்திரம் அளிக்கப்பட்டிருக் கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்படவில்லை.

1973 மார்ச் 29] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நெடுஞ்சாலைத் துறையில் ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக சாதாரண மக்களைத் தொடக்கூடிய காரியம் எவ்வளவு செய்திருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நெடுஞ்சாலைத் துறையில் கேங் மஸ்தூர் என்று பணியாற்றக் கூடியவர்கள் 11,685 பேர். இவர்களில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணி புரிந்துள்ள 6,700 நபர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இதற்காக அரசுக்கு ஆகும் கூடுதல் செலவு ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 17 லட்சமாகும்.

பொதுப்பணித் துறையில் ஒர்க் சார்ஜ்டு தொழிலாளர்கள் மொத்தம் 8,000 பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் 7,000 பேர் நிரந்தரமாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். பொதுப்பணித் துறையிலும், நெடுஞ்சாலைத் துறையிலும் தற்போது 13,700 பேர் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

ஆலயப் பணியாளர் 50,000 பேருக்கு ஊதிய விகிதங்கள் சீரமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 50,000 குடும்பங்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

இன்னும் சில புதிய அறிவிப்புகளை இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் அறிவிப்பதன் மூலம் உறுப்பினர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் என்று கருதுகிறேன்.

1972 ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் தேதியிலிருந்து குறைந்த பட்ச ஓய்வூதியம் ரூ. 30லிருந்து ரூ. 40 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இத்தொகை குறைவாக இருக்கிறதென்று ஒரு குறைபாடு இருந்து வருகிறது. ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களின் இந்தக் கோரிக்கையை மனதில் கொண்டு 1973 ஏப்ரல் திங்களுக்கான ஓய்வூதியத்திலிருந்து குறைந்த பட்ச ஓய்வு ஊதியம் ரூ. 50 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது. (ஆரவாரம்) ஆண்டு ஒன்றுக்கு இதனால் ரூ. 30 லட்சம் அதிகச் செலவாகும். 30,000 பேர்கள் இதனால் பயனடைவர். 30,000 பேர் இந்த அரசை வாழ்த்துவார்கள், இந்த மாமன்றத்தை வாழ்த்துவார்கள்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I have been persistently asking on the floor of the House for the increase of pension. On behalf of the pensioners, I thank the Hon. Chief Minister for that.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கடைசி நேரத்திலாவது நன்றிகளைப் பெறுகிறேன். மகிழ்ச்சி.

ஓய்வூதியத்தைப் பொறுத்து மேலும் ஒரு கோரிக்கையையும் அரசு ஏற்க முன் வந்துள்ளது. அதாவது, அரசு ஊழியர்களுக்கு

ரூ. 10 அகவிலைப்படி உயர்வு கொடுத்ததை ஒட்டி, ஓய்வு ஊதியம் பெறுவோருக்கும் ரூ .5 அகவிலைப்படி உயர்வு கொடுக்கப்படும். அக்டோபர் 1973 வரை இத்தொகை அரசிடம் சேமித்து வைக்கப் பட்டு, மொத்தத் தொகையாகக் கொடுக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு மாதாமாதம் கூடுதலாக ரூ. 5 கொடுக்கப்படும். குறைந்தபட்ச ஓய்வு ஊதியம் பெறுவோருக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வு ஊதிய உயர்வில் அகவிலைப்படி உயர்வு உள்ளடங்கும்.

உதாரணமாக, 40 ரூபாய் பெறுபவர்கள் 45 ஆகி ஐந்து ரூபாய் அதிகமாகப் பெறுவார்கள். 43 ரூபாய் பெறுபவர்கள் 5 ரூபாய் அதிக மாகக் பெற்று பிறகு 2 ரூபாய் அதிகமாகப் பெறுவார்கள். 46 ரூபாய் பெறுபவர்கள் ஐந்து ரூபாய் அதிகமாக, ஆக 51 ரூபாய் பெறுவார்கள்.

இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெடுஞ்சாலைத் துறை யில் பல பேர் நிரந்தரப் பணியாளர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் நெடுஞ்சாலைத் துறையிலுள்ள கேங் மஸ்தூர்கள் வேலை செய்கிற நேரத்தில், வெயில் கொதிக்கிற நேரத்தில் தாரை எடுத்து ஊற்ற அவர்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தை நாம் காரில் செல்லும்போது பார்த்திருக்கிறோம். அவர்கள் காலில் சாக்குத் துணியைக் கட்டிக் கொண்டு வெயில் கொடுமையைப் பொறுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படு கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஓராண்டுக்குக் குறையாது தொடர்ந்து பணியாற்றி வரும் கேங் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் வரும் ஆண்டிலிருந்து கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் மூலமாகக் காலணிகள் வழங்கப்படும். ஏறத் தாழ 10,000 தொழிலாளர்கள் இதனால் பயன் அடைவார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நல்ல அறிவிப்புகளோடு இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (2-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/73) பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/73).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (3-ம் எண்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-30 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(4) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. *Statutory Rules and Orders.*

89. Notification issued with G.O. Ms. No. 307, Public (Elections), dated the 7th February 1973, in regard to certain amendments to Rules 4 and 5 of the Tamil Nadu Legislators' Hostel (Accommodation) Rules, 1969. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Tamil Nadu Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951).]

B. *Reports, Notifications and Other Papers.*

@ 147. The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 9 of 1973).

148. Fifth Report of the Committee on Subordinate Legislation.

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
31 JUL 1973
MADRAS

@ Despatched to Members on 27th March 1973